

รายงานการวิจัย

การวิเคราะห์ห่อภิมานปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้

หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

A Meta-Analysis of Factors Associated with Application of
Sufficiency Economy Philosophy in Daily Life

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสระ ทองสามสี

รายงานวิจัยฉบับนี้ได้รับเงินอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้ (เงินบำรุงการศึกษา)
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564

ชื่องานวิจัย การวิเคราะห์ห่อภิมานปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

ผู้วิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสระ ทองสามสี

คณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ปี 2564

บทคัดย่อ

การวิเคราะห์ห่อภิมานงานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจคุณลักษณะงานวิจัยเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะงานวิจัย และวิเคราะห์หาค่าดัชนีมาตรฐานของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ประชากร คือ งานวิจัยเชิงปริมาณที่ศึกษาเปรียบเทียบหรือวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ตั้งแต่ปี พ.ศ.2555 ถึง พ.ศ.2564 จำนวน 73 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย และแบบสรุปคุณลักษณะงานวิจัย ผ่านการตรวจสอบคุณภาพความตรงตามเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน นำข้อมูลทั้งหมดมาคำนวณด้วยวิธีการของโรเซนทาล และเฮดเจส ได้ค่าดัชนีมาตรฐานจำนวน 233 ค่า และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม Jamovi โปรแกรมเสริม MAJOR-Meta-Analysis for JAMOMI และโปรแกรม R ผลการศึกษา พบว่า คุณลักษณะงานวิจัยประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณลักษณะทั่วไป ด้านเนื้อหาสาระของงานวิจัย และด้านวิธีวิทยาการวิจัย โดยพบว่า คุณลักษณะงานวิจัยไม่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างของค่าดัชนีมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ห่อภิมานพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ได้แก่ ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ ($r=.52, p<.001$) รองลงมาคือปัจจัยด้านสถานการณ์ ($r=.36, p<.001$) ปัจจัยด้านจิตลักษณะ ($r=.21, p<.001$) และปัจจัยด้านลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง ($r=.11, p<.001$) ตามลำดับ

เลข Bib#.....

วันที่ 21 ส.ค. 2566.....

เลขเรียกหนังสือ

Research Title	A Meta-Analysis of Factors Associated with Application of Sufficiency Economy Philosophy in Daily Life
Researcher	Assistant Professor Isara Tongsamsi, Ph.D.
Faculty	Humanities and Social Sciences
Year	2021

Abstract

This meta-analysis aimed to explore research characteristics, compare differences in research characteristics and analyze standard indexes of factors associated with application of the sufficiency economy philosophy in daily life. The research population consisted of 73 quantitative research reports that compared or analyzed the relationship between variables, conducting during 2012-2021. The research instruments used in the study were a study-selection form and data collection form, passed the content validity testing by three experts. All of the data were calculated by using the meta-analysis method of Rosenthal and Hedges, which obtained 233 standard index values, and analyzed the data using the Jamovi program, MAJOR-Meta-Analysis for JAMOV, and R program. The results showed that the research characteristics consisted of three characteristics including general, substantive and methodological characteristics, with no characteristics resulting in differences in standard index averages. Factors that are positively correlated with application of the sufficiency economy philosophy in daily life include psychological state factors ($r=.52$, $p<.001$), situational factors ($r=.36$, $p<.001$), psychological characteristics factors ($r=.21$, $p<.001$), and biosocial and background factors ($r=.11$, $p<.001$), respectively.

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจคุณลักษณะงานวิจัย
เปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะงานวิจัย และวิเคราะห์หาค่าดัชนีมาตรฐานของปัจจัยที่มี
ความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ผลการวิจัยที่ได้
นำไปตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการระดับชาติ และใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมการนำหลัก
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการ และการพัฒนาชุมชน

งานวิจัยเรื่องนี้สำเร็จได้ด้วยความร่วมมือของหลายฝ่าย ประโยชน์ที่ได้จากรายงานการวิจัย
ฉบับนี้ ผู้เขียนขอมอบให้บิดา มารดา ภรรยา บุตร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสระ ทองสามสี

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มิถุนายน 2565

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	2
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
สมมุติฐานการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	5
รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม	8
แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ห่อภิมาน	12
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
กรอบแนวคิดการวิจัย	16
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	18
รูปแบบการวิจัย	18
ประชากรวิจัย	18
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	20
การรวบรวมข้อมูล	23
การวิเคราะห์ข้อมูล	24
การรับรองจริยธรรมการวิจัย	25

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	26
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	26
ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	27
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	27
 บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	54
สรุปผล	54
อภิปรายผล	55
ข้อเสนอแนะ	58
 บรรณานุกรม	60
ภาคผนวก ก การรับรองจริยธรรมการวิจัย	66
ภาคผนวก ข หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย	67
ภาคผนวก ค แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย	71
ภาคผนวก ง แบบสรุปคุณลักษณะงานวิจัย	74
ภาคผนวก จ รายชื่องานวิจัยที่นำมาวิเคราะห์ห่อภิมาณ	76
ประวัติผู้วิจัย	90

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
3.1 ค่าความตรงและความครบถ้วนของเนื้อหาของแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย	21
3.2 ค่าความสอดคล้องของแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย	21
3.3 ค่าความตรงและความครบถ้วนของเนื้อหาของแบบสรุปคุณลักษณะงานวิจัย	22
3.4 ค่าความสอดคล้องของแบบสรุปคุณลักษณะงานวิจัย	23
4.1 คุณลักษณะงานวิจัยที่นำมาวิเคราะห์ห่อภิมาณ	27
4.2 จำนวนและร้อยละของคุณภาพงานวิจัย	28
4.3 ผลการประเมินคุณภาพงานวิจัย	29
4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของค่าดัชนีมาตรฐาน	29
4.5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะงานวิจัยที่นำมาวิเคราะห์ห่อภิมาณ	30
4.6 ค่าดัชนีมาตรฐานของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	52

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	8
2.2 รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม	10
2.3 กรอบแนวคิดการวิจัย	17
3.1 ขั้นตอนการกำหนดประชากรวิจัย (PRISMA Diagram)	19
4.1 กราฟ Forest plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับเพศกับการ ประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	32
4.2 กราฟ Funnel plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับเพศกับการ ประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	32
4.3 กราฟ Forest plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับอายุกับการ ประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	33
4.4 กราฟ Funnel plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับอายุกับการ ประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	34
4.5 กราฟ Forest plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับสถานภาพสมรส กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	35
4.6 กราฟ Funnel plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับสถานภาพสมรส กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	35
4.7 กราฟ Forest plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษากับการ ประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	36
4.8 กราฟ Funnel plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษากับการ ประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	37
4.9 กราฟ Forest plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับอาชีพกับการ ประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	38
4.10 กราฟ Funnel plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับอาชีพกับการ ประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	38
4.11 กราฟ Forest plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับรายได้กับการ ประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	39
4.12 กราฟ Funnel plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับรายได้กับการ ประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	40

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.13 กราฟ Forest plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	41
4.14 กราฟ Funnel plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	41
4.15 กราฟ Forest plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับภาวะความเป็นผู้นำกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	42
4.16 กราฟ Funnel plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับภาวะความเป็นผู้นำกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	43
4.17 กราฟ Forest plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	44
4.18 กราฟ Funnel plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	44
4.19 กราฟ Forest plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการฝึกอบรมหรือศึกษาดูงานเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	45
4.20 กราฟ Funnel plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการฝึกอบรมหรือศึกษาดูงานเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	46
4.21 กราฟ Forest plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	47
4.22 กราฟ Funnel plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน	47

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.23 กราฟ Forest plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับเจตคติเรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิต ประจำวัน	48
4.24 กราฟ Funnel plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับเจตคติเรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิต ประจำวัน	49
4.25 กราฟ Forest plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ระดับ คุณภาพชีวิตของตนกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิต ประจำวัน	50
4.26 กราฟ Funnel plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ระดับ คุณภาพชีวิตของตนกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิต ประจำวัน	50
4.27 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงในชีวิตประจำวัน	53

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร มีพระราชดำริชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยโดยมีพระราชหฤทัยมุ่งมั่นที่จะช่วยเหลือผู้ที่ประกอบอาชีพในภาคเกษตรกรรม ซึ่งมีมักจะประสบปัญหาความแปรปรวนของดินฟ้าอากาศ ฝนตกไม่สม่ำเสมอ เกิดภาวะแห้งแล้งทั่วไปทำให้การทำเกษตรกรรมไม่ได้ผลผลิตดีเท่าที่ควร พระองค์จึงมีพระราชดำริที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวและยกระดับพัฒนาความเป็นอยู่ของราษฎรในภาคเกษตรกรรมให้เกิดความพออยู่พอกินและสามารถพึ่งพาตนเองได้ พระองค์มีพระราชวินิจฉัย ค้นคว้า สืบค้น รวบรวมข้อมูลแล้วทำการทดสอบเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรน้ำที่ดิน พันธุ์พืช เพื่อให้เกษตรกรสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในพื้นที่ของตนเองโดยตั้งเป็น “ทฤษฎีใหม่” ใช้หลักการบริหารจัดการที่ดินและน้ำเพื่อการเกษตรในที่ดินขนาดเล็กให้เกิดประโยชน์สูงสุดอันเป็นการพัฒนาการเกษตรแบบพึ่งพาตนเองโดยการผสมผสานกิจกรรมพืช สัตว์ และประมงให้เกิดการพัฒนาแบบยั่งยืน โดยทำการเกษตรในลักษณะเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้เกิดความ “พออยู่พอกิน” พระองค์จึงได้ทรงพระราชทานพระราชดำริเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเป็นแนวทางใหม่ที่จะช่วยแก้ไขปัญหาด้านการเกษตรและวิถีการใช้ในภาคเกษตรกรรมมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการและดำเนินชีวิตของประชาชนชาวไทยให้รู้จักการดำรงชีวิตอยู่อย่างพอประมาณ เดินทางสายกลาง มีความพอดี และพอเพียงกับตนเอง ดำรงชีวิตแบบพออยู่พอกินและสามารถพึ่งพาตนเองได้ (คณะกรรมการโครงการเฉลิมพระเกียรติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ, 2560)

จากการสืบค้นงานวิจัยในประเทศไทยที่ทำการการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ไม่ปรากฏงานวิจัยที่มีการวิเคราะห์หาค่าดัชนีมาตรฐานของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน มีเพียงงานวิจัยที่วิเคราะห์หาค่าดัชนีการจัดการเรียนการสอนหรือการเรียนรู้ตามแนวคิดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (มัทนียา มูลศรีแก้ว และทัศนศิริพันธ์ สว่างบุญ, 2563; ศิริลักษณ์ ศุกระเศรณี และไชยยศ ไพบูลย์ศิริธรรม, 2563) แม้ว่าจะมีงานวิจัยที่สำรวจและสังเคราะห์งานวิจัยด้านการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันอยู่บ้าง แต่ก็ใช้แนวทางการศึกษาเชิงคุณภาพและการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาจากผลการวิจัย (นิภาพรณ เจนสันติกุล, 2562; ปรีชา ปาโนรัมย์, 2560; สุชีรา ธนาวุฒิ บรรพต วิรุณราช และลลิต ถนอมสิงห์, 2560) ซึ่งไม่มีการวิเคราะห์หาค่าดัชนีมาตรฐานแต่อย่างใด

งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน มีผู้วิจัยได้ศึกษาไว้หลากหลายกลุ่มอาชีพ หลากหลายพื้นที่ และมีปริมาณ

เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผลการสังเคราะห์งานวิจัยด้วยการวิเคราะห์อภิมาน (Meta-Analysis) โดยใช้วิธีการทางสถิติมาสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณหลาย ๆ เรื่องที่ศึกษาปัญหาการวิจัยเดียวกัน มีงานวิจัยแต่ละเรื่องเป็นหน่วยของการวิเคราะห์แล้วถูกแปลงให้เป็นหน่วยมาตรฐานเดียวกันเพื่อให้สรุปรวมเข้าด้วยกันได้ จะช่วยทำให้ได้ข้อสรุปงานวิจัยที่เป็นนวัตกรรมหรือความรู้ใหม่จากที่มีอยู่เดิม และช่วยชี้แนะว่างานวิจัยลักษณะใดที่ได้ดำเนินการวิจัยแล้ว และเป็นการป้องกันการทำวิจัยซ้ำซ้อนเพื่อนำไปสู่ข้อสรุปงานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน ซึ่งข้อสรุปที่ได้มีอำนาจในการอธิบายที่สูงกว่าผลลัพธ์ที่ได้จากงานวิจัยแต่ละเรื่องเพียงลำพัง (Paul & Barari, 2022) ผลการวิเคราะห์อภิมานในครั้งนี้ใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการชุมชน สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการทำแผนชุมชน และพัฒนาชุมชนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

คำถามการวิจัย

1. คุณลักษณะงานวิจัยที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันเป็นอย่างไร
2. คุณลักษณะงานวิจัยใดที่มีผลต่อความแตกต่างของค่าดัชนีมาตรฐานของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน
3. ค่าดัชนีมาตรฐานของปัจจัยใดที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสำรวจคุณลักษณะงานวิจัยที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าดัชนีมาตรฐานของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน จำแนกตามตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัย
3. เพื่อวิเคราะห์อภิมานหาค่าดัชนีมาตรฐานของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

สมมติฐานการวิจัย

1. คุณลักษณะงานวิจัยที่ทำให้ค่าดัชนีมาตรฐานของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันแตกต่างกัน ได้แก่ คุณลักษณะทั่วไป คุณลักษณะด้านเนื้อหาสาระของงานวิจัย และคุณลักษณะด้านวิธีวิทยาการวิจัย

2. ปัจจัยด้านลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง ปัจจัยด้านจิตลักษณะ ปัจจัยด้านสถานการณ์ และปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อสรุปและองค์ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

2. ข้อค้นพบจากงานวิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการชุมชน สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการทำแผนชุมชน และพัฒนาชุมชนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรวิจัย คือ งานวิจัยเชิงปริมาณที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันย้อนหลังไม่เกิน 10 ปี (พ.ศ. 2555-2564) ทั้งแบบที่ศึกษาเปรียบเทียบหรือวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ซึ่งมีค่าสถิติที่จำเป็นเพียงพอสำหรับการแปลงค่าสถิติเหล่านั้นให้เป็นค่าดัชนีมาตรฐาน และผ่านการประเมินคุณภาพงานวิจัย จำนวน 73 เรื่อง ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ

2.1.1 ปัจจัยด้านลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง

2.1.2 ปัจจัยด้านจิตลักษณะ

2.1.3 ปัจจัยด้านสถานการณ์

2.1.4 ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ค่าดัชนีมาตรฐานการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

2.3 ตัวแปรปรับ ได้แก่ คุณลักษณะงานวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. คุณลักษณะของงานวิจัย หมายถึง ข้อมูลเบื้องต้นของงานวิจัยแต่ละเรื่องที่ทำมาทำการวิเคราะห์ห่อภิมาณ จำแนกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านคุณลักษณะทั่วไป ประกอบด้วย 2 ตัวแปร ได้แก่ ปีที่พิมพ์เผยแพร่ และหน่วยงานที่ผลิตผลงานวิจัย

1.2 ด้านเนื้อหาสาระของงานวิจัย ประกอบด้วย 2 ตัวแปร ได้แก่ อาชีพของกลุ่มตัวอย่าง และแหล่งที่มาของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ด้านวิธีวิทยาการวิจัย ประกอบด้วย 2 ตัวแปร ได้แก่ ขนาดกลุ่มตัวอย่าง และสถิติทดสอบสมมุติฐาน

2. การวิเคราะห์ห่อภิมาณ หมายถึง วิธีการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณที่ใช้วิธีการทางสถิติมาสังเคราะห์งานวิจัยหลาย ๆ เรื่องที่ศึกษาปัญหาการวิจัยเดียวกัน โดยมีงานวิจัยแต่ละเรื่องเป็นหน่วยของการวิเคราะห์ ผลจากงานวิจัยแต่ละเรื่องถูกแปลงให้เป็นหน่วยมาตรฐานเดียวกันแล้วนำมาเป็นตัวแปรตามในการสังเคราะห์งานวิจัย

3. ค่าดัชนีมาตรฐาน หมายถึง ค่าสถิติที่แสดงถึงอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม โดยแสดงในรูปของปริมาณที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างชัดเจน ในกรณีงานวิจัยเชิงทดลอง ค่าดัชนีมาตรฐานคือค่าขนาดอิทธิพล ส่วนงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ ค่าดัชนีมาตรฐานคือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

4. ปัจจัยด้านลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง หมายถึง ลักษณะทางประชากรที่สามารถสังเกตได้ง่ายของบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ และรายได้

5. ปัจจัยด้านจิตลักษณะ หมายถึง ลักษณะจิตใจที่บุคคลถูกอบรมปลูกฝังและเรียนรู้ผ่านสถาบันทางสังคมนับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง และภาวะความเป็นผู้นำ

6. ปัจจัยด้านสถานการณ์ หมายถึง สภาพแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวบุคคล ซึ่งอาจส่งเสริมหรือขัดขวางต่อพฤติกรรมที่พึงปรารถนา ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง การฝึกอบรมหรือศึกษาดูงานเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชน

7. ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ หมายถึง ลักษณะจิตใจของบุคคลที่แปรเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ปัจจุบันที่เผชิญอยู่ ได้แก่ เจตคติเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง และการรับรู้ระดับคุณภาพชีวิตของตน

8. การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงให้เห็นถึงการนำองค์ประกอบและเงื่อนไขของหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต ทั้งในเรื่องของความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง ความรู้ และคุณธรรม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ห่อภิมานปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยได้ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถนำมาจัดหมวดหมู่เพื่อประกอบการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม
3. แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ห่อภิมาน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. กรอบแนวคิดการวิจัย

หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมา นับตั้งแต่ พ.ศ. 2517 เพื่อใช้เป็นแนวทางการดำรงชีวิตโดยยึดหลักความพอเหมาะพอดี ความมีเหตุผล และความไม่ประมาท ซึ่งพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงถือปฏิบัติด้วยพระองค์เองมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน และได้ทรงเตือนล่วงหน้าให้มีความระมัดระวังในการพัฒนาประเทศให้มีความสมดุลทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ด้วยการพัฒนาอย่าง “เป็นลำดับขั้น” โดยได้ทรงมีปฐมพระราชดำรัสว่าด้วยเศรษฐกิจพอเพียง พระราชทานแก่บัณฑิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ.2517 ความว่า

การพัฒนาประเทศนั้นจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้นเริ่มด้วยการสร้างพื้นฐาน คือความมีกินมีใช้ของประชาชนก่อนด้วยวิธีการที่ประหยัดระมัดระวัง แต่ถูกต้องตามหลักวิชา เมื่อพื้นฐานเกิดขึ้นมั่นคงพอควรแล้ว จึงค่อยสร้างเสริมความเจริญขั้นสูงขึ้นไปตามลำดับต่อไป... ด้วยความรอบคอบระมัดระวังและประหยัดนั้น ก็เพื่อป้องกันความผิดพลาดล้มเหลว และเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จได้แน่นอนบริบูรณ์ (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย, สำนักนโยบายและแผน, 2560)

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นทั้งหลักคิดและแนวทางการปฏิบัติตนในการดำเนินชีวิต โดยเน้นการปฏิบัติตนบนทางสายกลาง เพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ และรอดพ้นจากวิกฤติต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น โดยเน้นให้คนในชุมชนพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและบริโภคอย่างพอเพียงไปจนถึงขั้นการแปรรูปอุตสาหกรรมครัวเรือน สร้างอาชีพ และเสริมทักษะทางวิชาการที่หลากหลาย ให้

ชุมชนดำรงอยู่ได้ด้วยการยึดหลักแห่งความถูกต้องดีงาม มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งไม่ได้เน้นกำไรสุทธิหรือความร่ำรวยเป็นเป้าหมายสูงสุด (อภิรักษ์ จันตะนี และชมพูนุช ช้างเจริญ, 2563) ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นที่มาของนิยาม 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ที่นำมาใช้ในการรณรงค์เผยแพร่ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงผ่านช่องทางสื่อต่าง ๆ อยู่ในปัจจุบัน (พระครูสุธีจริยวัฒน์ และคณะ, 2564) โดยคุณลักษณะที่สำคัญของความพอเพียง มี 3 ประการ คือ

ห่วงที่ 1 ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีต่อความจำเป็นและเหมาะสมกับฐานะตนเอง ไม่น้อยเกินไป ไม่มากเกินไป ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น ซึ่งเมื่อพิจารณาจากสภาพสังคมและวัฒนธรรมไทย จะพบว่าความพอประมาณนั้นนับเป็นแนวปฏิบัติที่มีมายาวนานแล้ว สังเกตได้จากการดำเนินชีวิตของคนไทย “พออยู่พอกิน” “พึ่งตนเอง” “ประหยัด เรียบง่าย และได้ประโยชน์สูงสุด” โดยมุ่งเน้นให้มีการใช้ทรัพยากรที่ตนเองมีอยู่หรือที่ชุมชนท้องถิ่นของตนมีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดก่อนที่จะแสวงหาแหล่งทุน วัตถุดิบ หรือสิ่งของจากภายนอก มีการวางแผนการใช้ให้เหมาะสมกับสถานะเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เป็นการใช้อย่างรู้คุณค่า ดูแลรักษาสິงที่มีและพัฒนาต่อยอดให้ดียิ่งขึ้น

ห่วงที่ 2 ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงและการดำเนินการอย่างพออนุโลมกันนั้นต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผลตามหลักวิชาการ หลักกฎหมาย หลักคุณธรรม และวัฒนธรรมที่ดีงามโดยคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ ถ้วนถี่ “รู้จักอ่อน รู้จักแข็ง โอกาส อุปสรรค” และคาดการณ์ผลที่จะเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ “รู้เขา รู้เรา รู้จักเลือกนำสิ่งที่ดีและเหมาะสมมาประยุกต์ใช้” ทั้งนี้ ความมีเหตุผลในปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีความหมายที่สะท้อน ถึงความเข้าใจผลที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำ ณ สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง โดยความมีเหตุผลจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยการสั่งสมความรู้ และประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง มีการศึกษาข้อมูลอย่างเป็นระบบและรู้วิธีประมวลปัจจัยที่ซับซ้อนมาประยุกต์ใช้ในการตัดสินใจ เพื่อให้ความคิดและการกระทำอยู่ในกรอบที่ถูกต้องตามหลักเหตุผล ดังนั้น ความมีเหตุผลในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเน้นการตัดสินใจและการปฏิบัติบนพื้นฐานของความรู้และประสบการณ์

ห่วงที่ 3 การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง หมายถึง การไม่ประมาทในการดำเนินชีวิต มีการเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากทั้งในประเทศ และต่างประเทศ เพื่อให้สามารถบริหารความเสี่ยง ปรับตัว และรับมือได้อย่างทันท่วงที โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ทั้งนี้ การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี อาจเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือเกิดจากความไม่ประมาทซึ่งต้องดำเนินไปพร้อม ๆ กับความมีเหตุผล และความพอประมาณ หลีกเลี่ยงความต้องการที่เกินพอดีของแต่ละบุคคล เป็นการสร้างวินัยในตัวเองให้เกิดขึ้นในระดับบุคคลเพื่อปกป้องตัวเองจากกระแสบริโภคนิยม หรือความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากกระแสโลกาภิวัตน์ต่าง ๆ เป็นกลไกการรองรับ

ผลกระทบจากสถานการณ์ต่าง ๆ โดยดำเนินการอย่างเป็นขั้นเป็นตอน เริ่มจากการ “แก้ไขปัญหาคอขวด”

ในการดำเนินชีวิตให้อยู่ในระดับพอเพียงนั้น ต้องอาศัยทั้งเงื่อนไขความรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน ดังนี้

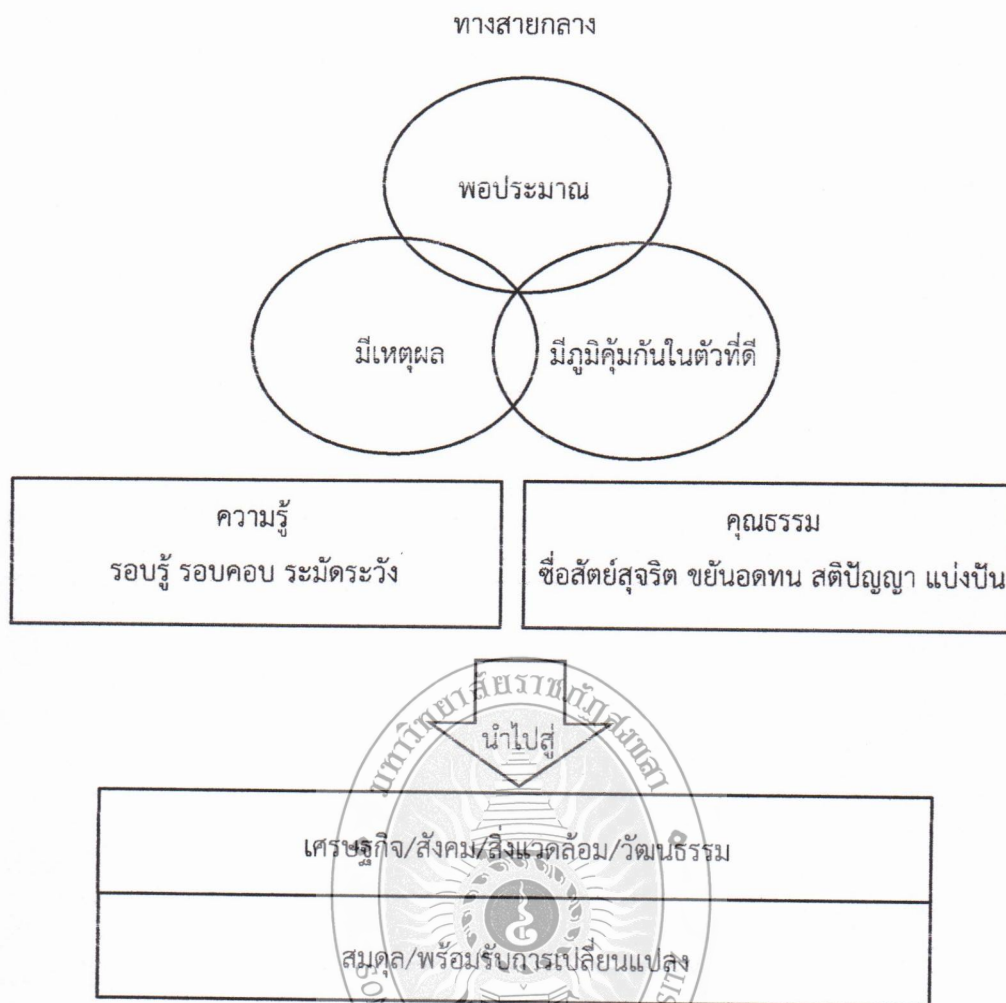
เงื่อนไขที่ 1 ความรู้ คือ ความรู้เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ อย่างรอบด้าน ซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ โดยจำเป็นต้องมีความรอบคอบในการนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงสัมพันธ์กันเพื่อการวางแผน และความระมัดระวังในการนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดผลในทางปฏิบัติทุกขั้นตอน โดยนำหลักวิชาและความรู้เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ทั้งในขั้นการวางแผน และปฏิบัติอย่างรอบรู้ รอบคอบ ระมัดระวัง กล่าวคือ นำวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาศึกษาอย่างรอบด้าน และมีความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกันเพื่อประกอบการวางแผน ตลอดจนมีความระมัดระวังในขั้นของการปฏิบัติ

เงื่อนไขที่ 2 คุณธรรม คือ ความซื่อสัตย์ สุจริต มีความอดทน มีความเพียรและใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต ซึ่งถือเป็นพื้นฐานในการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันของบุคคล สังคม และประเทศชาติ

หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ได้รับการเชิดชูสูงสุดจากองค์การสหประชาชาติ โดยนายโคฟี อันนัน ในฐานะเลขาธิการองค์การสหประชาชาติ ในสมัยนั้น ได้ทูลเกล้าฯ ถวายรางวัล The Human development lifetime achievement award แด่พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม พ.ศ. 2549 และได้มีปาฐกถาถึงปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงว่า เป็นปรัชญาที่สามารถเริ่มได้จากการสร้างภูมิคุ้มกันในตนเอง สู่หมู่บ้าน และสู่เศรษฐกิจในวงกว้างขึ้นในที่สุด เป็นปรัชญาที่มีประโยชน์ต่อประเทศไทยและนานาประเทศ โดยองค์การสหประชาชาติได้สนับสนุนให้ประเทศต่าง ๆ ที่เป็นสมาชิก 166 ประเทศยึดเป็นแนวทางสู่การพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน (ผการตน พินิจวัฒน์, 2563)

การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน จึงเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งกาย จิตใจ สังคม จิตวิญญาณของประชาชนในการทำงานและประกอบสัมมาอาชีพ บนพื้นฐานการพึ่งตนเองเป็นหลัก ดำเนินชีวิตบนทางสายกลางพอประมาณ มีเหตุผล ด้วยหลักความรู้ รอบรู้ รอบคอบ ระมัดระวัง และมีคุณธรรมเป็นพื้นฐาน มีความซื่อสัตย์ เมตตา เสียสละและแบ่งปัน ตามความเหมาะสมของชีวิต เศรษฐกิจ และสังคมที่เป็นอยู่ เพื่อความสมดุล มั่นคง และยั่งยืน การนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตการทำงาน เช่น การไม่ฟุ้งเฟ้อ ประหยัดอดออม ไม่เป็นหนี้ การปลูกผักปลอดสารพิษไว้กินเอง ลดรายจ่าย เพิ่มรายได้แก่ครัวเรือน การออกกำลังกาย ทำให้ร่างกายแข็งแรง การทำจิตใจให้เบิกบาน แจ่มใส ไม่เครียด ปล่อยวาง มีศีลธรรม มีสุขภาพดีบนพื้นฐานแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืน (ณัฏยาณี บุญทองคำ และพระครูปลัดสุวัฒนพุทธิกุล, 2563)

หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สามารถสรุปได้ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ, 2559

รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม

ในการศึกษาปัจจัยเชิงเหตุของพฤติกรรมของมนุษย์มีนักวิชาการในประเทศสหรัฐอเมริกาได้เสนอแนวความคิดที่ว่าพฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากปัจจัยที่สำคัญหลายด้าน คือ ปัจจัยด้านจิตลักษณะ ซึ่งมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีในแนวจิตนิยม และปัจจัยด้านสถานการณ์ ซึ่งมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีในแนวสถานการณ์นิยม และปัจจัยแต่ละด้านยังประกอบด้วยปัจจัยย่อย ๆ หลายประการ จากพื้นฐานความคิดเช่นนี้ ทำให้เกิดกระบวนทัศน์หรือข้อสรุปของแนวความคิดโดยรวมในการศึกษาปัจจัยเชิงเหตุของพฤติกรรมของมนุษย์ ที่เรียกว่า รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism model) ซึ่งในปัจจุบันได้รับการยอมรับว่ามีความครอบคลุมในการเสนอปัจจัยเชิงเหตุของพฤติกรรมของมนุษย์ (จุลเดื่อน พันธุมนาวัน, 2560)

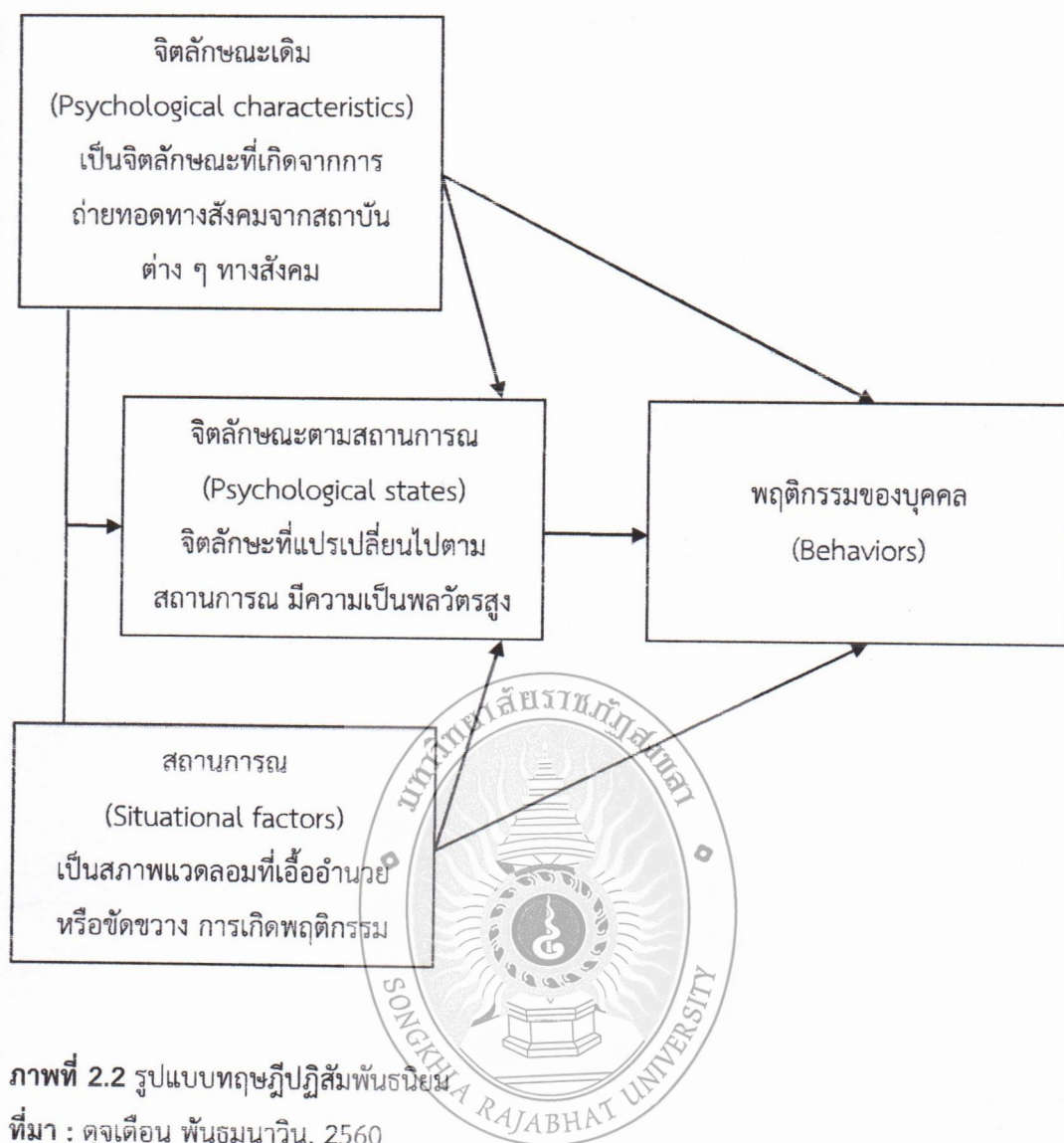
รูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยมมักถูกใช้เป็นกรอบแนวความคิดหลักของการวิจัยจิตพฤติกรรมศาสตร์ เพราะเชื่อว่าพฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากปัจจัยที่สำคัญ 4 ประการ ดังภาพที่ 2.2 ได้แก่

1. ปัจจัยด้านจิตลักษณะ (Psychological characteristics) ซึ่งเป็นปัจจัยภายในตัวบุคคลที่สะท้อนถึงความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ค่านิยม บุคลิกภาพ และคุณลักษณะต่าง ๆ ที่สำคัญของบุคคล ซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจที่จะกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น บุคคลที่มีความสามารถในการคิดไปล่วงหน้าในอนาคตจะสามารถยับยั้งตนมิให้ทำพฤติกรรมที่ไม่ดีได้ เพราะตนเองได้เล็งเห็นว่าถ้าทำความชั่วในปัจจุบัน ก็จะมีผลเสียต่อตนเองและบุคคลรอบข้าง เป็นต้น

2. ปัจจัยด้านสถานการณ์ (Situational factors) ซึ่งเป็นปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมรอบตัวของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิต เช่น คนในครอบครัว หัวหน้า เพื่อน เป็นต้น และสิ่งของต่าง ๆ รวมทั้งสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่อาจมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดหรือความเชื่อต่าง ๆ ของบุคคล และส่งผลต่อการกระทำพฤติกรรมหนึ่ง ๆ

3. ปัจจัยที่เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะกับสถานการณ์ ที่เรียกว่า ปฏิสัมพันธ์แบบกลไก (Mechanical interaction) ซึ่งเป็นการมีอิทธิพลร่วมกันของความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ หรือบุคลิกภาพของบุคคลที่อยู่ในสถานการณ์หนึ่ง ๆ ซึ่งจะทำให้บุคคลแต่ละคนมีปฏิกิริยาหรือการแสดงออกที่แตกต่างกัน อิทธิพลของจิตลักษณะและสถานการณ์เช่นนี้จะปรากฏให้เห็นจากการวิเคราะห์ทางสถิติ เช่น การวิเคราะห์ความแปรปรวนตั้งแต่สองทางขึ้นไปขึ้นไป หรือการวิเคราะห์อิทธิพลเชิงเส้น เป็นต้น

4. ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ (Psychological state) ซึ่งมักถูกเรียกว่าเป็นปฏิสัมพันธ์ภายในตัวบุคคล (Organismic interaction) ซึ่งปัจจัยประเภทนี้มักมีความเป็นพลวัต (Dynamic) กล่าวคือ มีการเปลี่ยนแปลงระดับหรือปริมาณได้ตลอดเวลา จิตลักษณะตามสถานการณ์ที่ปรากฏเห็นชัดมากที่สุด คือ เจตคติต่อพฤติกรรม ซึ่งบุคคลจะมีความรู้สึกเห็นประโยชน์มากหรือเห็นว่ามิไยช่น้อยในการทำพฤติกรรมนั้น ๆ หรือมีความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมหนึ่ง ๆ นั้น มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นเจตคติต่อพฤติกรรมหนึ่ง ๆ จึงมีการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดทั้งในเชิงปริมาณและทิศทาง

ภาพที่ 2.2 รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม

ที่มา : ดุจเดือน พันธุนาวิน, 2560

นักวิจัยทางจิตพฤติกรรมศาสตร์ได้กำหนดประเภทของตัวแปรที่สัมพันธ์กับรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยมไว้ 4 ประเภท (ดวงเดือน พันธุนาวิน, 2545) ได้แก่

1. ตัวแปรอิสระ เป็นตัวแปรที่นักวิจัยต้องการพิสูจน์ว่าจะเกี่ยวข้องกับเชิงสาเหตุของตัวแปรตามที่ตนศึกษาหรือไม่ ซึ่งได้แก่ ปัจจัยด้านจิตลักษณะ ปัจจัยด้านสถานการณ์ และปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ โดยนักวิจัยจะประมวลทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องว่าปัจจัยทั้ง 3 ประการนี้ประกอบไปด้วยตัวแปรย่อย ๆ อะไรได้บ้าง

2. ตัวแปรตาม เป็นตัวแปรที่นักวิจัยนำเข้าสู่การวิจัยเพื่อพิสูจน์ว่าจะเป็นตัวแปรที่มีค่าเปลี่ยนแปลงไปตามค่าของตัวแปรอิสระต่าง ๆ หรือไม่ เพื่อยืนยันว่าตัวแปรตามอาจเป็นผลของตัวแปรอิสระ ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมหรือกลุ่มพฤติกรรมของบุคคลที่นักวิจัยต้องการศึกษา

3. ตัวแปรอธิบาย คือตัวแปรที่นักวิจัยใช้เพื่ออธิบายว่าทำไมตัวแปรตามจึงเกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระ หรือใช้เป็นตัวแปรที่แสดงอิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรอิสระต่าง ๆ ต่อตัวแปรตามโดยผ่านตัวแปรอธิบายเหล่านี้ ซึ่งได้แก่ ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว หรือปฏิกิริยาตอบสนองต่อสถานการณ์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคลคนนั้น

4. ตัวแปรอิสระชั้นรองหรือตัวแปรอิสระประเภทลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง คือตัวแปรที่แสดงถึงลักษณะที่สังเกตง่ายของบุคคล เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ฐานะ สถานภาพสมรส และภูมิสำเนา เป็นต้น ตัวแปรอิสระประเภทนี้นิยมใช้ในการวิจัยเชิงสำรวจ แม้ว่าไม่สามารถจะใช้เป็นสาเหตุที่แท้จริงของการมีลักษณะทางจิตใจและพฤติกรรมที่แตกต่างกันของบุคคลได้ แต่ตัวแปรอิสระชั้นรองเหล่านี้จะมีประโยชน์ในการให้ผลการเปรียบเทียบค่าของตัวแปรตามในกลุ่มที่แบ่งตามประเภทหรือระดับของตัวแปรอิสระชั้นรอง ทำให้นักวิจัยสามารถระบุกลุ่มเสี่ยงทางจิตหรือพฤติกรรมที่เป็นจุดสนใจได้อย่างชัด

นักวิชาการในวงการจิตพฤติกรรมศาสตร์คือ ศาสตราจารย์ ดร.ดวงเดือน พันธุมนาวิน ได้ผสมผสานรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยมและรวมนวทัศน์วิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพฤติกรรม โดยอธิบายว่าผู้ที่อยู่ในสถานการณ์ประเภทเดียวกันแต่ยังมีพฤติกรรมหนึ่งในปริมาณที่ต่างกันนั้นเป็นเพราะคนเหล่านั้นมีจิตลักษณะต่าง ๆ ในปริมาณที่แตกต่างกัน ทั้งจิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ซึ่งสามารถสรุปแนวความคิดนี้ได้เป็น “ทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะ” โดยนำเสนอในลักษณะของภาพต้นไม้ใหญ่ที่มีรากแก้ว 3 ราก แสดงให้เห็นจิตลักษณะ 8 ประการที่อาจเป็นสาเหตุทางด้านจิตใจ ซึ่งแบ่งได้ 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่เป็นรากประกอบด้วยจิตลักษณะ 3 ประการคือ สติปัญญา ประสบการณ์ทางสังคม และสุขภาพจิต และส่วนที่เป็นลำต้น ประกอบด้วยจิตลักษณะ 5 ประการ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตความมั่นคง ความเชื่ออำนาจในตน เหตุผลเชิงจริยธรรม และเจตคติ ค่านิยมและคุณธรรมที่เกี่ยวกับพฤติกรรมเป้าหมายนั้น ๆ (นักสิทธิ์ ศักดาพัฒน์, 2564)

นอกจากนี้ ทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะยังได้กล่าวถึงส่วนของดอกและผล ที่แสดงพฤติกรรมพึงปรารถนาของคนดีและคนเก่งที่มีความสุข หรือพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงนั่นเอง โดยประกอบไปด้วย 4 กลุ่มพฤติกรรม ได้แก่ 1) พฤติกรรมการไม่เบียดเบียนตนเอง เป็นพฤติกรรมที่บุคคลแสดงถึงการเห็นคุณค่าของตนเอง ไม่ทำร้ายตนเอง 2) พฤติกรรมไม่เบียดเบียนผู้อื่น เป็นพฤติกรรมที่บุคคลแสดงถึงการเห็นคุณค่าของผู้อื่น ไม่ทำร้ายผู้อื่น 3) พฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ เป็นพฤติกรรมของคนดีที่มีความสามารถในการทำงาน และ 4) พฤติกรรมพัฒนา ซึ่งแสดงถึงการปรับตัวตามสถานการณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2550)

แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์อภิมาน

การวิเคราะห์อภิมาน หมายถึง การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณที่มุ่งทำการแสวงหาข้อสรุปทั่วไปจากผลการวิจัยจำนวนมากโดยอาศัยการวิเคราะห์ทางสถิติ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่าเป็นการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์หลาย ๆ เรื่อง (The analysis of analyses) โดยผลงานวิจัยเหล่านั้นมีความเหมือนกันในบางด้านที่ต้องการหาข้อมูลสรุปร่วมกัน การวิเคราะห์อภิมานจึงมีวิธีดำเนินการวิจัยที่คล้ายคลึงกันกับการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) มากกว่าการวิจัยแบบอื่น ๆ ด้วยเหตุนี้ การวิจัยที่มีลักษณะเป็นการสรุปงานวิจัยในเชิงพรรณนาจากงานวิจัยจำนวนมากด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่ไม่ใช่เป็นการวิเคราะห์ผลการวิจัยในเชิงสถิติจึงไม่ถือว่าเป็นการวิเคราะห์อภิมานแต่อย่างใด การวิเคราะห์อภิมานยังมีความแตกต่างจากการวิเคราะห์ทุติยภูมิ (Secondary analysis) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ผลการวิจัยเรื่องเดิมหรือการนำเอาข้อมูลเดิมของงานวิจัยมาวิเคราะห์ซ้ำอีกเพื่อตอบคำถามวิจัยของงานเดิมเท่านั้น นอกจากนั้น การวิเคราะห์อภิมานยังมีความแตกต่างจากการสรุปผลการวิจัยที่เรียกว่า การทบทวนวรรณกรรมซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยทั่ว ๆ ไป กล่าวโดยสรุป การวิเคราะห์อภิมานเป็นวิธีการทางวิทยาศาสตร์ในการสังเคราะห์งานวิจัยจำนวนมากที่อาศัยตัวเลขและวิธีการทางสถิติเข้ามาเกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่มีความกว้างขวาง ลุ่มลึก และน่าเชื่อถือ และเป็นข้อค้นพบใหม่ที่สามารถสร้างความมั่นใจในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นวิธีการที่ทำให้ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมากกว่าการสรุปงานวิจัยในเชิงพรรณนาหรือเชิงคุณภาพเท่านั้น (สุพัฒน์ สุขมลสันต์ และวรลาภ แสงวัฒนะชัย, 2564)

วิธีการวิเคราะห์อภิมานมีนักสถิติหลายท่านได้คิดค้นวิธีการวิเคราะห์หลากหลายวิธี และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งมีการพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์โดยตรง ซึ่งแต่ละวิธีมีขั้นตอนดำเนินการวิจัยเหมือนกัน มีหลักการวิเคราะห์เช่นเดียวกันแต่ต่างกันที่วิธีการวิเคราะห์เท่านั้น โดยวิธีการวิเคราะห์อภิมานที่นิยมใช้กันมีดังนี้ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)

1. วิธีของโรเซนทาล (Rosenthal) ใช้สูตรการประมาณค่าขนาดอิทธิพลที่มีลักษณะสำคัญคือการนำค่าระดับนัยสำคัญ (p-value) มาใช้ในการวิเคราะห์และกำหนดสูตรในการประมาณค่าขนาดอิทธิพล โดยการคำนวณขนาดอิทธิพลในสองแบบ คือการคำนวณจากขนาดกลุ่มตัวอย่างและค่าสถิติในการทดสอบสมมติฐาน และคำนวณจากขนาดกลุ่มตัวอย่างและระดับนัยสำคัญ ซึ่งการสังเคราะห์งานวิจัยมีสูตรการหาดัชนีมาตรฐานทั้งที่เป็นขนาดอิทธิพลและสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และมีการสังเคราะห์งานวิจัยตามตัวแปรคุณลักษณะของงานวิจัย

2. วิธีของกลาส (Glass) ใช้ได้ทั้งงานวิจัยเชิงทดลองและเชิงสหสัมพันธ์ จุดเด่นของวิธีนี้คือมีสูตรในการประมาณค่าขนาดอิทธิพลจากงานวิจัยที่มีรูปแบบการทดลองที่แตกต่างกันโดยใช้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุม มีสูตรในการปรับเปลี่ยนค่าสหสัมพันธ์แบบอื่น ๆ เป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และมีสูตรการประมาณค่าดัชนีมาตรฐานทั้งจากสถิติโดยตรงและ

สูตรการประมาณค่าจากผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนในดัชนีมาตรฐานใช้การวิเคราะห์ถดถอยและสถิติขั้นสูงอื่น ๆ

3. วิธีของฮันเตอร์ (Hunter) เน้นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์มากกว่าการวิจัยเชิงทดลอง และให้ความสำคัญกับการปรับแก้ความคลาดเคลื่อนเพื่อลดความแปรปรวนจากความคลาดเคลื่อนของค่าดัชนีมาตรฐาน โดยเมื่อปรับแก้แล้วจึงตรวจสอบสมมติฐานว่าค่าดัชนีมาตรฐานมีความแปรปรวนหรือแตกต่างกันหรือไม่โดยใช้สถิติ Q ซึ่งหากมีความแปรปรวนของค่าดัชนีมาตรฐานหรือมีการกระจายแตกต่างกันมาก ขั้นตอนต่อไปจึงเป็นการหาตัวแปรกำกับ (Moderator) เพื่อแยกกลุ่มงานวิจัยก่อนการสังเคราะห์ต่อไป

4. วิธีของเฮดเจส (Hedges) ใช้การประมาณค่าขนาดอิทธิพลโดยให้ความสำคัญกับการประมาณค่าดัชนีมาตรฐานที่ปราศจากความคลาดเคลื่อน โดยมุ่งเน้นที่การคำนวณค่าเฉลี่ยของขนาดอิทธิพลโดยการถ่วงน้ำหนัก และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าขนาดอิทธิพล ด้วยค่าสถิติ Q ที่มีการแจกแจงแบบไคสแควร์ ก่อนการสังเคราะห์งานวิจัย และเสนอสูตรการคำนวณค่าขนาดอิทธิพลในการวิเคราะห์อภิมาน 2 รูปแบบ คือรูปแบบอิทธิพลคงที่ และรูปแบบอิทธิพลสุ่ม

5. วิธีของสลาบิน (Slavin) เน้นการสังเคราะห์งานวิจัยเฉพาะงานวิจัยที่มีคุณภาพ เพื่อให้ได้ผลการวิเคราะห์ที่มีความเชื่อถือได้สูง จึงเป็นการสังเคราะห์จากหลักฐานที่ดีที่สุดจากการประเมินคุณภาพการวิจัย ทำให้มีข้อจำกัดในการปฏิบัติจริง ได้แก่ ทำให้ได้งานวิจัยที่สามารถนำมาสังเคราะห์จำนวนน้อย การคัดเลือกเฉพาะงานวิจัยที่มีคุณภาพอาจก่อให้เกิดความลำเอียงในการคัดเลือกงานวิจัย ข้อสรุปที่ได้อาจจะสูงเกินกว่าความเป็นจริง วิธีนี้ถูกโต้แย้งจากนักสถิติว่างานวิจัยทุกเรื่องมีคุณค่าเช่นเดียวกัน

6. วิธีของมัลเลน (Mullen) ใช้การประมาณค่าขนาดอิทธิพลโดยใช้การประมาณค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้คะแนนฟิชเชอร์ ซี (Fisher's z) การประมาณค่าเฉลี่ยของดัชนีมาตรฐานโดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนัก จุดเด่นของวิธีการนี้ คือ มีการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปชื่อ BASIC Meta-Analysis เพื่อใช้สำหรับการวิเคราะห์อภิมานโดยตรง

กัตติกา ณะขว้าง (2553) ได้นำเสนอวิธีการวิเคราะห์อภิมานตามวิธีของบอเรนสไตน์ (Borenstein) ซึ่งเป็นวิธีการที่พัฒนาโดยใช้หลักการวิเคราะห์จากวิธีของเฮดเจส มัลเลน ฮันเตอร์ และโรเซนทาล จุดเด่นคือมีการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปชื่อ Comprehensive Meta-Analysis – CMA) เพื่อทำการวิเคราะห์อภิมานได้อย่างหลากหลาย โปรแกรมสามารถวิเคราะห์ค่าดัชนีมาตรฐาน ความแม่นยำ ระดับนัยสำคัญ ทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของค่าดัชนีมาตรฐาน และตรวจสอบว่าตัวแปรกำกับตัวใดสามารถอธิบายความแปรปรวนในดัชนีมาตรฐานได้ รวมทั้งสามารถวิเคราะห์อภิมานได้ทั้งรูปแบบอิทธิพลคงที่ และรูปแบบอิทธิพลสุ่ม แต่โปรแกรมมีจุดอ่อนคือต้องเสียค่าใช้จ่ายในการนำมาใช้งาน ด้วยเหตุนี้ Hamilton (2020) จึงได้พัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปชื่อ MAJOR-Meta-Analysis for JAMOMI ซึ่งใช้สำหรับการวิเคราะห์อภิมานขึ้นมา

โปรแกรมสามารถใช้งานได้ครอบคลุมวิธีการวิเคราะห์ห่อภิมาณของนักสถิติที่กล่าวมาข้างต้น และให้ใช้ฟรีโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ห่อภิมาณ หรือการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีรายละเอียดดังนี้

มัทนียา มูลศรีแก้ว และทัศนศิริรินทร์ สว่างบุญ (2563) ทำวิจัยเรื่องการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้วยการวิเคราะห์ห่อภิมาณ งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ คือ งานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่พิมพ์เผยแพร่ ตั้งแต่ พ.ศ. 2549–2558 จำนวน 34 เรื่อง คำนวณค่าขนาดอิทธิพลด้วยการวิเคราะห์ห่อภิมาณตามวิธีการของกลาส แม็คกรอ และสมิธ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย และแบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย ผลการศึกษาพบว่า การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีการจัดการเรียนการสอนทั้งหมด 6 วิธี คือ การจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎี Constructivism การเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นประสบการณ์ การเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยี การเรียนการสอนแบบบูรณาการ และการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เมื่อเปรียบเทียบค่าขนาดอิทธิพลของการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวม พบว่าไม่แตกต่างกัน ผลของการเรียนรู้ของการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาพฤติกรรมที่ดีที่สุดคือ การจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎี Constructivism เพื่อพัฒนาจิตพิสัยที่ดีที่สุดคือ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยี และเพื่อพัฒนาทักษะพิสัยที่ดีที่สุดคือ การจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เมื่อเปรียบเทียบค่าขนาดอิทธิพลของการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อพัฒนาทั้ง 3 ด้าน พบว่าไม่แตกต่างกัน

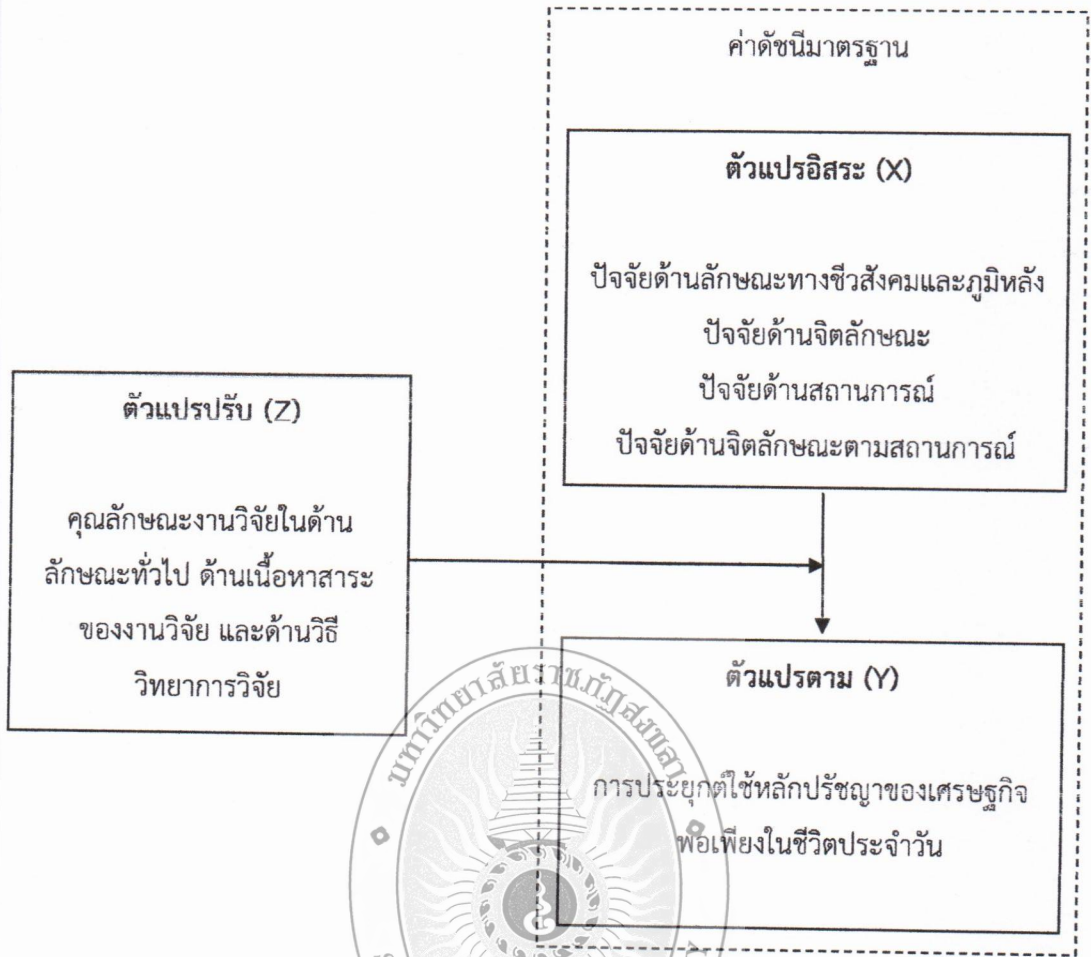
ศิริลักษณ์ ศุกระเศรณี และไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม (2563) ทำวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ห่อภิมาณการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดการเรียนรู้ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มตัวอย่าง คือ วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ในระดับบัณฑิตศึกษาหรือรายงานการวิจัยของหน่วยงาน/สถาบันที่ทำขึ้นตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2549–2560 จำนวน 127 เล่ม เครื่องมือวิจัยได้แก่ แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย แบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย และวิเคราะห์ค่าขนาดอิทธิพลโดยวิธีของ Glass วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าขนาดอิทธิพลด้วยความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่างานวิจัยศึกษามากที่สุดในช่วงปี พ.ศ. 2551–2557 โดยสาขาวิชาหลักสูตรและการสอนมากที่สุด ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าขนาดอิทธิพล พบว่าคุณลักษณะงานวิจัยที่ทำให้ค่าขนาดอิทธิพลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 มี 23 ตัวแปร

ทบทวนวรรณกรรม ศึกษาฐานหมู่บ้านต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง นำองค์ประกอบ 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ในปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ถูกนำมาใช้กับมาสังเคราะห์เป็นตัวแปร เพื่อนำไปใช้ทดสอบกับ กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม จำนวน 14 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ และแบบบันทึกการประชุมกลุ่มย่อย ผลการวิจัย พบว่า การสังเคราะห์ตัวแปรย่อยจากองค์ประกอบ 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ในปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมทั้งสิ้น 35 ตัวแปร และตัวแปรย่อยจากการศึกษาฐานหมู่บ้าน เศรษฐกิจพอเพียงทั้งสิ้น 26 ตัวแปร รวมทั้งสิ้น 61 ตัวแปร นำมาทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏผล ดังนี้ ด้านความรู้ พบว่า การเน้นความเป็นจริงในอาชีพ มีองค์ความรู้หลากหลายมากกว่าอาชีพที่ทำ และมีความรู้ว่าลูกค้าต้องการสินค้าและบริการอะไร ด้านคุณธรรม รู้รัก สามัคคี และซื่อตรง ไม่โลก ไม่เปียดเบียน ด้านการมีเหตุผล มีความเด็ดเดี่ยวในการตัดสินใจ และมีการพัฒนาความคิด จิตใจในการดำรงชีพตลอดเวลา ด้านการมีภูมิคุ้มกัน มีส่วนร่วมของคนในชุมชนที่ร่วมกันประกอบอาชีพ มีการพัฒนาอาชีพอย่างยั่งยืน และมีการวางแผนการผลิตเป็นขั้นเป็นตอน ด้านความพอประมาณ มีความยินดีในสิ่งที่ทำ สามารถนำหลักการวางแผน และการบริหารจัดการมาใช้ในการประกอบอาชีพ และมีการแสวงหาวิธีการลดรายจ่ายและไม่ฟุ้งเฟ้อในการดำเนินชีวิต โดยตัวแปรย่อยแต่ละตัวมีค่าคะแนน สูงที่สุดเรียงตามลำดับ

โดยสรุป งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ห่อภิมาน รวมถึงการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ครอบคลุมทั้งเรื่องของการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดการเรียนการสอนหรือการเรียนรู้ รวมถึงการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในระดับบุคคล ชุมชน และภาคธุรกิจ

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิเคราะห์ห่อภิมานปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันครั้งนี้ ได้รับการพัฒนาขึ้นโดยอาศัยข้อค้นพบจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาบูรณาการกัน ประกอบด้วยรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามซึ่งจะถูกประมาณค่าด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ห่อภิมานให้ได้ค่าดัชนีมาตรฐาน ที่เรียกว่าขนาดอิทธิพลหรือสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยตัวแปรอิสระ (X) ได้แก่ ปัจจัยด้านลักษณะทางชีวสังคม และภูมิหลัง ปัจจัยด้านจิตลักษณะ ปัจจัยด้านสถานการณ์ และปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ ตัวแปรตาม (Y) ได้แก่ การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ในขณะที่ตัวแปรปรับ (Z) ที่ส่งผลต่อค่าดัชนีมาตรฐานในการวิจัย ได้แก่ ตัวแปรเกี่ยวกับคุณลักษณะงานวิจัย ดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการวิเคราะห์อภิมานปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย
2. ประชากรวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. การรับรองจริยธรรมการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสังเคราะห์งานวิจัย (Research synthesis) ด้วยวิธีการวิเคราะห์อภิมาน โดยเลือกใช้วิธีการของโรเซนทาล และเฮตเจสเป็นหลัก เนื่องจากทั้งสองวิธีการใช้สำหรับการวิเคราะห์หาค่าดัชนีมาตรฐานของงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์มากกว่าการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีสูตรในการปรับค่าขนาดอิทธิพล (d) ให้เป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) และแปลงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเป็นค่าพีซเชอร์ซี และมีการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าดัชนีมาตรฐานด้วยค่าสถิติ Q ที่มีการแจกแจงแบบไคสแควร์ ก่อนที่จะทำการสังเคราะห์งานวิจัย

ประชากรวิจัย

ในการกำหนดประชากรสำหรับการวิเคราะห์อภิมาน มีขั้นตอนตามภาพที่ 3.1 ดังนี้

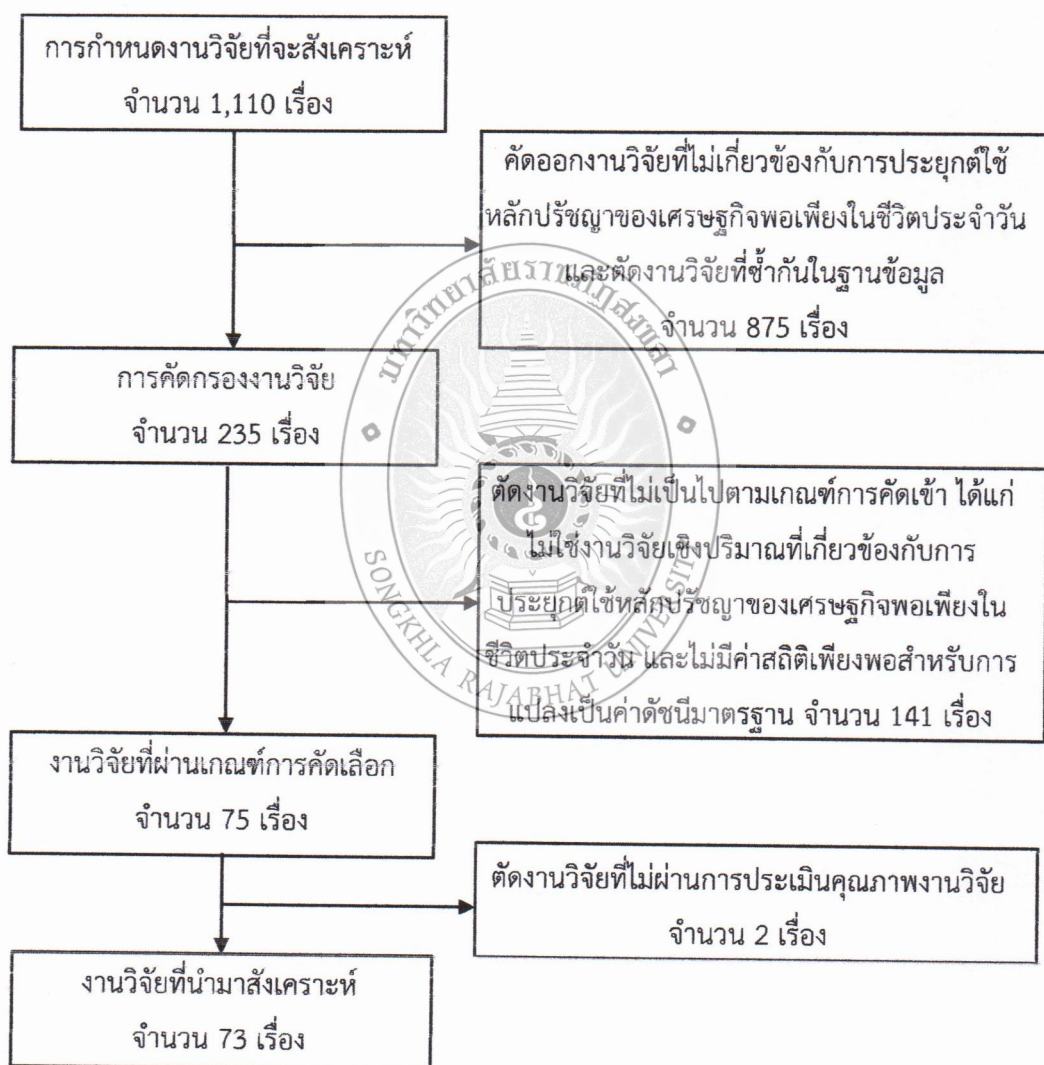
1. การกำหนดงานวิจัยที่จะสังเคราะห์ (Identification) คือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจพอเพียง โดยเลือกเฉพาะที่เป็นภาษาไทย จำนวน 1,110 เรื่อง สืบค้นจากฐานข้อมูลโครงการพัฒนาระบบเครือข่ายห้องสมุดอุดมศึกษาในประเทศไทย (ThaiLIS Digital Collection: TDC) ฐานข้อมูลวารสารอิเล็กทรอนิกส์กลางของประเทศไทย (Thai Journals Online: ThaiJO) ฐานข้อมูลศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Centre: TCI) และฐานข้อมูล Google Scholar ซึ่งจัดเก็บเอกสารในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ใช้คำสำคัญในการสืบค้นคือ “เศรษฐกิจพอเพียง” จำกัดข้อมูลงานวิจัยที่ย้อนหลังไม่เกิน 10 ปี (พ.ศ.2555-2564)

2. การคัดกรองงานวิจัย (Screening) คือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน และตัดงานวิจัยที่ซ้ำกันในฐานข้อมูลออกไป เหลืองานวิจัยจำนวน 235 เรื่อง

3. งานวิจัยที่ผ่านเกณฑ์การคัดเลือก (Eligibility) คือ คือ งานวิจัยเชิงปริมาณที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ทั้งแบบที่ศึกษาเปรียบเทียบหรือวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ซึ่งมีค่าสถิติที่จำเป็นเพียงพอสำหรับการแปลงค่าสถิติเหล่านั้นให้เป็นค่าดัชนีมาตรฐาน จำนวน 94 เรื่อง

4. งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ (Included) คือ งานวิจัยที่ผ่านการประเมินคุณภาพงานวิจัยจำนวน 73 เรื่อง

ขั้นตอนการกำหนดประชากรวิจัย ดังภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการกำหนดประชากรวิจัย (PRISMA Diagram)

โดยสรุป ประชากรวิจัย ได้แก่ งานวิจัยเชิงปริมาณที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันย้อนหลังไม่เกิน 10 ปี (พ.ศ. 2555-2564) ทั้งแบบที่ศึกษาเปรียบเทียบหรือวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ซึ่งมีค่าสถิติที่จำเป็นเพียงพอสำหรับการแปลง

ค่าสถิติเหล่านั้นให้เป็นค่าดัชนีมาตรฐาน และผ่านการประเมินคุณภาพงานวิจัย จำนวน 73 เรื่อง ที่ ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยใช้การเลือกตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย ดัดแปลงจากแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยของมยุรา ฉลุทอง (2563) โดยประเมินใน 5 ประเด็น ได้แก่ บทนำ การทบทวนวรรณกรรม วิธีการวิจัย ผลการวิจัย และสรุปผลการวิจัย กำหนดเกณฑ์ในการแปลผลการประเมินคุณภาพงานวิจัย ดังนี้

คะแนนประเมินอยู่ระหว่าง 3.21 – 4.00 หมายถึง คุณภาพดีมาก

คะแนนประเมินอยู่ระหว่าง 2.41 – 3.20 หมายถึง คุณภาพดี

คะแนนประเมินอยู่ระหว่าง 1.61 – 2.40 หมายถึง คุณภาพปานกลาง

คะแนนประเมินอยู่ระหว่าง .80 – 1.60 หมายถึง คุณภาพค่อนข้างต่ำ

คะแนนประเมินต่ำกว่า .80 หมายถึง คุณภาพต่ำ

2. แบบสรุปคุณลักษณะงานวิจัยที่พัฒนาโดยผู้วิจัย แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไปของงานวิจัย

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาสาระของงานวิจัย

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีวิทยาการวิจัย

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย

3. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 แบบประเมินคุณภาพงานวิจัยดำเนินการตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

3.1.1 นำแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงและความครบถ้วนของเนื้อหา (Content validity) จากนั้นจึงนำผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) พบว่าข้อคำถามในแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยทุกข้อ มีค่า IOC สูงกว่า .5 แสดงว่าใช้ได้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ปรับปรุงเนื้อหาในข้อคำถามแต่ละข้อตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญอีกด้วย ดังตาราง 3.1

ตาราง 3.1 ค่าความตรงและความครบถ้วนของเนื้อหาของแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย

ประเด็น	คะแนนความเห็นของ			รวม	IOC	สรุปผล
	ผู้เชี่ยวชาญ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. บทนำ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2. การทบทวนวรรณกรรม	1	0	1	2	.67	ใช้ได้
3. วิธีการวิจัย	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4. ผลการวิจัย	1	1	1	2	1.00	ใช้ได้
5. สรุปผลการวิจัย	1	0	1	2	.67	ใช้ได้

3.1.2 ทดลองใช้แบบประเมินคุณภาพงานวิจัยกับงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มี ความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน จำนวน 1 เรื่อง โดยให้นักวิจัยและผู้ช่วยวิจัย รวม 3 คน ประเมินคุณภาพงานวิจัยเรื่องดังกล่าว เพื่อตรวจสอบความ เชื่อมั่นโดยวิธีการหาความสอดคล้องของแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย (Inter-Rater reliability) หาก ผู้ประเมิน 2 ใน 3 คนมีความคิดเห็นในการบันทึกสอดคล้องกันจะถือว่าในรายการนั้น ๆ ผู้ประเมินมี ความคิดเห็นสอดคล้องกัน แล้วนำไปคำนวณหาค่าความสอดคล้อง (Agreement rate : AR) (Cooper, Hedges, & Valentine, 2019) สำหรับการประเมินคุณภาพงานวิจัย พบว่ามีค่าเท่ากับ .80 แปลผลได้ว่ามีความสอดคล้องกันดีมาก จากนั้นผู้วิจัยจึงนำแบบประเมินไปใช้งานจริงโดยผู้วิจัยเป็นผู้ ประเมินงานวิจัยทุกเรื่องด้วยตนเองทั้งหมด ดังตาราง 3.2

ตาราง 3.2 ค่าความสอดคล้องของแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย

ประเด็น	ผลการประเมินคุณภาพงานวิจัย			ผลการตรวจสอบความ สอดคล้อง
	โดยนักวิจัยและผู้ช่วยวิจัย			
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1. บทนำ	4	4	4	สอดคล้อง
2. การทบทวนวรรณกรรม	4	3	3	สอดคล้อง
3. วิธีการวิจัย	4	4	4	สอดคล้อง
4. ผลการวิจัย	4	4	4	สอดคล้อง
5. สรุปผลการวิจัย	4	2	3	ไม่สอดคล้อง
ค่าความสอดคล้อง $4/5 = .80$				
มีความสอดคล้องกันดีมาก				

3.2 แบบสรุปลักษณะงานวิจัยดำเนินการตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

3.2.1 นำแบบสรุปลักษณะงานวิจัยไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงและความครบถ้วนของเนื้อหา จากนั้นจึงนำผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ซึ่งข้อคำถามในแบบสรุปลักษณะงานวิจัยทุกข้อ มีค่า IOC สูงกว่า .5 แสดงว่าใช้ได้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ปรับปรุงเนื้อหาในข้อคำถามแต่ละข้อตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญอีกด้วย ดังตาราง 3.3

ตาราง 3.3 ค่าความตรงและความครบถ้วนของเนื้อหาของแบบสรุปลักษณะงานวิจัย

ข้อที่	คะแนนความเห็นของ			รวม	IOC	สรุปผล
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.1	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
1.2	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
1.3	1	1	0	2	.67	ใช้ได้
1.4	1	1	0	2	.67	ใช้ได้
2.1	1	0	1	2	.67	ใช้ได้
2.2	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3.1	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3.2	1	1	0	2	.67	ใช้ได้
4.1	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

3.2.2 ทดลองใช้แบบสรุปลักษณะงานวิจัยกับงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน จำนวน 1 เรื่อง โดยให้นักวิจัยและผู้ช่วยวิจัย รวม 3 คน สรุปลักษณะงานวิจัยเรื่องดังกล่าว เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่นโดยวิธีการหาความสอดคล้องของแบบสรุปลักษณะงานวิจัย หากผู้สรุปลักษณะงานวิจัย 2 ใน 3 คนมีความคิดเห็นในการบันทึกสอดคล้องกันจะถือว่าในรายการนั้น ๆ ผู้สรุปลักษณะงานวิจัยมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน แล้วนำไปคำนวณหาค่าความสอดคล้องสำหรับการสรุปลักษณะงานวิจัย พบว่ามีค่าเท่ากับ 1.00 แปลผลได้ว่ามีความสอดคล้องกันดีมาก จากนั้นผู้วิจัยจึงนำแบบสรุปลักษณะงานวิจัยไปใช้งานจริงโดยผู้วิจัยเป็นผู้สรุปลักษณะงานวิจัยทุกเรื่องด้วยตนเองทั้งหมด ดังตาราง 3.4

ตาราง 3.4 ค่าความสอดคล้องของแบบสรุปลักษณะงานวิจัย

ข้อที่	ผลการสรุปลักษณะงานวิจัย โดยนักวิจัยและผู้ช่วยวิจัย			ผลการ ตรวจสอบ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	ความสอดคล้อง
1.1	อุทัยวรรณ เฟื่องธรรม	อุทัยวรรณ เฟื่องธรรม	อุทัยวรรณ เฟื่องธรรม	สอดคล้อง
1.2	ความสัมพันธ์ระหว่าง การปฏิบัติตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงกับคุณภาพ ชีวิตของเกษตรกรที่ ขึ้นทะเบียนเกษตรกร ในเขตอำเภอเมือง ชลบุรี จังหวัดชลบุรี	ความสัมพันธ์ระหว่าง การปฏิบัติตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงกับคุณภาพ ชีวิตของเกษตรกรที่ ขึ้นทะเบียนเกษตรกร ในเขตอำเภอเมือง ชลบุรี จังหวัดชลบุรี	ความสัมพันธ์ระหว่าง การปฏิบัติตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงกับคุณภาพ ชีวิตของเกษตรกรที่ ขึ้นทะเบียนเกษตรกร ในเขตอำเภอเมือง ชลบุรี จังหวัดชลบุรี	สอดคล้อง
1.3	พ.ศ. 2560-ปัจจุบัน	พ.ศ. 2560-ปัจจุบัน	พ.ศ. 2560-ปัจจุบัน	สอดคล้อง
1.4	สถาบันอุดมศึกษา ของรัฐ	สถาบันอุดมศึกษา ของรัฐ	สถาบันอุดมศึกษา ของเอกชน	สอดคล้อง
2.1	เกษตรกร	เกษตรกร	เกษตรกร	สอดคล้อง
2.2	ต่างจังหวัด	ต่างจังหวัด	ต่างจังหวัด	สอดคล้อง
3.1	319	319	319	สอดคล้อง
3.2	สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์	สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์	สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์	สอดคล้อง
4.1	การรับรู้ระดับ คุณภาพชีวิตของตน r=.615	การรับรู้ระดับ คุณภาพชีวิตของตน r=.615	การรับรู้ระดับ คุณภาพชีวิตของตน r=.615	สอดคล้อง
ค่าความสอดคล้อง 9/9 = 1.00 มีความสอดคล้องกันดีมาก				

การรวบรวมข้อมูล

- กำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกงานวิจัยที่นำมาวิเคราะห์อภิमान
- สืบค้นงานวิจัยจากฐานข้อมูลที่จัดเก็บเอกสารในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์
- ประเมินคุณภาพงานวิจัย โดยงานวิจัยที่ผ่านการประเมินคืองานวิจัยที่ได้คะแนนระดับดีขึ้นไป

4. รวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยที่ใช้ในการวิเคราะห์ห่อภิวนให้ครบถ้วน
5. บันทึกข้อมูลลงในแบบสรุปคุณลักษณะงานวิจัยที่สร้างขึ้น ลงรหัส และเตรียมข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การพรรณนาข้อมูลคุณลักษณะของงานวิจัย โดยใช้ค่าสถิติจำนวน และร้อยละ
2. การหาค่าดัชนีมาตรฐานของของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) เป็นค่าดัชนีมาตรฐาน ส่วนกรณีค่าสถิติทดสอบ t , F , χ^2 หรือค่าขนาดอิทธิพล (d) จะต้องแปลงเป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยใช้โปรแกรม Practical meta-analysis effect size calculator (Wilson, n.d.; Wilson, 2017) และโปรแกรม Effect size determination program (Wilson, 2001)
3. ทดสอบความแตกต่างของค่าดัชนีมาตรฐานของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน จำแนกตามตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัย โดยใช้ค่าสถิติ (T-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)
4. การวิเคราะห์ห่อภิวนหาค่าดัชนีมาตรฐานเมื่อข้อมูลอยู่ในรูปค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน จะทำการแปลงเป็นค่าของฟิชเชอร์ซี (Fisher's Z transformation) ก่อนที่จะทำการสังเคราะห์งานวิจัยโดยใช้โปรแกรม Jamovi (The jamovi project, 2022) โปรแกรมเสริม MAJOR-Meta-Analysis for JAMOMI (Hamilton, 2020) และโปรแกรม R (R Core Team, 2021) มีขั้นตอนดังนี้
 - 4.1 การรวมผลเข้าด้วยกัน (Pooled effect size) ด้วยโมเดลแบบคงที่ (Fixed effect model) หรือโมเดลแบบสุ่ม (Random effect model) ขึ้นอยู่กับความต่างแบบกันของงานวิจัย โดยนำเสนอในรูปแบบกราฟ Forest plot
 - 4.2 การประเมินความต่างแบบของผลจากรายงานวิจัย ใช้ค่าสถิติ I^2 และ Q โดยกำหนดว่าค่า p-value ที่น้อยกว่า .10 จะเป็นการบ่งชี้ว่าระดับความแปรปรวนหรือความต่างแบบกันของงานวิจัยมีมากจนมีนัยสำคัญทางสถิติ
 - 4.3 การตรวจสอบอคติจากการตีพิมพ์ ใช้ค่าสถิติ Egger's test และกราฟ Funnel plot
5. การตีความหมายค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ดังนี้ (Matthay et al., 2021)

ค่า r น้อยกว่า .10	หมายถึง	ต่ำมาก (Very small)
ค่า r ระหว่าง .10 ถึง .23	หมายถึง	ต่ำ (Small)
ค่า r ระหว่าง .24 ถึง .36	หมายถึง	ปานกลาง (Medium)
ค่า r ระหว่าง .37 ถึง .50	หมายถึง	สูง (Large)

ค่า r ระหว่าง .51 ถึง .70	หมายถึง	สูงมาก (Very large)
ค่า r มากกว่า .70	หมายถึง	สูงที่สุด (Huge)

การรับรองจริยธรรมการวิจัย

การวิจัยนี้ผ่านการคัดกรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา รหัสโครงการ HREC 008/2565 ลงวันที่ 23 พฤษภาคม 2565 สรุปว่า โครงการวิจัยไม่เข้าข่ายการขอพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เนื่องจากเป็นงานวิจัยที่ใช้ข้อมูลทุติยภูมิที่ไม่ได้บ่งชี้ถึงตัวบุคคล หรือไม่มีกระบวนการใดกระบวนการหนึ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับมนุษย์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ห่อภิมานปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนงานวิจัย
$\%$	แทน	ค่าร้อยละ
M	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Min	แทน	ค่าต่ำสุด
Max	แทน	ค่าสูงสุด
Sk	แทน	ค่าความเบ้
Ku	แทน	ค่าความโด่ง
CI	แทน	ช่วงความเชื่อมั่น
Q, I^2	แทน	ค่าสถิติใช้ทดสอบความแตกต่างของผลจากรายงานวิจัย
t	แทน	การทดสอบค่าที
F	แทน	การทดสอบค่าเอฟ
Z	แทน	การทดสอบค่าซี
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
SE	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
p	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ
k	แทน	จำนวนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

- ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้
1. การวิเคราะห์คุณลักษณะงานวิจัยที่นำมาวิเคราะห์ห่อภิมาณ
 2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าดัชนีมาตรฐานของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน จำแนกตามตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัย
 3. การวิเคราะห์ห่อภิมาณหาค่าดัชนีมาตรฐานของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์คุณลักษณะงานวิจัยที่นำมาวิเคราะห์ห่อภิมาณ
- 1.1 คุณลักษณะงานวิจัยที่นำมาวิเคราะห์ห่อภิมาณ

ตาราง 4.1 คุณลักษณะงานวิจัยที่นำมาวิเคราะห์ห่อภิมาณ

คุณลักษณะงานวิจัย	n	%
ด้านคุณลักษณะทั่วไป		
ปีที่พิมพ์เผยแพร่		
พ.ศ. 2555-2559	49	67.1
พ.ศ. 2560-2564	24	32.9
หน่วยงานที่ผลิตผลงานวิจัย		
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ	67	91.8
สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน	6	8.2
ด้านเนื้อหาสาระของงานวิจัย		
อาชีพของกลุ่มตัวอย่าง		
นักเรียน และนักศึกษา	16	21.9
เจ้าหน้าที่รัฐ	15	20.5
เกษตรกร	10	13.7
อื่น ๆ เช่น ภาครัฐกิจ ผู้รับบริการ หรือไม่ระบุอาชีพ	32	43.8
แหล่งที่มาของกลุ่มตัวอย่าง		
กรุงเทพมหานคร	13	17.8
ต่างจังหวัด และพื้นที่อื่น ๆ	60	82.2

ตาราง 4.1 (ต่อ)

คุณลักษณะงานวิจัย	n	%
ด้านวิธีวิทยาการวิจัย		
ขนาดกลุ่มตัวอย่าง		
ต่ำกว่า 200 คน	18	24.7
200-299 คน	15	20.5
300 คนขึ้นไป	40	54.8
สถิติทดสอบสมมติฐาน		
การหาค่าความสัมพันธ์หรือการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย	53	72.6
การหาค่าความสัมพันธ์และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย	20	27.4

จากตาราง 4.1 พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่พิมพ์เผยแพร่ พ.ศ. 2555-2559 จำนวน 49 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 67.1 สถาบันอุดมศึกษาของรัฐผลิตผลงานวิจัยเป็นส่วนใหญ่ จำนวน 67 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 91.8 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพอื่น ๆ เช่น ภาครัฐกิจ ผู้รับบริการ หรือไม่ระบุอาชีพ จำนวน 32 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 43.8 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มาจากต่างจังหวัด และพื้นที่อื่น ๆ จำนวน 60 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 82.2 ส่วนใหญ่มีขนาดกลุ่มตัวอย่าง 300 คนขึ้นไป จำนวน 40 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 54.8 และค่าสถิติส่วนใหญ่ที่ใช้ทดสอบสมมติฐานคือการหาค่าความสัมพันธ์หรือการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย จำนวน 53 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 72.6

1.2 ผลการประเมินคุณภาพงานวิจัย

ตาราง 4.2 จำนวนและร้อยละของคุณภาพงานวิจัย

ระดับคุณภาพงานวิจัย	n	%
ดีมาก	54	74.0
ดี	19	26.0
รวม	73	100.0

จากตาราง 4.2 จากงานวิจัยทั้งหมด จำนวน 73 เรื่อง พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่มีคุณภาพระดับดีมาก จำนวน 54 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 74.0 รองลงมาคือคุณภาพระดับดี จำนวน 19 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 26.0

ตาราง 4.3 ผลการประเมินคุณภาพงานวิจัย

ข้อ	ลักษณะที่ประเมิน	เกณฑ์การประเมิน					M	SD	แปลผล
		0	1	2	3	4			
1	บทนำ	-	-	-	21	52	3.71	.456	ดีมาก
2	การทบทวนวรรณกรรม	-	10	11	15	37	3.08	1.10	ดี
3	วิธีการวิจัย	-	-	-	18	55	3.75	.434	ดีมาก
4	ผลการวิจัย	-	-	-	27	46	3.63	.486	ดีมาก
5	สรุปผลการวิจัย	-	-	-	5	68	3.93	.254	ดีมาก
ภาพรวม							3.62	.491	ดีมาก

จากตาราง 4.3 พบว่า ในภาพรวมงานวิจัยมีผลการประเมินคุณภาพระดับดีมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .491 เมื่อแยกตามลักษณะที่ประเมิน พบว่า บทนำ วิธีการวิจัย ผลการวิจัย และสรุปผลการวิจัย มีผลการประเมินคุณภาพระดับดีมากเช่นเดียวกัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71, 3.75, 3.63, 3.93 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .456, .434, .486, .254 ตามลำดับ ในขณะที่การทบทวนวรรณกรรมมีผลการประเมินคุณภาพระดับดี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.10

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าดัชนีมาตรฐานของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน จำแนกตามตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัย

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของค่าดัชนีมาตรฐานโดยภาพรวม

ตาราง 4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของค่าดัชนีมาตรฐาน

ค่าดัชนีมาตรฐาน	k	M	SD	Min	Max	Sk	Ku
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน	233	.183	.210	-.288	.850	1.32	1.23

จากตาราง 4.4 พบว่า ค่าดัชนีมาตรฐานเมื่อข้อมูลอยู่ในรูปค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีจำนวน 233 ค่า ดัชนีมาตรฐานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .183 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .210 มีค่าต่ำสุดเท่ากับ -.288 มีค่าสูงสุดเท่ากับ .850 ค่าความเบ้เท่ากับ 1.32 และค่าความโด่งเท่ากับ 1.23 จึงยอมรับได้ว่าข้อมูลแจกแจงเป็นเส้นโค้งปกติ

2.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าดัชนีมาตรฐาน จำแนกตามตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัย

ตาราง 4.5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าดัชนีมาตรฐาน จำแนกตามตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัย

คุณลักษณะงานวิจัย	k	r	t, F	p
ด้านคุณลักษณะทั่วไป				
ปีที่พิมพ์เผยแพร่				
พ.ศ. 2555-2559	160	.18	-.796	.428
พ.ศ. 2560-2564	73	.20		
หน่วยงานที่ผลิตผลงานวิจัย				
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ	208	.18	.387	.699
สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน	25	.17		
ด้านเนื้อหาสาระของงานวิจัย				
อาชีพของกลุ่มตัวอย่าง				
นักเรียน และนักศึกษา	28	.13	2.510	.059
เจ้าหน้าที่รัฐ	53	.24		
เกษตรกร	46	.21		
อื่น ๆ เช่น ภาคธุรกิจ	103	.16		
ผู้รับบริการ หรือ				
ไม่ระบุอาชีพ				
แหล่งที่มาของกลุ่มตัวอย่าง				
กรุงเทพมหานคร	51	.17	-.610	.542
ต่างจังหวัด และพื้นที่อื่น ๆ	182	.19		
ด้านวิธีวิทยาการวิจัย				
ขนาดกลุ่มตัวอย่าง				
ต่ำกว่า 200 คน	65	.17	.331	.718
200-299 คน	37	.20		
300 คนขึ้นไป	131	.19		

ตาราง 4.5 (ต่อ)

คุณลักษณะงานวิจัย	k	r	t, F	p
สถิติทดสอบสมมติฐาน				
การหาความสัมพันธ์หรือ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย	160	.17	2.26	.135
การหาความสัมพันธ์และ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย	73	.22		

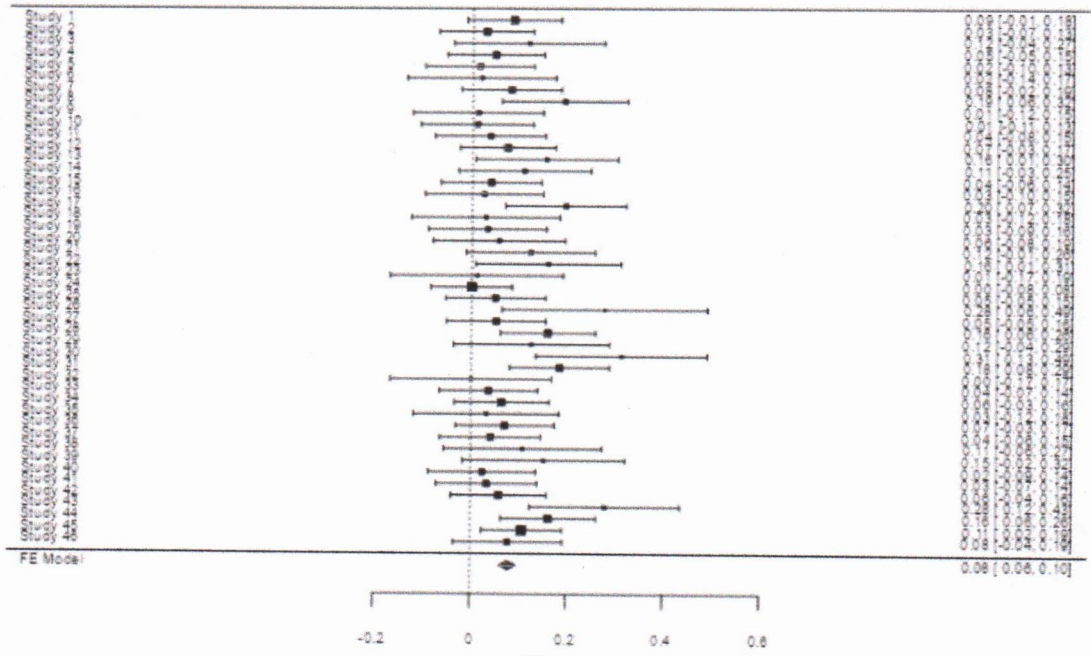
จากตาราง 4.5 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าดัชนีมาตรฐานของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน จำแนกตามตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยในด้านคุณลักษณะทั่วไป ด้านเนื้อหาสาระของงานวิจัย และด้านวิธีวิทยาการวิจัย มีค่าดัชนีมาตรฐานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. การวิเคราะห์ห่อภิณาค่าดัชนีมาตรฐานของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

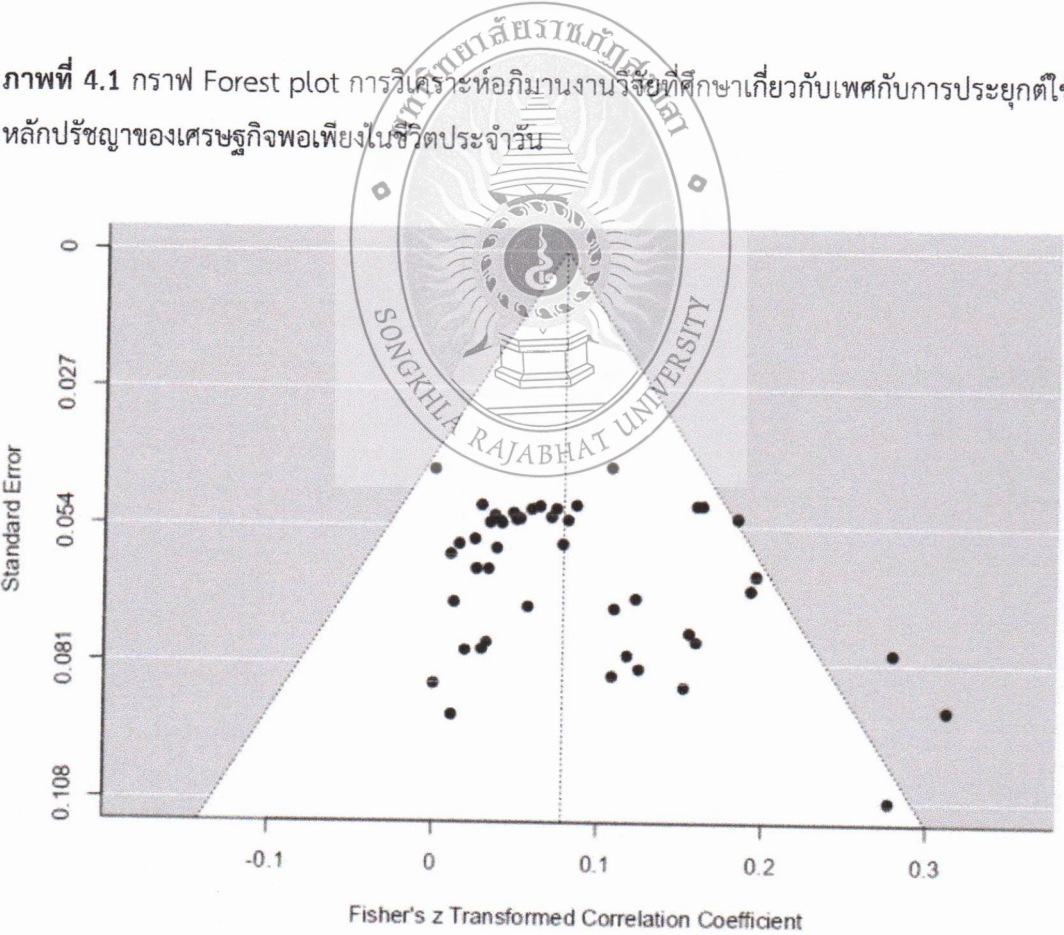
3.1 ลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

3.1.1 เพศกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

การวิเคราะห์ห่อภิณางานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับเพศกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน จำนวน 46 เรื่อง พบว่า ไม่มีความแตกต่างของผลจากรายงานวิจัย ($Q=53.40, p=.183, I^2=15.8\%$) แต่อาจมีอคติจากการตีพิมพ์ (กราฟ Funnel plot ไม่มีความสมมาตร, $Egger's\ test=2.236, p=.025$) จึงทำการวิเคราะห์ด้วยโมเดลแบบคงที่ได้ค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .08 (95%CI: .06, .10) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .009 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่าเพศมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน รายละเอียดดังภาพที่ 4.1 และภาพที่ 4.2

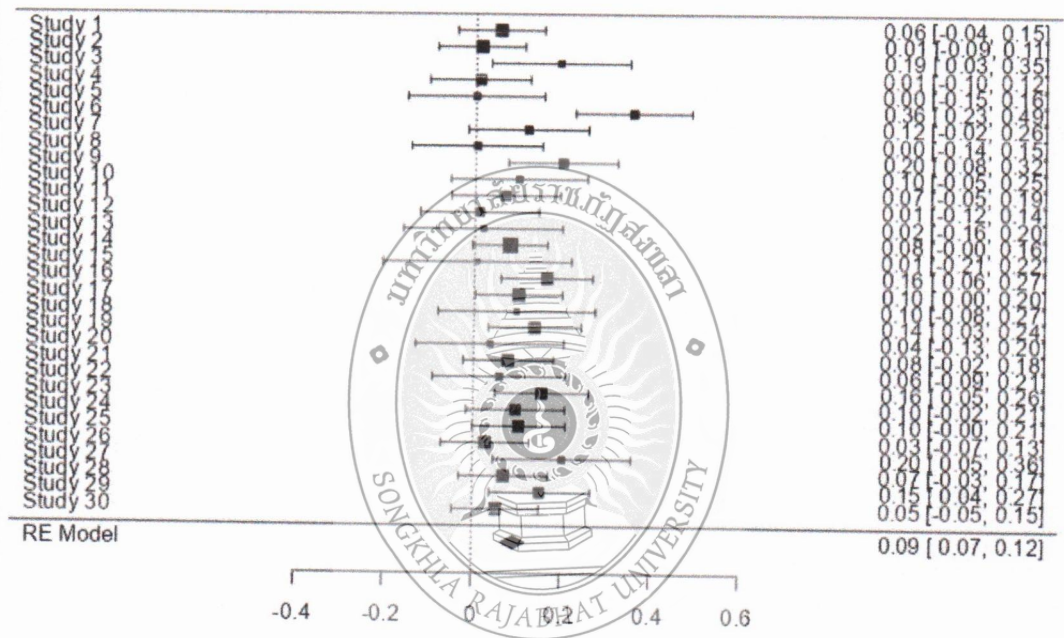
ภาพที่ 4.1 กราฟ Forest plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับเพศกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

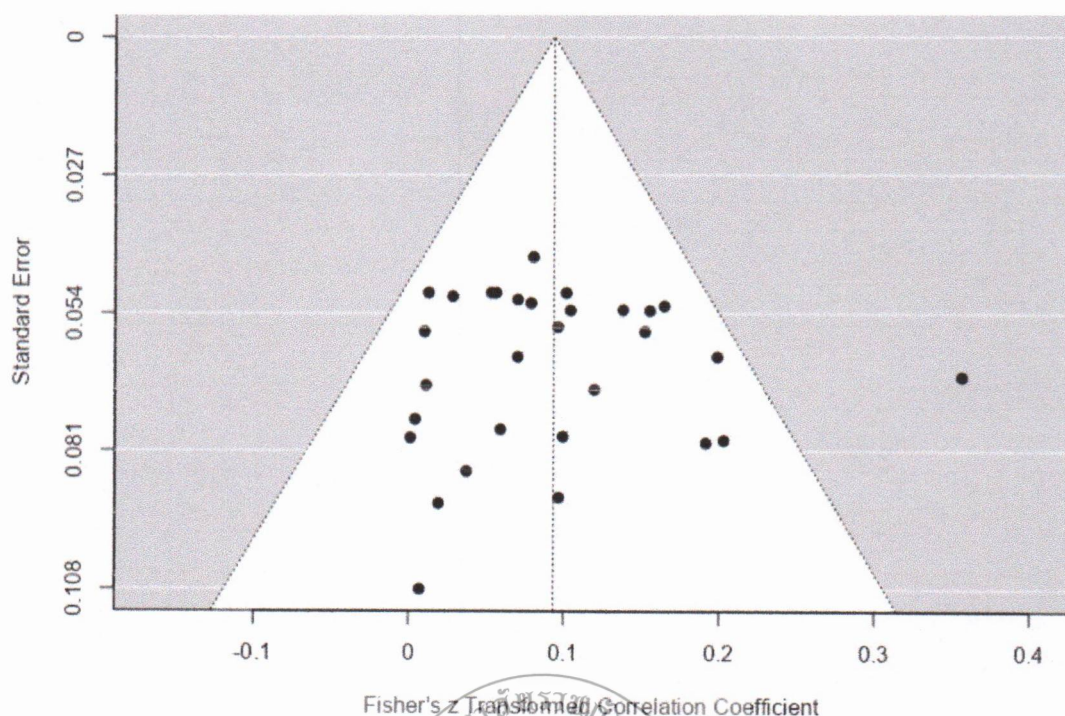
ภาพที่ 4.2 กราฟ Funnel plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับเพศกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

3.1.2 อายุกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับอายุกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน จำนวน 30 เรื่อง พบว่า มีความแตกต่างของผลจากรายงานวิจัย ($Q=41.06, p<.10, I^2=29.4\%$) และไม่มีอคติจากการตีพิมพ์ (กราฟ Funnel plot มีความสมมาตร, $Egger's test=-.049, p=.961$) จึงทำการวิเคราะห์ด้วยโมเดลแบบสุ่ม ได้ค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .09 (95%CI: .07, .12) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .013 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่าอายุมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน รายละเอียดดังภาพที่ 4.3 และภาพที่ 4.4

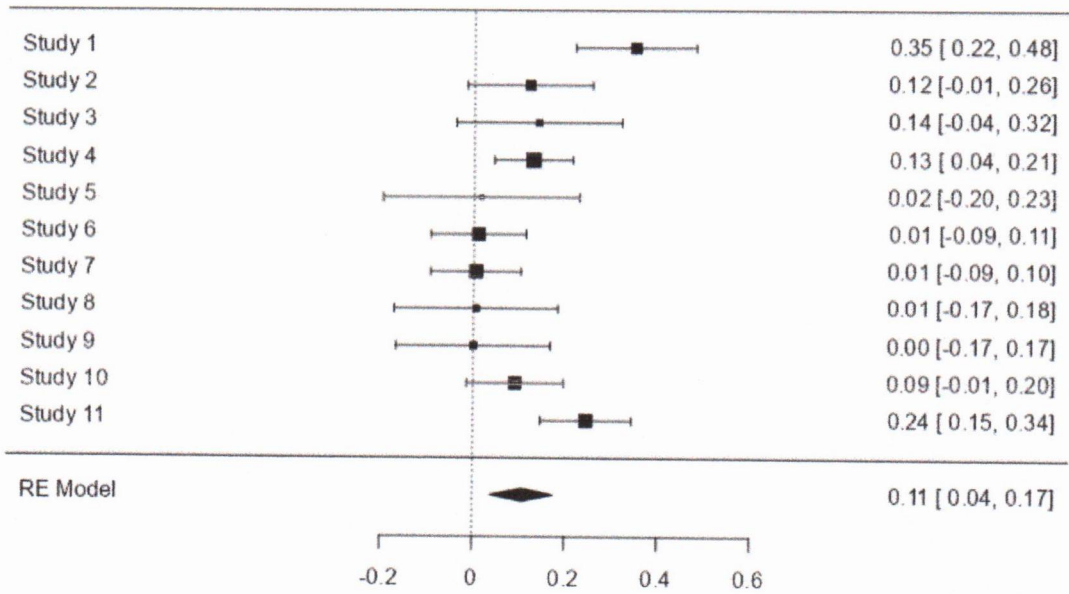
ภาพที่ 4.3 กราฟ Forest plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับอายุกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

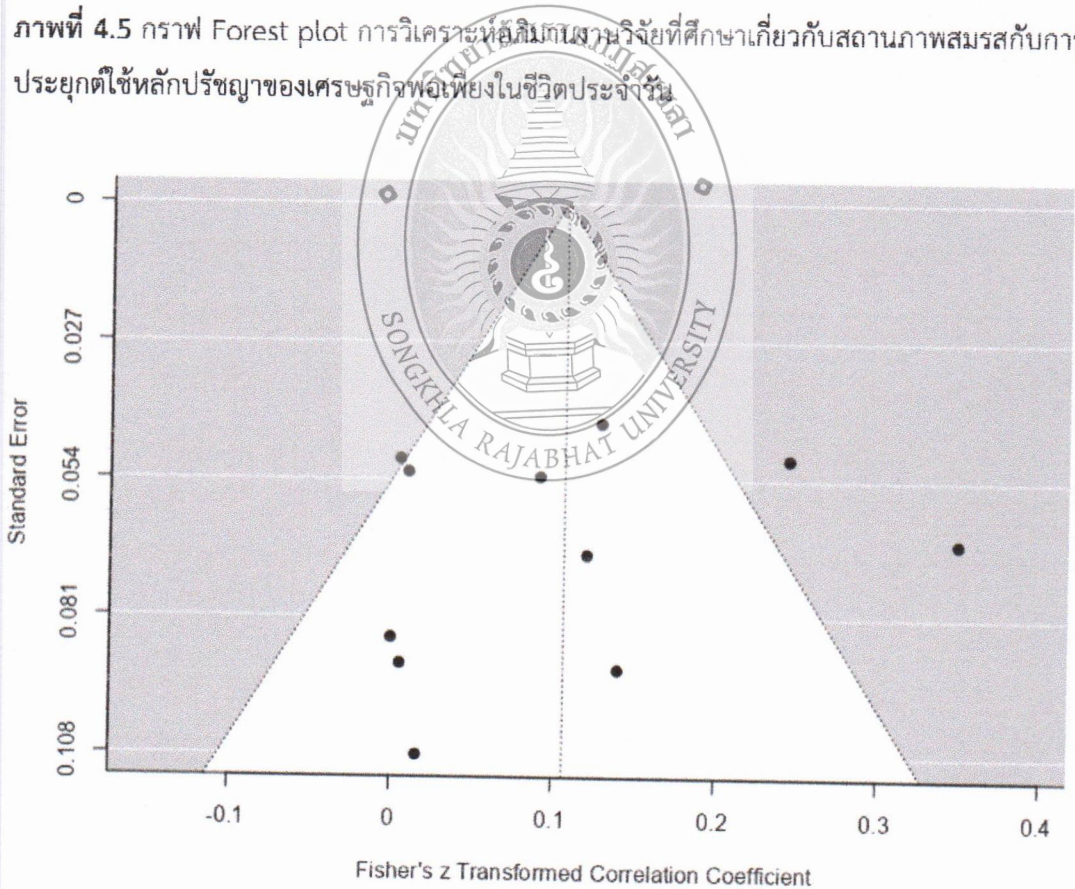
ภาพที่ 4.4 กราฟ Funnel plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับอายุกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

3.1.3 สถานภาพสมรสกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับสถานภาพสมรสกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน จำนวน 11 เรื่อง พบว่า มีความแตกต่างของผลจากรายงานวิจัย ($Q=32.27, p<.001, I^2=69.0\%$) และไม่มีอคติจากการตีพิมพ์ (กราฟ Funnel plot มีความสมมาตร, Egger's test=-.656, $p=.512$) จึงทำการวิเคราะห์ด้วยโมเดลแบบสุ่ม ได้ค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .11 (95%CI: .04, .17) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .035 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าสถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน รายละเอียดดังภาพที่ 4.5 และภาพที่ 4.6

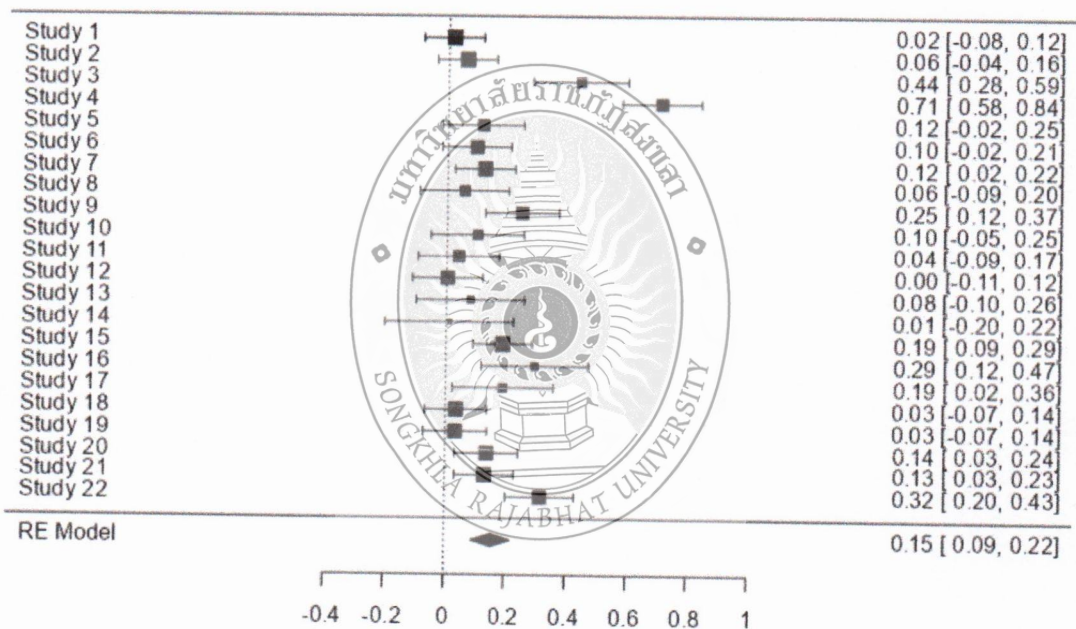
ภาพที่ 4.5 กราฟ Forest plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับสถานภาพสมรสกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

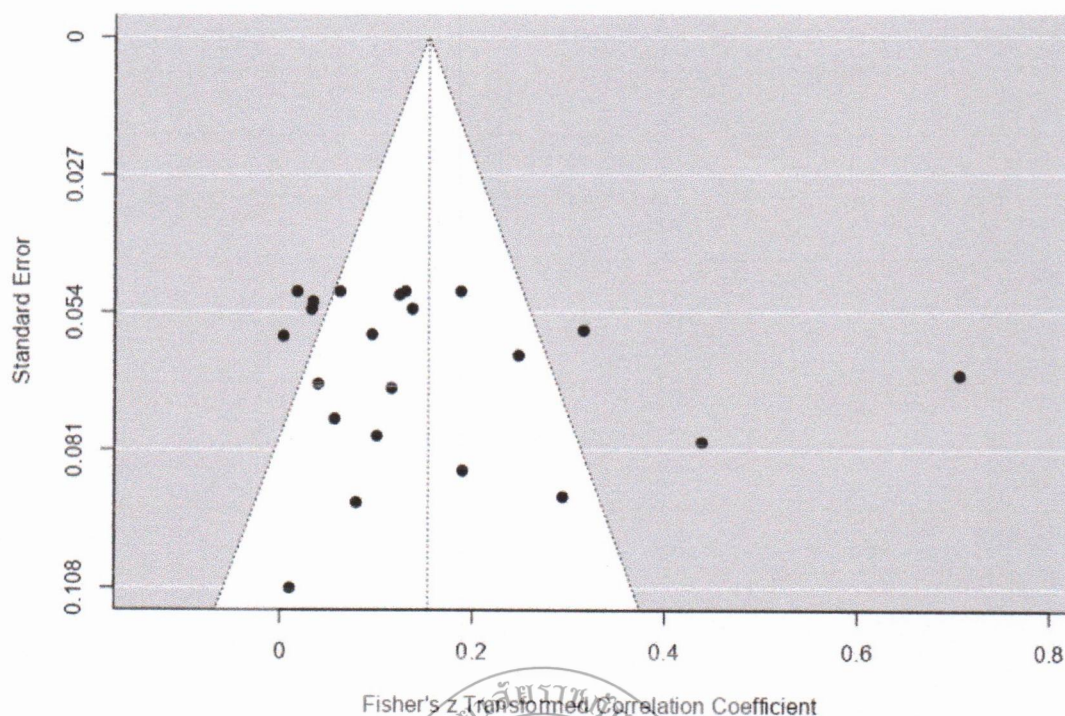
ภาพที่ 4.6 กราฟ Funnel plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับสถานภาพสมรสกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

3.1.4 การศึกษากับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

การวิเคราะห์อภิมานงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษากับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน จำนวน 22 เรื่อง พบว่า มีความแตกต่างของผลจากรายงานวิจัย ($Q=130.62$, $p<.001$, $I^2=83.9\%$) และไม่มีอคติจากการตีพิมพ์ (กราฟ Funnel plot มีความสมมาตร, Egger's test = $-.632$, $p=.527$) จึงทำการวิเคราะห์ด้วยโมเดลแบบสุ่ม ได้ค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ $.15$ (95%CI: $.09$, $.22$) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ $.033$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.001$ แสดงว่าการศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน รายละเอียดดังภาพที่ 4.7 และภาพที่ 4.8

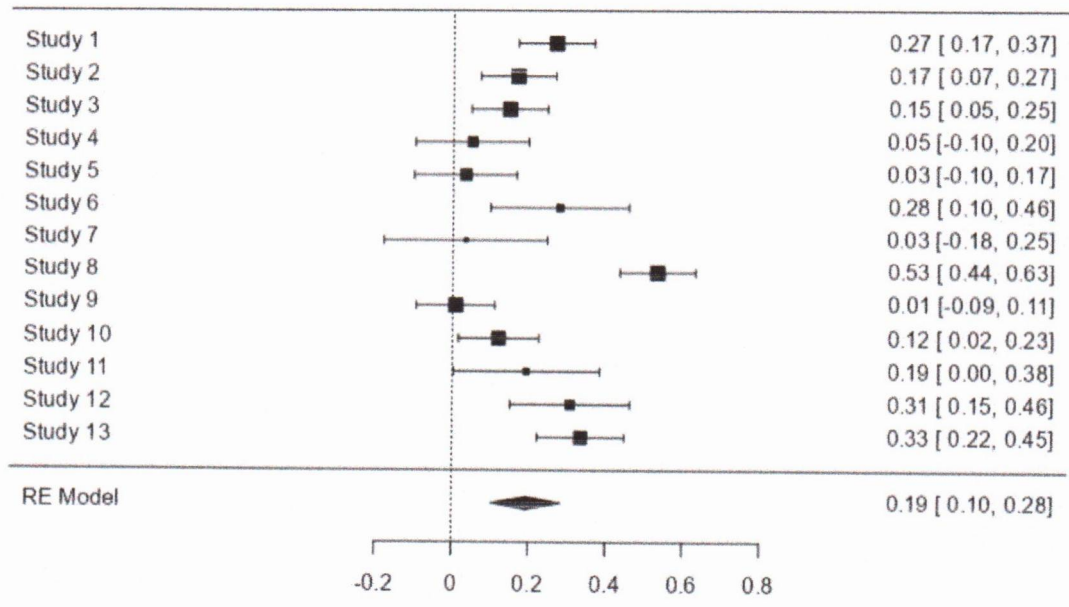
ภาพที่ 4.7 กราฟ Forest plot การวิเคราะห์อภิมานงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษากับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

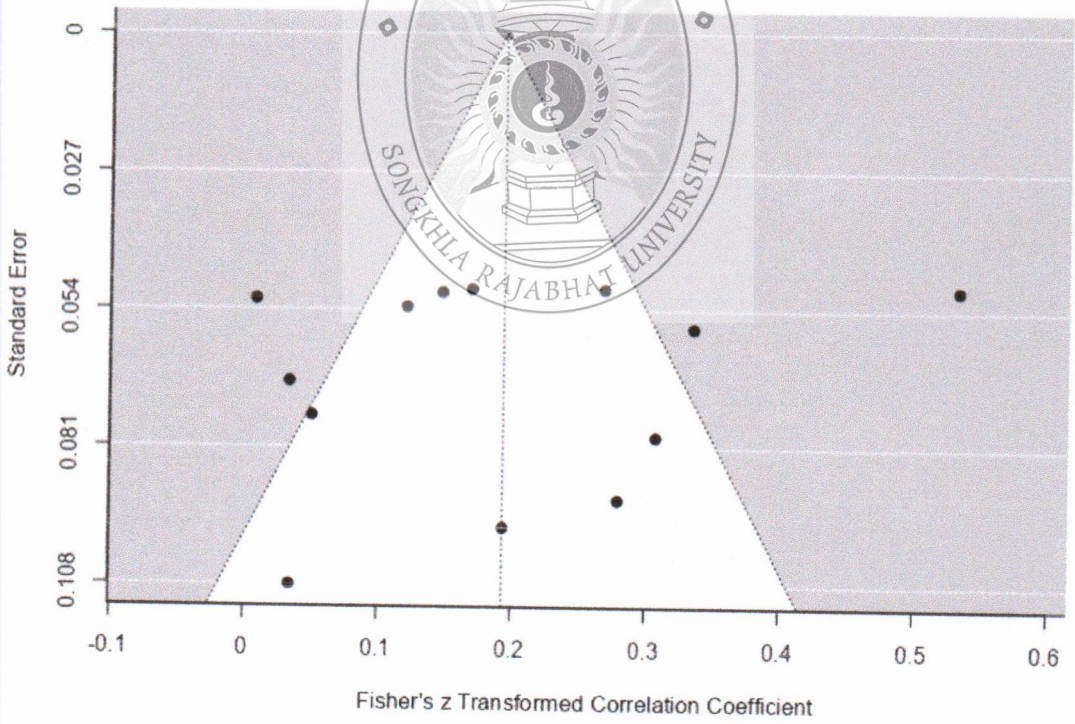
ภาพที่ 4.8 กราฟ Funnel plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษากับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

3.1.5 อาชีพกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับอาชีพกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน จำนวน 13 เรื่อง พบว่า มีความแตกต่างของผลจากรายงานวิจัย ($Q=83.41, p<.001, I^2=85.6\%$) และไม่มีอคติจากการตีพิมพ์ (กราฟ Funnel plot มีความสมมาตร, $Egger's\ test=-.623, p=.533$) จึงทำการวิเคราะห์ด้วยโมเดลแบบสุ่ม ได้ค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .19 (95%CI: .10, .28) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .046 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่าอาชีพมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน รายละเอียดดังภาพที่ 4.9 และภาพที่ 4.10

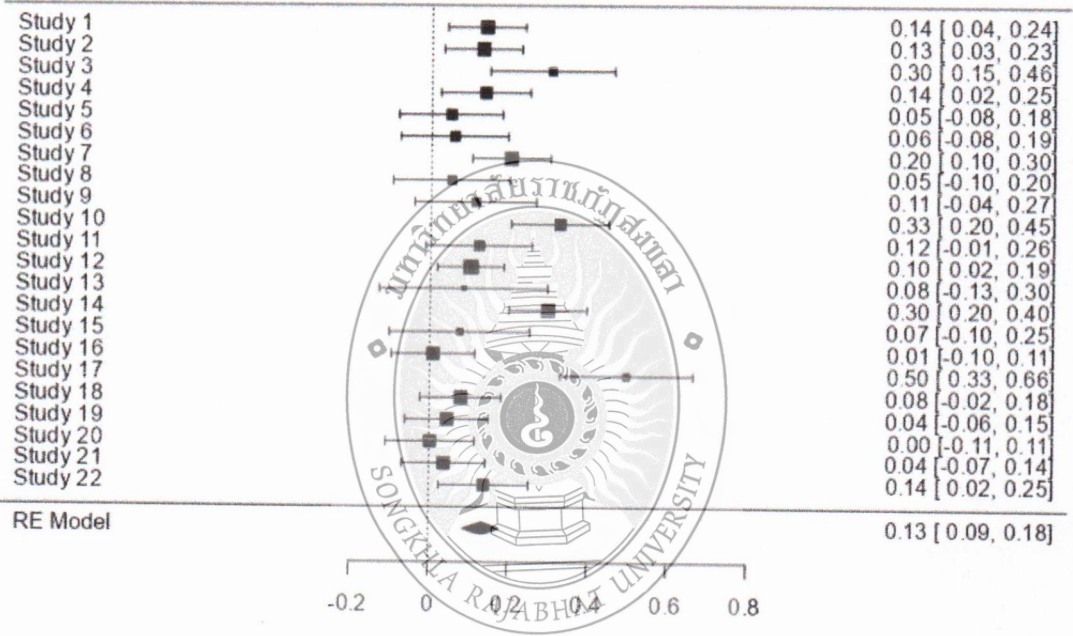
ภาพที่ 4.9 กราฟ Forest plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับอาชีพกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

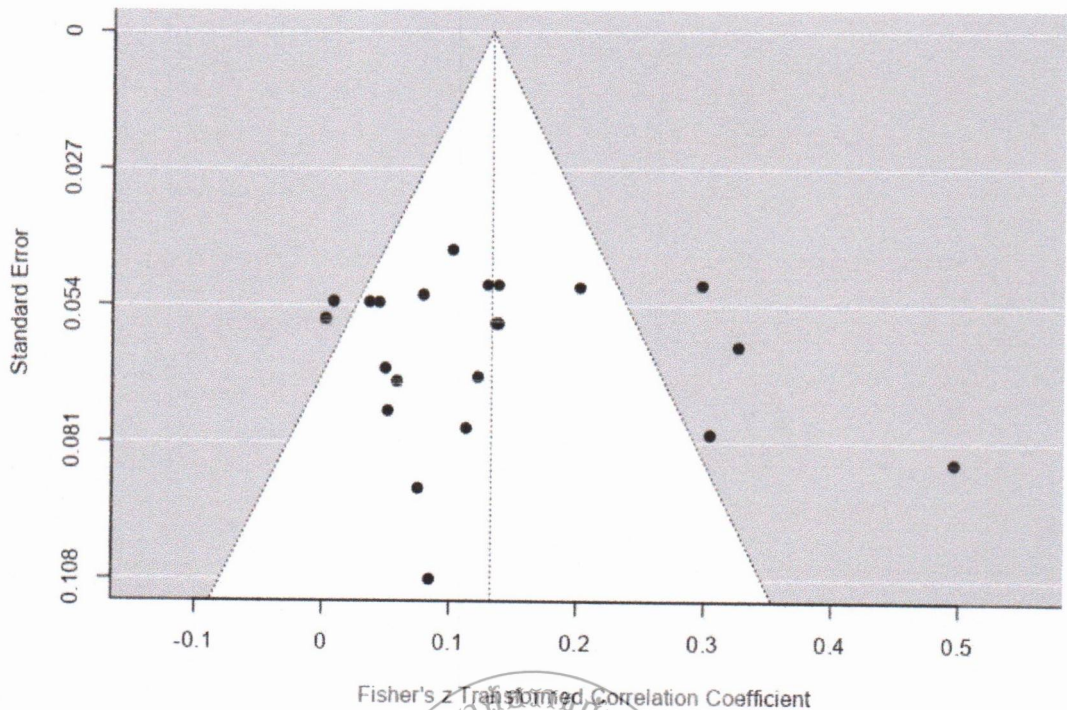
ภาพที่ 4.10 กราฟ Funnel plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับอาชีพกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

3.1.6 รายได้กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

การวิเคราะห์ห่อถักนงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับรายได้กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน จำนวน 22 เรื่อง พบว่า มีความแตกต่างของผลจากรายงานวิจัย ($Q=67.73, p<.001, I^2=69.0\%$) และไม่มีอคติจากการตีพิมพ์ (กราฟ Funnel plot มีความสมมาตร, $Egger's\ test=.841, p=.401$) จึงทำการวิเคราะห์ด้วยโมเดลแบบสุ่ม ได้ค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .13 (95%CI: .09, .18) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .023 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่ารายได้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน รายละเอียดดังภาพที่ 4.11 และภาพที่ 4.12

ภาพที่ 4.11 กราฟ Forest plot การวิเคราะห์ห่อถักนงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับรายได้กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

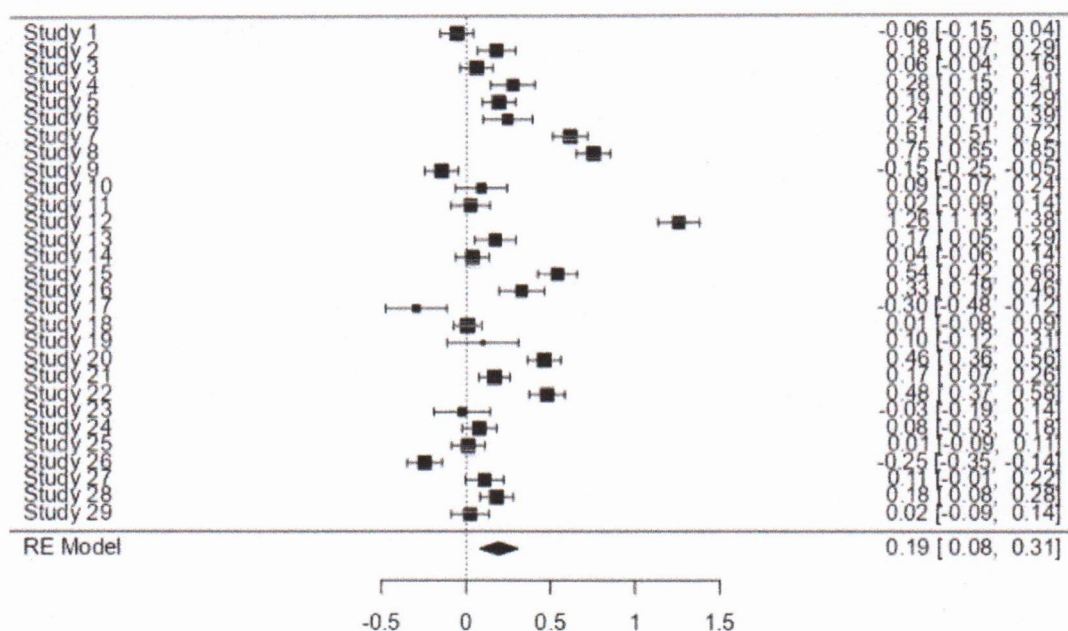

ภาพที่ 4.12 กราฟ Funnel plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับรายได้กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

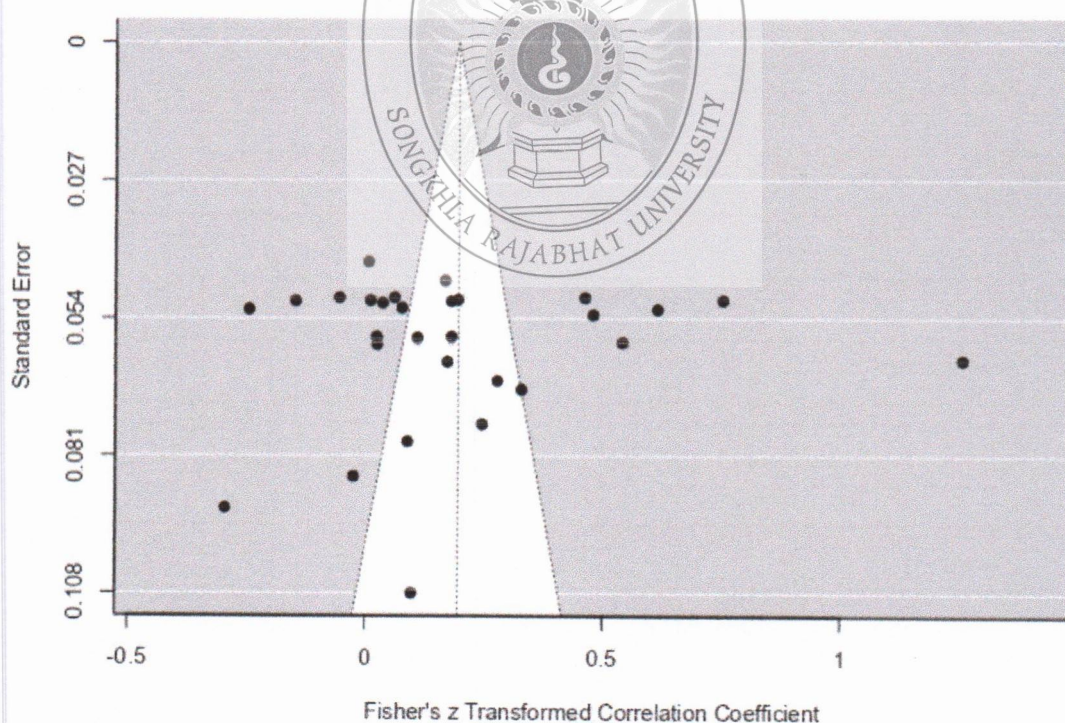
3.2 ปัจจัยด้านจิตลักษณะที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

3.2.1 ความรู้ความเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน จำนวน 29 เรื่อง พบว่า มีความแตกต่างของผลจากรายงานวิจัย ($Q=823.61, p<.001, I^2=96.8\%$) และไม่มีอคติจากการตีพิมพ์ (กราฟ Funnel plot มีความสมมาตร, $Egger's\ test=-.657, p=.511$) จึงทำการวิเคราะห์ด้วยโมเดลแบบสุ่ม ได้ค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .19 (95%CI: .08, .31) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .059 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่าความรู้ความเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน รายละเอียดดังภาพที่ 4.13 และภาพที่ 4.14

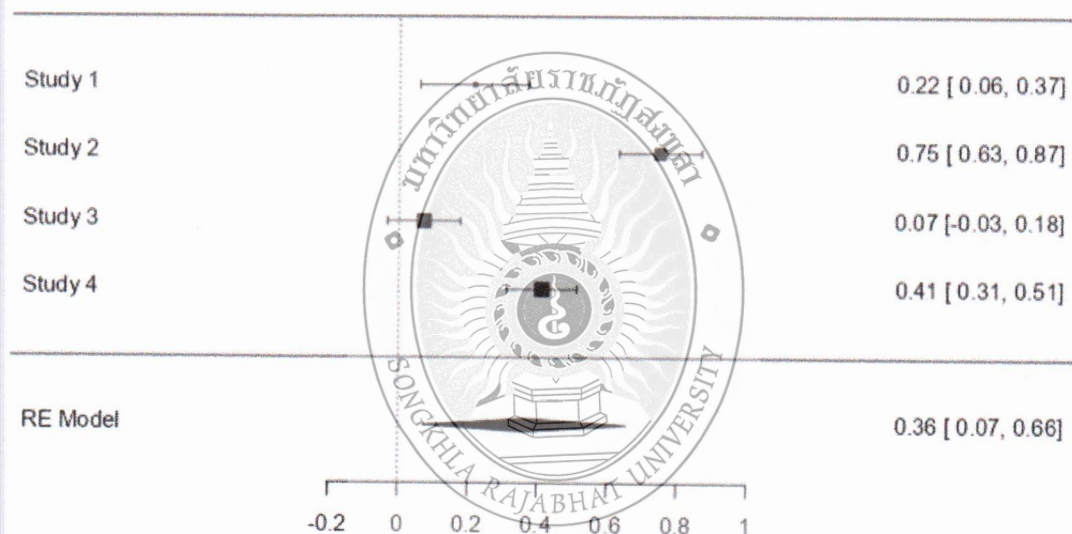
ภาพที่ 4.13 กราฟ Forest plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

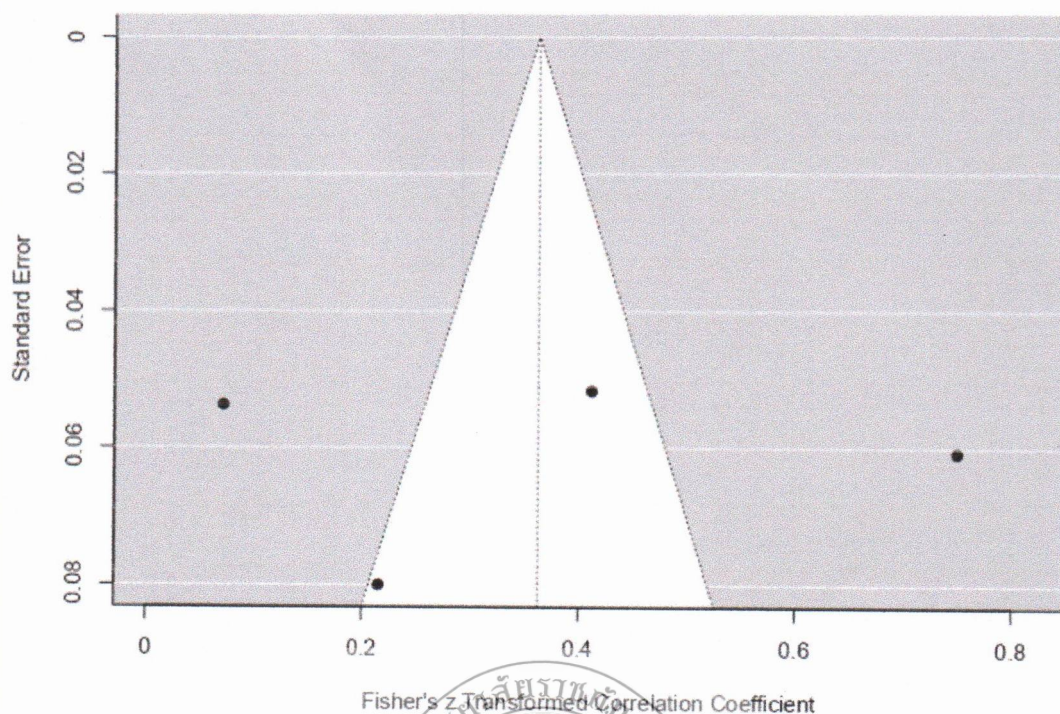
ภาพที่ 4.14 กราฟ Funnel plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

3.2.2 ภาวะความเป็นผู้นำกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับภาวะความเป็นผู้นำกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน จำนวน 4 เรื่อง พบว่า มีความแตกต่างของผลจากรายงานวิจัย ($Q=74.59, p<.001, I^2=96.0\%$) และไม่มีอคติจากการตีพิมพ์ (กราฟ Funnel plot มีความสมมาตร, $Egger's\ test=-.151, p=.880$) จึงทำการวิเคราะห์ด้วยโมเดลแบบสุ่ม ได้ค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .36 (95%CI: .07, .66) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .149 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าภาวะความเป็นผู้นำมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน รายละเอียดดังภาพที่ 4.15 และภาพที่ 4.16

ภาพที่ 4.15 กราฟ Forest plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับภาวะความเป็นผู้นำกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

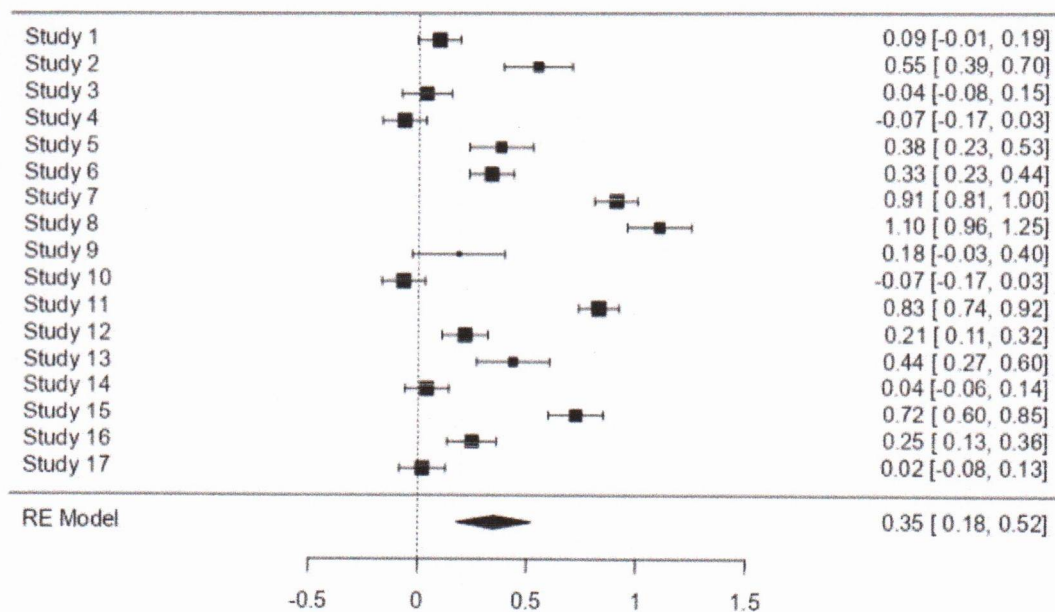

ภาพที่ 4.16 กราฟ Funnel plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับภาวะความเป็นผู้นำกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

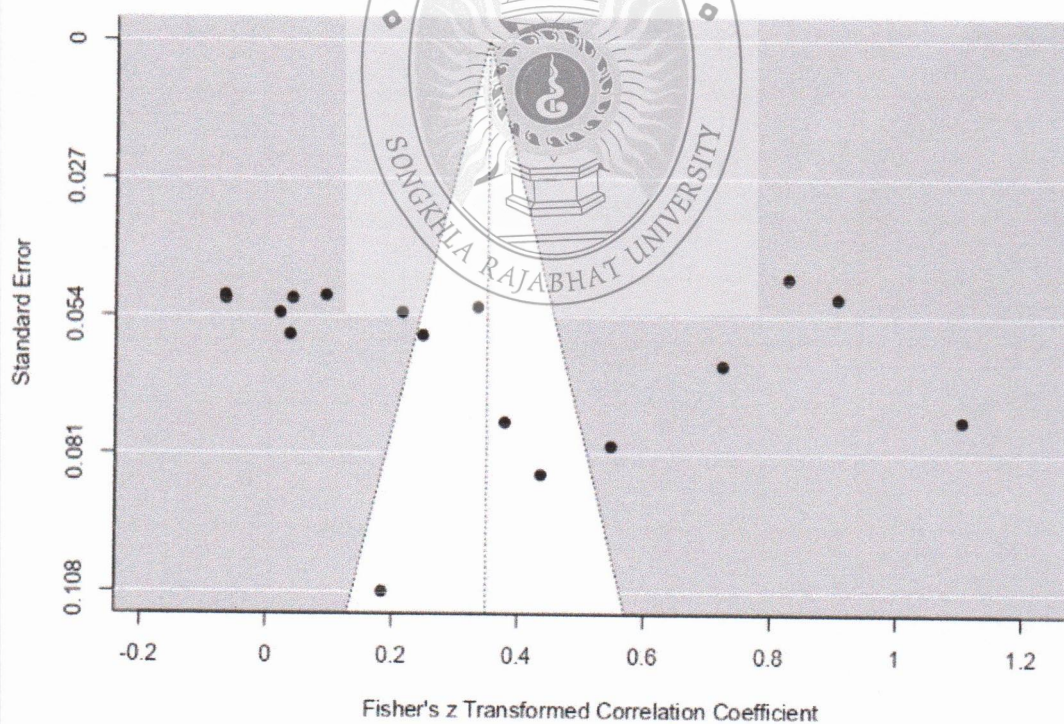
3.3 ปัจจัยด้านสถานการณ์ที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

3.3.1 การรับรู้ข่าวสารเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน จำนวน 17 เรื่อง พบว่า มีความแตกต่างของผลจากรายงานวิจัย ($Q=641.71$, $p<.001$, $I^2=97.4\%$) และไม่มีอคติจากการตีพิมพ์ (กราฟ Funnel plot มีความสมมาตร, $Egger's\ test=-.706$, $p=.480$) จึงทำการวิเคราะห์ด้วยโมเดลแบบสุ่ม ได้ค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .35 (95%CI: .18, .52) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .087 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่าการรับรู้ข่าวสารเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน รายละเอียดดังภาพที่ 4.17 และภาพที่ 4.18

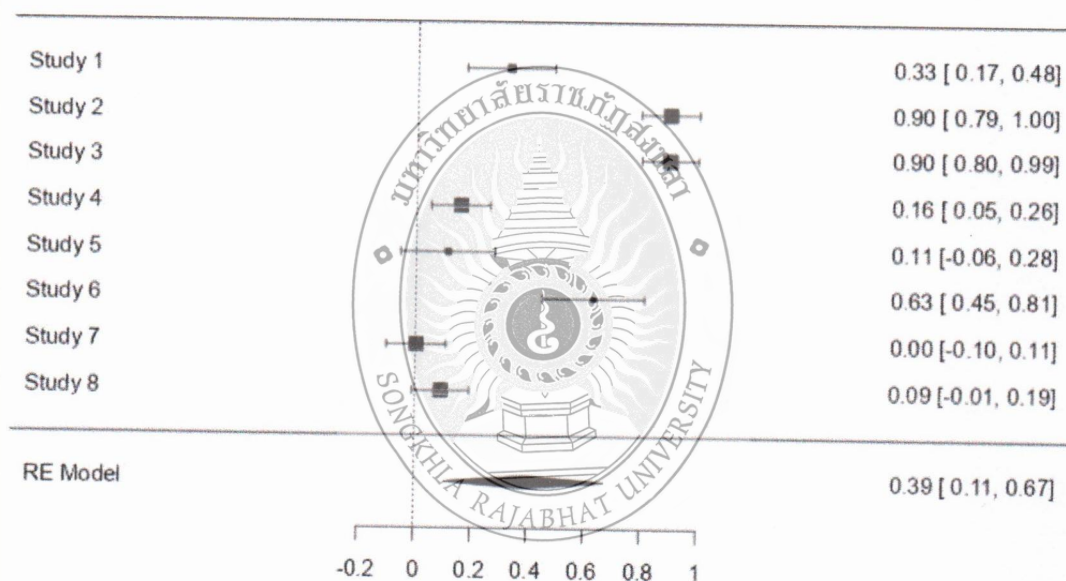
ภาพที่ 4.17 กราฟ Forest plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

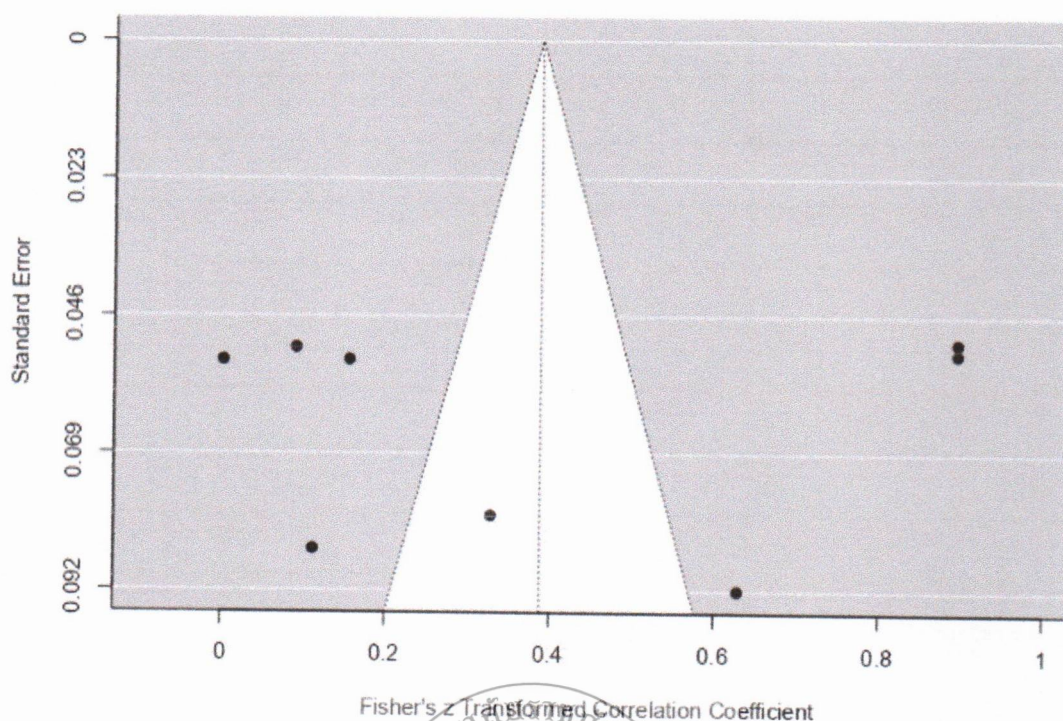
ภาพที่ 4.18 กราฟ Funnel plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

3.3.2 การฝึกอบรมหรือศึกษาดูงานเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการฝึกอบรมหรือศึกษาดูงานเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน จำนวน 8 เรื่อง พบว่า มีความแตกต่างของผลจากรายงานวิจัย ($Q=315.06, p<.001, I^2=97.8\%$) และไม่มีอคติจากการตีพิมพ์ (กราฟ Funnel plot มีความสมมาตร, $Egger's\ test=-.127, p=.899$) จึงทำการวิเคราะห์ด้วยโมเดลแบบสุ่ม ได้ค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .39 (95%CI: .11, .67) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .144 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการฝึกอบรมหรือศึกษาดูงานเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน รายละเอียดดังภาพที่ 4.19 และภาพที่ 4.20

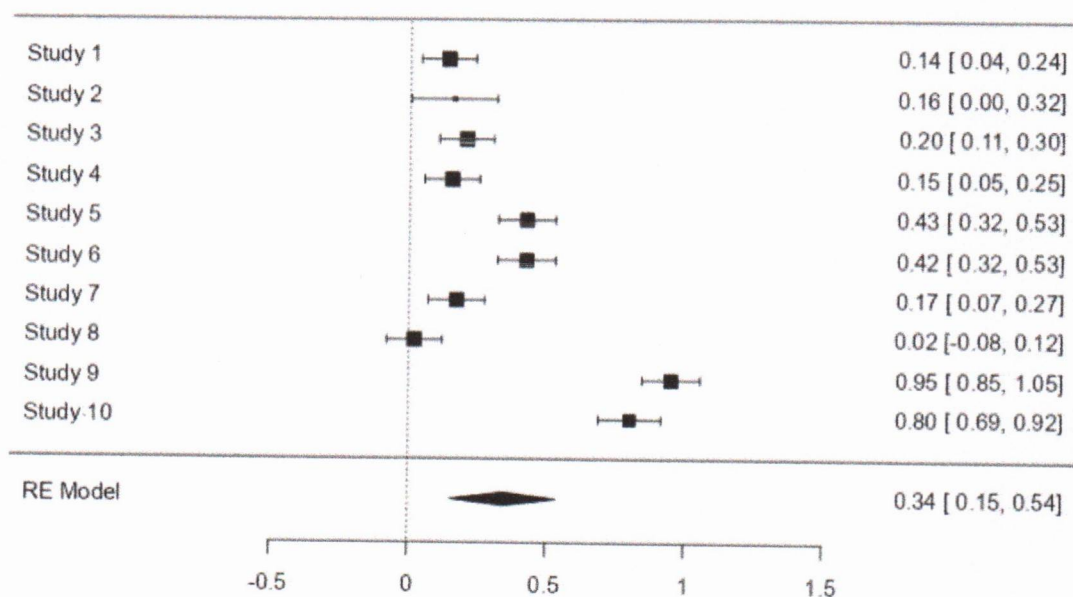
ภาพที่ 4.19 กราฟ Forest plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการฝึกอบรมหรือศึกษาดูงานเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

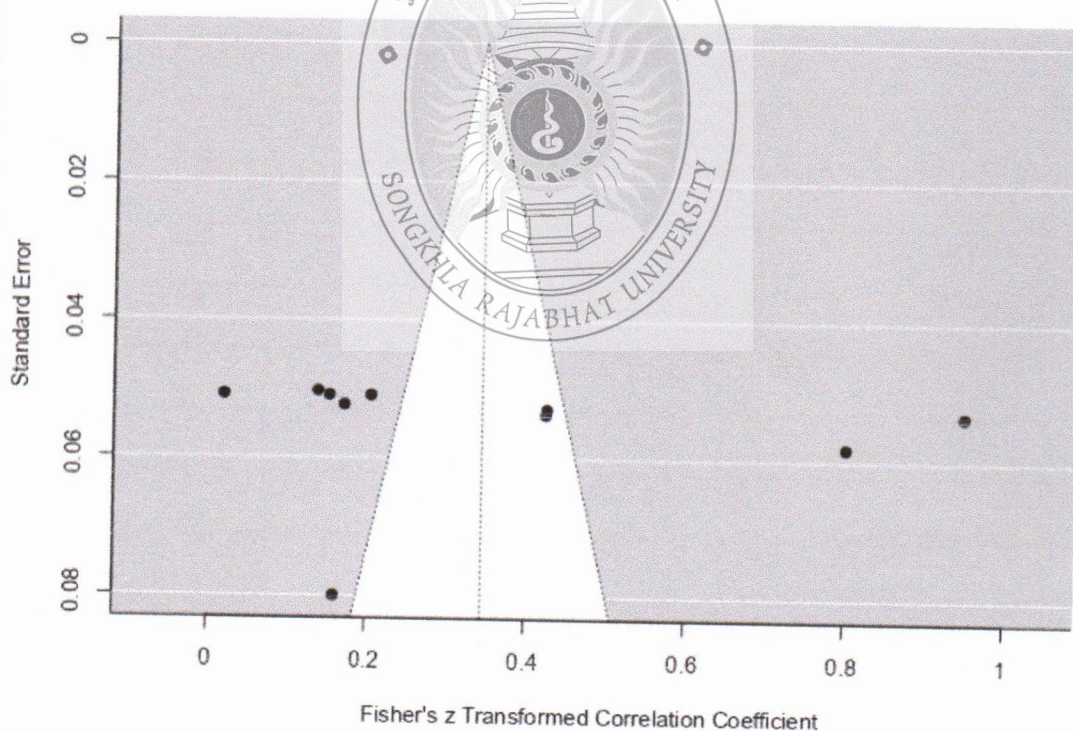
ภาพที่ 4.20 กราฟ Funnel plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการฝึกอบรมหรือศึกษาดูงานเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

3.3.3 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน จำนวน 10 เรื่อง พบว่า มีความแตกต่างของผลจากรายงานวิจัย ($Q=291.93, p<.001, I^2=96.9\%$) และไม่มีอคติจากการตีพิมพ์ (กราฟ Funnel plot มีความสมมาตร, $Egger's\ test=-.018, p=.986$) จึงทำการวิเคราะห์ด้วยโมเดลแบบสุ่ม ได้ค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .34 (95%CI: .15, .54) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .098 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่าการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน รายละเอียดดังภาพที่ 4.21 และภาพที่ 4.22

ภาพที่ 4.21 กราฟ Forest plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

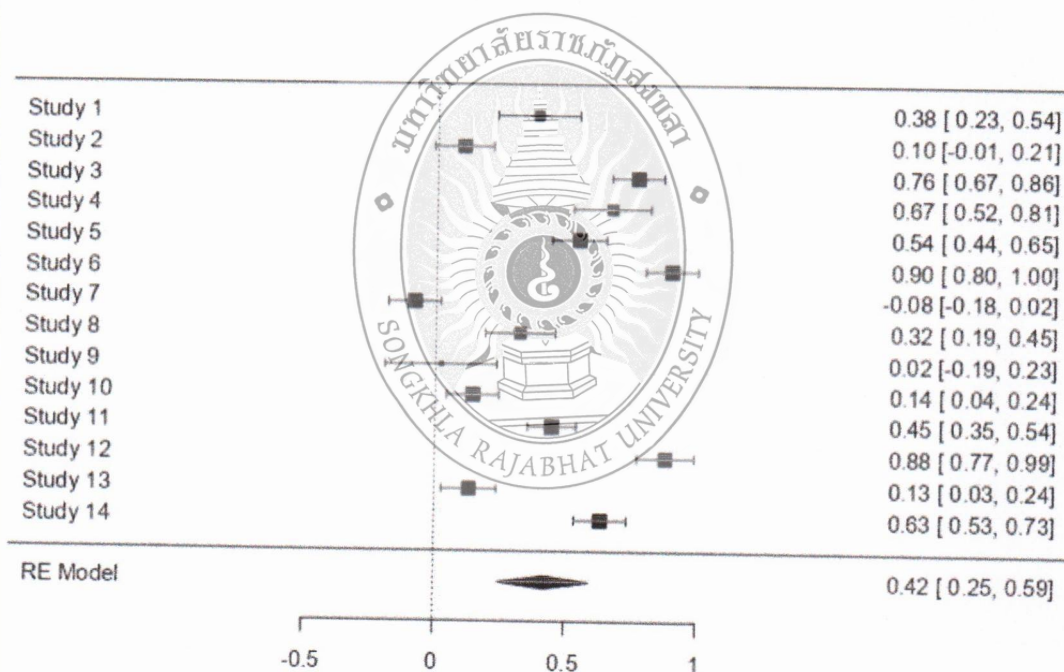

ภาพที่ 4.22 กราฟ Funnel plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

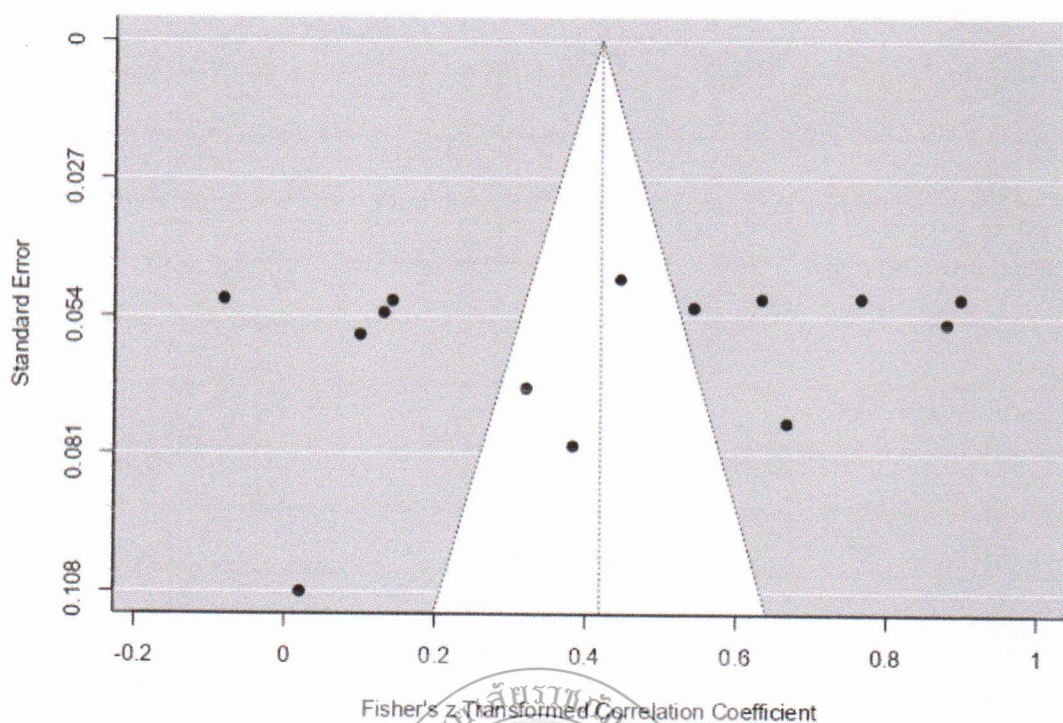
3.4 ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

3.4.1 เจตคติเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

การวิเคราะห์ถ้อยความงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับเจตคติเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน จำนวน 14 เรื่อง พบว่า มีความแตกต่างของผลจากรายงานวิจัย ($Q=438.53, p<.001, I^2=97.0\%$) และไม่มีอคติจากการตีพิมพ์ (กราฟ Funnel plot มีความสมมาตร, $Egger's\ test=-.960, p=.337$) จึงทำการวิเคราะห์ด้วยโมเดลแบบสุ่ม ได้ค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .42 (95%CI: .25, .59) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .089 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่าเจตคติเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน รายละเอียดดังภาพที่ 4.23 และภาพที่ 4.24

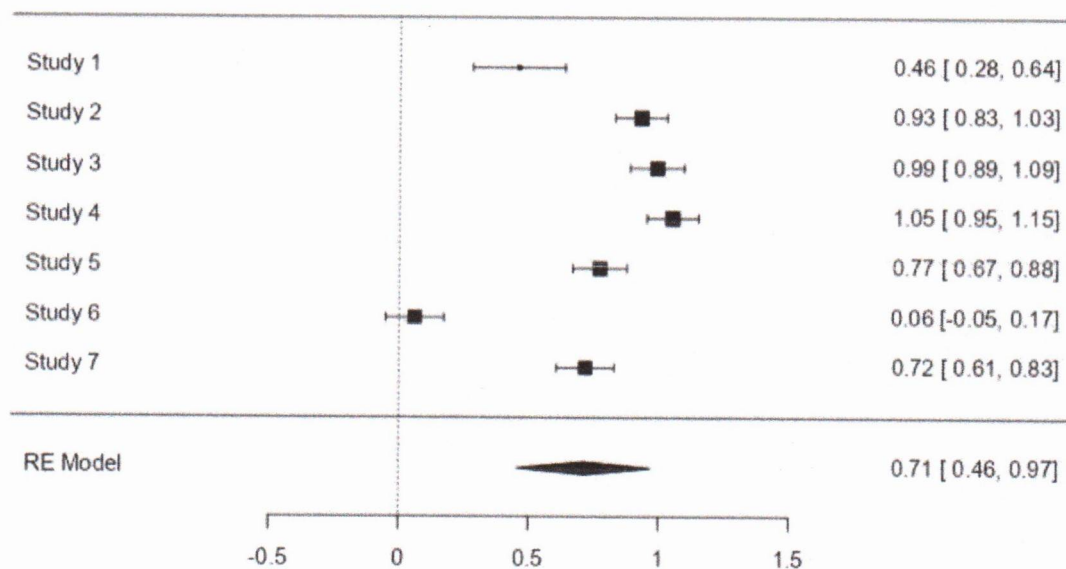
ภาพที่ 4.23 กราฟ Forest plot การวิเคราะห์ถ้อยความงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับเจตคติเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

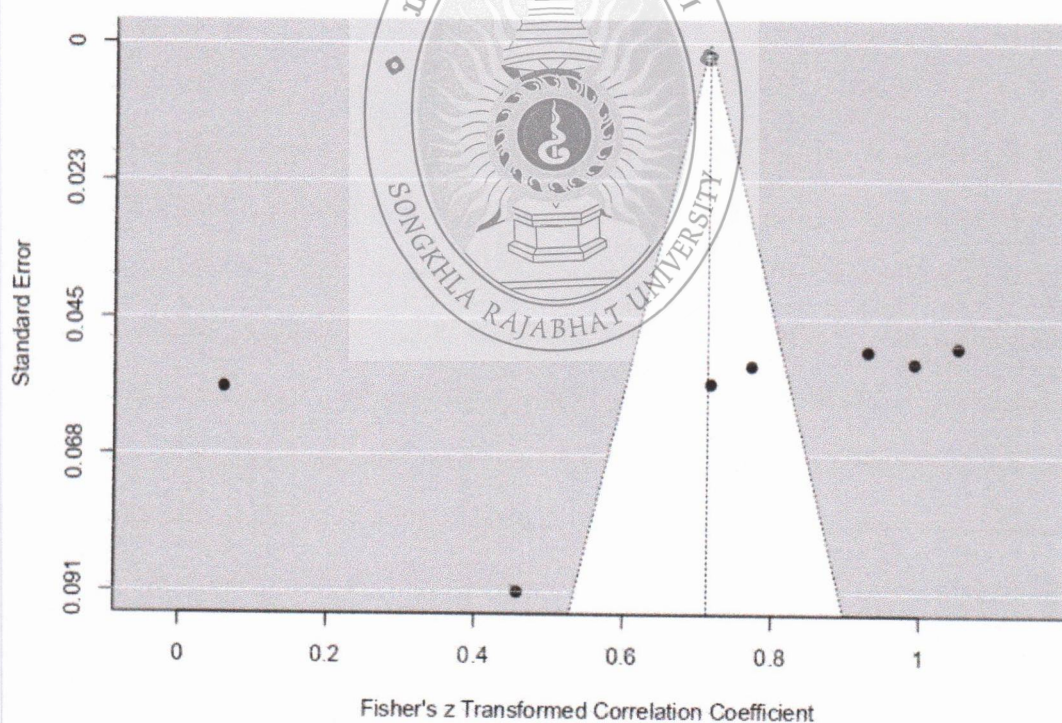
ภาพที่ 4.24 กราฟ Funnel plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับเจตคติเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

3.4.2 การรับรู้ระดับคุณภาพชีวิตของตนกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ระดับคุณภาพชีวิตของตนกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน จำนวน 7 เรื่อง พบว่า มีความแตกต่างของผลจากรายงานวิจัย ($Q=226.85$, $p<.001$, $I^2=97.4\%$) และไม่มีอคติจากการตีพิมพ์ (กราฟ Funnel plot มีความสมมาตร, $Egger's\ test=-1.178$, $p=.239$) จึงทำการวิเคราะห์ด้วยโมเดลแบบสุ่ม ได้ค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .71 (95%CI: .46, .97) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .131 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่าการรับรู้ระดับคุณภาพชีวิตของตนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน รายละเอียดดังภาพที่ 4.25 และภาพที่ 4.26

ภาพที่ 4.25 กราฟ Forest plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ระดับคุณภาพชีวิตของตนเองกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

ภาพที่ 4.26 กราฟ Funnel plot การวิเคราะห์ห่อถักงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ระดับคุณภาพชีวิตของตนเองกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

โดยสรุป ผลการวิเคราะห์ห่อภิมาณหาค่าดัชนีมาตรฐานของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน จากงานวิจัย จำนวน 73 เรื่อง พบว่ามีค่าดัชนีมาตรฐานทั้งหมด 233 ค่า ประกอบด้วย 4 ปัจจัย โดยปัจจัยด้านลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง มีจำนวนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด จำนวน 144 ค่า รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสถานการณ์ จำนวน 35 ค่า ปัจจัยด้านจิตลักษณะ จำนวน 33 ค่า และต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ จำนวน 21 ค่า

ผลการวิเคราะห์ห่อภิมาณหาค่าดัชนีมาตรฐานของแต่ละปัจจัย พบว่า ทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน โดยปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์มีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับสูงมาก ($r=.52, p<.001$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสถานการณ์มีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับปานกลาง ($r=.36, p<.001$) ปัจจัยด้านจิตลักษณะมีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับต่ำ ($r=.21, p<.001$) และปัจจัยด้านลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังมีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับต่ำ ($r=.11, p<.001$) ตามลำดับ

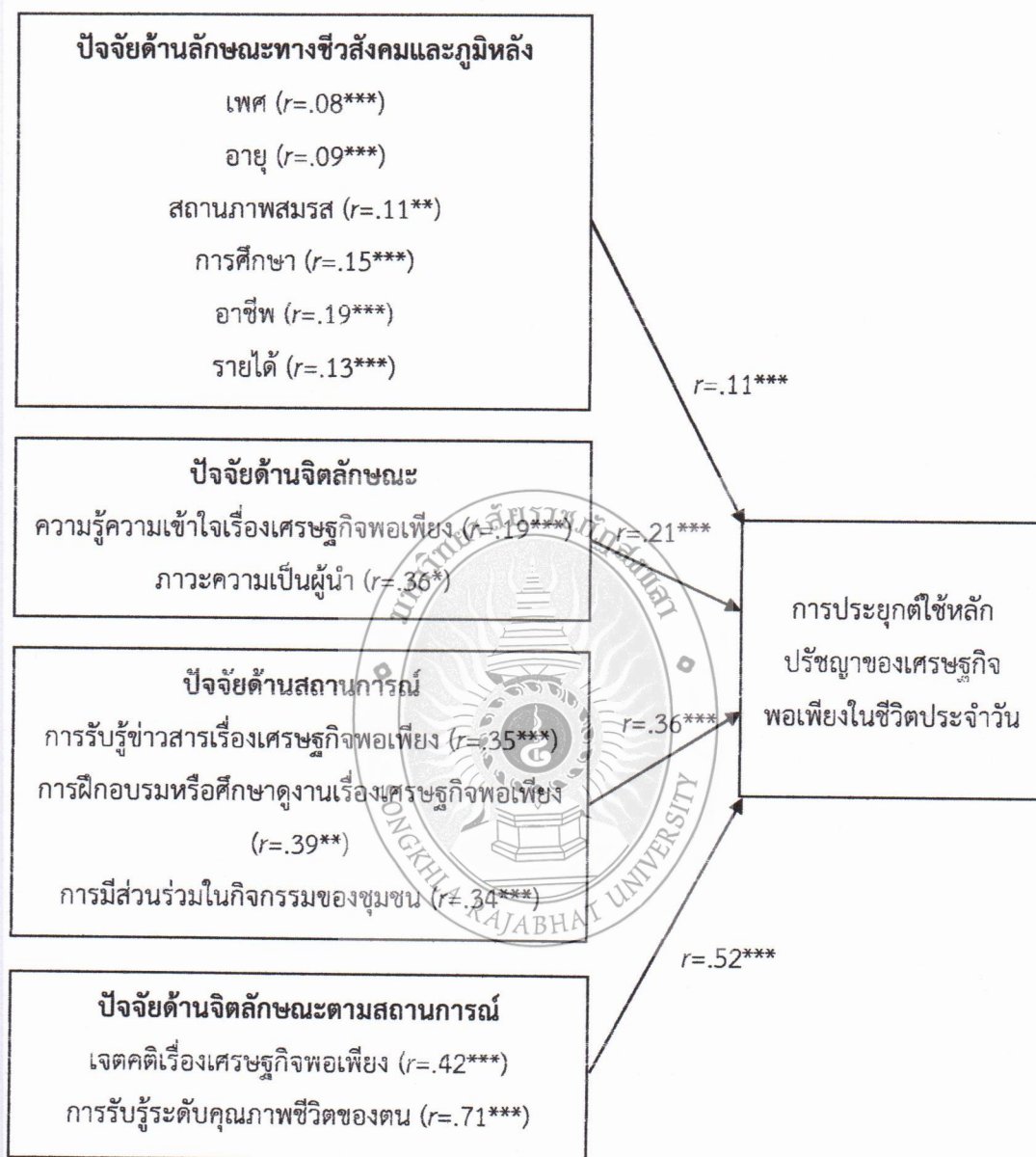
เมื่อพิจารณาแต่ละตัวแปร พบว่า ตัวแปรที่มีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับสูงสุด คือ ตัวแปรการรับรู้ระดับคุณภาพชีวิตของตน ($r=.71, p<.001$) ตัวแปรที่มีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับสูง คือ ตัวแปรเจตคติเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ($r=.42, p<.001$) และตัวแปรการฝึกอบรมหรือศึกษาคูงานเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ($r=.39, p<.01$) ตัวแปรที่มีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับปานกลาง คือ ตัวแปรภาวะความเป็นผู้นำ ($r=.36, p<.05$) ตัวแปรการรับรู้ข่าวสารเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ($r=.35, p<.001$) และตัวแปรการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชน ($r=.34, p<.001$) ตัวแปรที่มีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับต่ำ คือ ตัวแปรความรู้ความเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ($r=.19, p<.001$) ตัวแปรอาชีพ ($r=.19, p<.001$) ตัวแปรการศึกษา ($r=.15, p<.001$) ตัวแปรรายได้ ($r=.13, p<.001$) และตัวแปรสถานภาพสมรส ($r=.11, p<.01$) ส่วนตัวแปรที่มีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับต่ำมาก คือ ตัวแปรอายุ ($r=.09, p<.001$) และตัวแปรเพศ ($r=.08, p<.001$) ดังตาราง 4.6

ตาราง 4.6 ค่าดัชนีมาตรฐานของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

ปัจจัย	k	r	SE	95%CI	Z	Q	p ²
ปัจจัยด้านลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง	144	.11***	.005	.10, .12	22.2	462.45	69.1%
เพศ	46	.08***	.009	.06, .10	8.89	53.40	15.8%
อายุ	30	.09***	.013	.07, .12	6.97	41.06	29.4%
สถานภาพสมรส	11	.11**	.035	.04, .17	3.08	32.27	69.0%
การศึกษา	22	.15***	.033	.09, .22	4.60	130.62	83.9%
อาชีพ	13	.19***	.046	.10, .28	4.21	83.41	85.6%
รายได้	22	.13***	.023	.09, .18	5.67	67.73	69.0%
ปัจจัยด้านจิตลักษณะ	33	.21***	.055	.11, .32	3.93	926.49	96.7%
ความรู้ความเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง	29	.19***	.059	.08, .31	3.31	823.61	96.8%
ภาวะความเป็นผู้นำ	4	.36*	.149	.07, .66	2.43	74.59	96.0%
ปัจจัยด้านสถานการณ์	35	.36***	.057	.25, .47	6.23	1259.46	97.1%
การรับรู้ข่าวสารเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง	17	.35***	.087	.18, .52	4.00	641.71	97.4%
การฝึกอบรมหรือศึกษาดูงานเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง	8	.39**	.144	.11, .67	2.70	315.06	97.8%
การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชน	10	.34***	.098	.15, .54	3.53	291.93	96.9%
ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์	21	.52***	.079	.36, .67	6.54	816.32	97.6%
เจตคติเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง	14	.42***	.098	.25, .59	4.73	438.53	97.0%
การรับรู้ระดับคุณภาพชีวิตของตน	7	.71***	.131	.46, .97	5.45	226.85	97.4%

*** $p < .001$, ** $p < .01$, * $p < .05$

จากผลการวิเคราะห์ห่อถักนาคาคัดขนิมาตรฐานของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการ
ประยุกตใ้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน สามารถสรุปได้ดังภาพที่ 4.27

*** $p<.001$, ** $p<.01$, * $p<.05$

ภาพที่ 4.27 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับการประยุกตใ้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ห่อภิมานปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจคุณลักษณะงานวิจัยที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าดัชนีมาตรฐานของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน จำแนกตามตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัย และวิเคราะห์ห่อภิมานหาค่าค่าดัชนีมาตรฐานของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน

ประชากรวิจัย ได้แก่ งานวิจัยเชิงปริมาณที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันย้อนหลังไม่เกิน 10 ปี (พ.ศ. 2555-2564) ทั้งแบบที่ศึกษาเปรียบเทียบหรือวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ซึ่งมีค่าสถิติที่จำเป็นเพียงพอสำหรับการแปลงค่าสถิติเหล่านั้นให้เป็นค่าดัชนีมาตรฐาน และผ่านการประเมินคุณภาพงานวิจัย จำนวน 73 เรื่อง ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย และแบบสรุปคุณลักษณะงานวิจัยที่พัฒนาโดยผู้วิจัย ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาตรวจสอบความตรงและความครบถ้วนของเนื้อหา และทดลองใช้แบบสรุปคุณลักษณะงานวิจัยกับงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน โดยให้นักวิจัยและผู้ช่วยวิจัยประเมินงานวิจัยเรื่องดังกล่าวเพื่อพิจารณาความถูกต้องของแบบสรุปคุณลักษณะงานวิจัย

การรวบรวมข้อมูลประกอบไปด้วยการกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกรงานวิจัยที่นำมาวิเคราะห์ห่อภิมาน การสืบค้นงานวิจัยจากฐานข้อมูลที่จัดเก็บเอกสารในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ การประเมินคุณภาพงานวิจัย การรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยที่ใช้ในการวิเคราะห์ห่อภิมานให้ครบถ้วน การบันทึกข้อมูลลงในแบบสรุปคุณลักษณะงานวิจัยที่สร้างขึ้น ลงรหัส และเตรียมข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ การคำนวณค่าดัชนีมาตรฐานใช้วิธีการของโรเซนทาล และเฮตเจส และสังเคราะห์งานวิจัยโดยใช้โปรแกรม Jamovi โปรแกรมเสริม MAJOR-Meta-Analysis for JAMOMI และโปรแกรม R และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางและกราฟ ค่าสถิติที่ใช้ประกอบไปด้วยสถิติพื้นฐาน และสถิติอ้างอิง

สรุปผล

ในการสรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. งานวิจัยที่นำมาวิเคราะห์ห่อภิมาน จำนวน 73 เรื่อง ส่วนใหญ่พิมพ์เผยแพร่ พ.ศ. 2555-2559 มีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเป็นผู้ผลิตผลงานวิจัย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพอื่น ๆ

เช่น ภาครัฐกิจ ผู้รับบริการ หรือไม่ระบุอาชีพ และมาจากต่างจังหวัดและพื้นที่อื่น ๆ มีขนาดกลุ่มตัวอย่าง 300 คน ขึ้นไป และค่าสถิติส่วนใหญ่ที่ใช้ทดสอบสมมติฐานคือการหาค่าความสัมพันธ์หรือการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าดัชนีมาตรฐานของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน จำแนกตามตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยในด้านคุณลักษณะทั่วไป ด้านเนื้อหาสาระของงานวิจัย และด้านวิธีวิทยาการวิจัย มีค่าดัชนีมาตรฐานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์ห่อภิมานหาค่าดัชนีมาตรฐานของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน พบว่า มีค่าดัชนีมาตรฐานทั้งหมด 233 ค่า ประกอบด้วย 4 ปัจจัย โดยปัจจัยด้านลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง มีจำนวนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสถานการณ์ ปัจจัยด้านจิตลักษณะ และปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์ห่อภิมานหาค่าดัชนีมาตรฐานของแต่ละปัจจัยพบว่า ทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกรประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน โดยปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์มีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับสูงมาก รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสถานการณ์มีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับปานกลาง ปัจจัยด้านจิตลักษณะมีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับต่ำ และปัจจัยด้านลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังมีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับต่ำ ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ห่อภิมานในครั้งนี้ พบว่ามี 4 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแต่ละปัจจัย พบว่า ทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ดังนี้

1. ปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน โดยมีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับสูงมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาแต่ละตัวแปร พบว่า ตัวแปรการรับรู้ระดับคุณภาพชีวิตของตนมีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับสูงที่สุด รองลงมาคือตัวแปรเจตคติเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงมีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับสูง ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าบุคคลมีความรู้สึกนึกคิด รับรู้และคาดการณ์ว่าในสถานการณ์ปัจจุบันที่ภาวะเศรษฐกิจเกิดการชะลอตัว ตนเองจะได้รับประโยชน์เป็นอย่างมากในการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน และไม่คิดว่าจะเกิดข้อเสียหรือสิ่งไม่ดีใด ๆ ตามมา ยิ่งบุคคลเล็งเห็นว่าตนเองจะได้รับประโยชน์จากการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมากขึ้นเพียงใด ก็ย่อมมีการแสดงออกทาง

พฤติกรรมที่บ่งบอกถึงการนำองค์ประกอบและเงื่อนไขของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตมากขึ้นเพียงนั้น สอดคล้องกับการศึกษาของอุทัยวรรณ เพ็งธรรม (2560) พบว่า คุณภาพชีวิตของเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรในเขตอำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี มีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับปานกลางกับการปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการศึกษาของผ่องศรี พัฒนมนั (2560) พบว่า เจตคติต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนบ้านไสตันนา ตำบลบ่อหิน อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับมากที่สุด

2. ปัจจัยด้านสถานการณ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน โดยมีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับปานกลาง ซึ่งเมื่อพิจารณาแต่ละตัวแปร พบว่า ตัวแปรการฝึกอบรมหรือศึกษาดูงานเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงมีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับสูง รองลงมาคือตัวแปรการรับรู้ข่าวสารเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงมีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับปานกลาง และตัวแปรการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนมีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับปานกลาง ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า สิ่งแวดล้อมรอบตัวของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นจากการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลต่าง ๆ เช่น สมาชิกในครอบครัว ผู้นำชุมชน ปราชญ์ชาวบ้าน เพื่อนฝูง คนในชุมชน เป็นต้น ตลอดจนการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ หรือการมีโอกาสดำเนินการฝึกอบรมหรือศึกษาดูงานเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงอาจมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดหรือความเชื่อต่าง ๆ ของบุคคลผ่านการตีความ และส่งผลต่อการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับการศึกษาของสุธินี อัตถากร และสุพรรณ เอี่ยมวิจารณ์ (2564) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการดำรงชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของผู้นำชุมชนในระดับหมู่บ้าน ในจังหวัดมหาสารคาม ได้แก่ การได้รับความรู้จากการอบรมเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เช่นเดียวกับการศึกษาของปัทมิตา ใจดี (2562) พบว่า ปัจจัยสนับสนุนพฤติกรรมการดำเนินชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของเจ้าหน้าที่สังกัดกองมหาดเล็ก สำนักพระราชวัง คือ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการศึกษาของสาลิ สิริไพศา (2561) พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในแขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและการปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

3. ปัจจัยด้านจิตลักษณะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน โดยมีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับต่ำ ซึ่งเมื่อพิจารณาแต่ละตัวแปร พบว่า ตัวแปรภาวะความเป็นผู้นำมีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับปานกลาง รองลงมาคือตัวแปรความรู้ความเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงมีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับต่ำ ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านจิตลักษณะเป็นปัจจัยภายในตัวบุคคลที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ค่านิยม บุคลิกภาพ สติปัญญา และคุณลักษณะ

ต่าง ๆ ที่สำคัญของบุคคลซึ่งเกิดจากการสะสมตั้งแต่เด็กและติดตัวบุคคลมา โดยมีพื้นฐานมาจากการอบรมถ่ายทอดทางสังคมจากสถาบันครอบครัว สถาบันศาสนา สถาบันการศึกษา หรือสถาบันทางสังคมอื่น ๆ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจที่จะกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น บุคคลที่มีความสามารถในการคิดไปล่วงหน้าในอนาคตว่าจะสามารถลดรายจ่ายและมีเงินออมจากการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เพราะตนเองได้เล็งเห็นว่าถ้าในปัจจุบันยังคงใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย ก็จะมีผลเสียต่อตนเอง และครอบครัว เป็นต้น สอดคล้องกับการศึกษาของกฤษฎาหลักเมือง (2559) พบว่า การมีสถานภาพทางสังคมโดยเป็นผู้นำกลุ่มต่าง ๆ เช่น ผู้นำกลุ่มเกษตรกร ผู้นำกลุ่มสหกรณ์ ผู้นำกลุ่มออมทรัพย์ ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน และการทำนาของเกษตรกรในจังหวัดสงขลา และการศึกษาของดาวเรือง พัฒนวิบูลย์ (2561) พบว่า ปัจจัยด้านความรู้มีอิทธิพลเชิงบวกต่อพฤติกรรมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกรในอำเภอสวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

4. ปัจจัยด้านลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน โดยมีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับต่ำ ซึ่งเมื่อพิจารณาแต่ละตัวแปร พบว่า ตัวแปรอาชีพมีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับต่ำ รองลงมาคือตัวแปรการศึกษา มีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับต่ำ ตัวแปรรายได้มีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับต่ำ ตัวแปรสถานภาพสมรสมีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับต่ำ ตัวแปรอายุมีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับต่ำมาก และตัวแปรเพศมีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับต่ำมาก ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยด้านลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังเป็นตัวแปรที่แสดงถึงลักษณะที่สังเกตง่ายของบุคคล ตัวแปรอิสระประเภทนี้นิยมใช้ในการวิจัยเชิงสำรวจ แม้ว่าจะไม่สามารถใช้เป็นสาเหตุที่แท้จริงของการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันได้ แต่ตัวแปรอิสระเหล่านี้จะมีประโยชน์ในการให้ผลการเปรียบเทียบค่าของตัวแปรตามในกลุ่มที่แบ่งตามประเภทหรือระดับของตัวแปรอิสระ ทำให้พบกลุ่มที่มีค่าของตัวแปรตามที่ศึกษาสูงกว่า หรือต่ำกว่ากลุ่มประเภทอื่น ๆ ที่นำมาเปรียบเทียบกัน ส่งผลให้สามารถระบุกลุ่มที่แคบมากขึ้นที่ให้ผลเด่นชัดที่สุดว่าตัวแปรตามสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระใดบ้าง สอดคล้องกับการศึกษาของโกศล สอดส่อง (2564) พบว่า ประชาชนตำบลลำภาลม อำเภอยะนิงศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มี เพศ ระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกัน มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันแตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของพิรญา เขตพงษ์ และคณะ (2563) พบว่า ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่ส่งผลต่อการใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตของผู้มีงานทำในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เช่นเดียวกับการศึกษาของปฐมาภรณ์ ผาติ และวิจิตรา ศรีสอน (2563) พบว่า กำลังพลกรมข่าวทหารบกที่มีสถานภาพสมรส

และรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนแตกต่างกัน มีระดับการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 5 ด้านแตกต่างกัน รวมถึงการศึกษาของภาวิตา เจริญจินดารัตน์ (2562) พบว่า เพศของคณะกรรมการดำเนินงานและขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่มเกล้า มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน และการศึกษาของกมลรัตน์ ทองสว่าง และอ้อยทิพย์ บัวจันทร์ (2560) พบว่า การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนในเขตอำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ มีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยพบว่าตัวแปรการรับรู้ระดับคุณภาพชีวิตของตน ตัวแปรเจตคติเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง และตัวแปรการฝึกอบรมหรือศึกษาดูงานเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง มีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับสูงถึงสูงสุด ผู้กำหนดนโยบาย แผนงาน และโครงการทั้งในระดับชาติและท้องถิ่นจึงควรนำตัวแปรเหล่านี้ไปออกแบบเพื่อสร้างกิจกรรมการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการหรือการศึกษาดูงานให้กับประชาชน เพื่อกระตุ้นให้เกิดการตระหนักรู้ การมีเจตคติที่ดี และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่สอดคล้องกับการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันและการปฏิบัติจนเป็นวิถีชีวิต และควรทำวิจัยเชิงทดลองเพื่อประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความยั่งยืนของกิจกรรมดังกล่าว

1.2 ผลการวิจัยพบว่าตัวแปรความรู้ความเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงมีค่าดัชนีมาตรฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับต่ำ จึงสามารถใช้เป็นแนวทางหนึ่งในการพิจารณาถึงการส่งเสริมให้ประชาชนนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน โดยมุ่งการให้ความรู้ความเข้าใจแต่เพียงอย่างเดียวอาจไม่ส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมมากนัก ควรเน้นการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อกระตุ้นให้เกิดการตระหนักรู้ การมีเจตคติที่ดี และการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมควบคู่ไปด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ผลการวิเคราะห์ห่อภิมาณทำให้ทราบว่างานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์และเชิงเปรียบเทียบ รวมทั้งผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ดังนั้น จึงควรมีการทำวิจัยและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น

2.2 ผลการวิเคราะห์ห่อภิมาณทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันซึ่งเป็นการวิเคราะห์ระดับทวิตัวแปร ในการวิจัยครั้งนี้ต่อไปควรนำปัจจัยเหล่านี้รวมถึงปัจจัยอื่น ๆ ไปทำการวิเคราะห์พหุตัวแปรโดยใช้เทคนิคการอภีมาณด้วยโมเดลสมการเชิงโครงสร้าง (Meta-Analytic Structural Equation Modeling) เพื่อยืนยันข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ ทองสว่าง, และอ้อยทิพย์ บัวจันทร์. (2560). การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน ในเขตอำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. <https://tdc.thailis.or.th>
- กฤษฎา หลักเมือง. (2559). วิถีชีวิตตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของชาวนาในจังหวัดสงขลา [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์]. <https://tdc.thailis.or.th>
- กัตติกา ธนะสว่าง. (2553). การวิเคราะห์ทอิกมาน : แนวคิดและการประยุกต์ใช้ในการวิจัยทางการพยาบาล. วารสารสภาการพยาบาล, 25(4), 10-22.
- โกศล สอดส่อง. (2564). การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน ตำบลลำเภาลุ่ม อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วารสารพุทธมคค์ ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอรัญวิจิตราราม, 6(2), 189-198. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/bdm/article/view/251588>
- คณะกรรมการโครงการเฉลิมพระเกียรติของสถาบันนิติบัญญัติแห่งชาติ. (2560). ศาสตร์ของพระราชา : ผู้นำโลกในการพัฒนาอย่างยั่งยืน. อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ณัฏยาณี บุญทองคำ, และพระครูปลัดสุวัฒนพุทธิคุณ. (2563). คุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ภายใต้ภาวะโรคระบาด “โควิด-19”. วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น, 6(4), 235-246. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/jsa-journal/article/view/240486/166457>
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. (2545). ลักษณะการวิจัยทางจิตพฤติกรรมศาสตร์ที่สามารถชี้นำการพัฒนาบุคคลอย่างครบวงจร. วารสารวิธีวิทยาการวิจัย, 15(2), 129-152. https://portal.edu.chula.ac.th/pub/jrm/index.php/jrm/article/view/116/pdf_88
- ดาวเรือง พัฒนวิบูลย์. (2561). การพัฒนาการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกรในอำเภอสวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม]. <https://tdc.thailis.or.th>
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. (2560). สหัตถ์ของการขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในสาขาจิตพฤติกรรมศาสตร์. วารสารพัฒนาสังคม, 19(1), 21-21. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/jsd/article/view/90419/77462>

- ดจเดือน พันธมนาวิน, และดวงเดือน พันธมนาวิน. (2550). หลักเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคล : ทยุขีและผลกรการวิจัยเพื่อสร้างดัชนีนในแนวจิตพุดการกรมการศาสตร. วารสารพัฒนบริหาร ศาสตร, 47(1), 27-79. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/NDJ/article/view/2697/2069>
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). การวิเคราะห์อภิมาน. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นักสิทธิ์ ศักดาพัฒน์. (2564). การวิจัยจิตพุดการกรมการศาสตรกับรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม. วารสาร วิทยาลัยดุสิตธานี, 15(1), 529-546. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/journaldte/article/view/247467/167015>
- นิภาพรณ เจนสันติกุล. (2562). ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง : การสำรวจงานวิจัยระหว่าง พ.ศ. 2549- 2558. วารสารวิชาการเชาธอัสท์บางกอก (สาขามนุษยศาสตรและสังคมศาสตร), 5(1), 1-11. https://so05.tci-thaijo.org/index.php/SB_Journal/article/view/149947/121362
- ปติตตา ใจดี. (2562). พุดการกรมการดำเนินชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับเจ้าหน้าที่ สังกัดกองมหาดเล็ก สำนักพระราชวัง. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบุรี]. <https://tdc.thailis.or.th>
- ปรีชา ปาโนรัมย์. (2560). การวิเคราะห์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการประยุกต์ใช้จากผลงานวิจัย. วารสารสหวิทยาการจัการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 1(1), 43-56. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/journalfms-thaijo/article/view/190734/133377>
- ปฐมาภรณ์ ผาดี, และจิตตรา ศรีสอน. (2563). การดเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของ กำลังพลกรมข่าวทหารบก. วารสารการบริหารนิตบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น, 6(1), 15-31. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/jsa-journal/article/view/237066/163648>
- ผการรัตน์ พินิจวัฒน์. (2563). ยุทธวิธีการบูรณาการแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเสริมสร้างคุณภาพ ชีวิตให้กับคนในชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน. วารสารปัญญาปนิธาน, 5(1), 42-53. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/PPJ/article/view/243075/165425>
- ผ่องศรี พัฒนมน. (2560). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพุดการกรมการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของประชาชนบ้านไสตันวา ตำบลบ่อหิน อำเภอลิเกา จังหวัดตรัง (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. <https://tdc.thailis.or.th>
- พระครูสุธีจริยวัฒน์, พระครูวินัยธรรวชาติ ปยุตโต, อรรณณ แก้วมาตย์, และพระวิวัฒน์ ธนวิโส (พรมศรี). (2564). ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน. Journal of Roi Kaensam Academi, 6(5), 197-209. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JRKA/article/view/247842/168242>

- พรีญา เขตพงษ์, พรประภา แสงสินเจริญชัย, บุญเรียม ทะไกรราช, และณัฐชา อัมระโชติ. (2563). การใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตของผู้มีงานทำในกรุงเทพมหานคร (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. <https://tdc.thailis.or.th>
- ภาวิดา เจริญจินดารัตน์. (2562). การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านการเกษตรและชีวิตประจำวันของโรงเรียนเทพศิรินทร์ร่มเกล้า [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง]. <https://tdc.thailis.or.th>
- มยุรา ฉลุทอง. (2563). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมจิตสาธารณะ โดยการวิเคราะห์ห่อภิมาน [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม]. <https://tdc.thailis.or.th>
- มัทนียา มูลศรีแก้ว, และทัศนศิริรินทร์ สว่างบุญ. (2563). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้วยการวิเคราะห์ห่อภิมาน. วารสารการวัดผลการศึกษา, 37(101), 171-185. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/JEMEPTB/article/view/204484/165769>
- ศิริลักษณ์ ศุกระเศรณี, และไชยยศ ไทวิทยศิริธรรม. (2563). การวิเคราะห์ห่อภิมานการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดการเรียนรู้ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 12(2), 237-255. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/suedureasearchjournal/article/view/242680/168918>
- สาลี สิริโพคา. (2561). การมีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่มีผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนในแขวงจำปาสักสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น, 15(1), 163-172. <https://tdc.thailis.or.th>
- สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ. (2559). ชุดเผยแพร่องค์ความรู้ตามแนวพระราชดำริ เศรษฐกิจพอเพียง. ผู้แต่ง.
- สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย, สำนักนโยบายและแผน. (2560). การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติจนเป็นวิถีชีวิต. แดเน็กซ์อินเทอร์เน็ตคอร์ปอเรชั่น.
- สุชีรา ธนาวุฒิ, บรรพต วิรุณราช, และลลิต ถนอมสิงห์. (2560). การสังเคราะห์องค์ประกอบปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติจริงในการพัฒนาธุรกิจ. วารสารวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์บูรพาปริทัศน์, 12(1), 45-62. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/GSC/article/view/94112>

- สุธิณี อัดถาการ, และสุบรรณ เอี่ยมวิจารณ์. (2564). การพัฒนาพฤติกรรมในการดำรงชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของผู้นำชุมชนในระดับหมู่บ้าน ในจังหวัดมหาสารคาม. *วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 8(1), 251-266. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/rdimu/article/download/248105/172369>
- สุพัฒน์ สุกมลสันต์ และวราภ แสงวัฒนะชัย. (2564). การสังเคราะห์งานวิจัยด้านสมรรถนะทางภาษาอังกฤษและสมรรถนะข้ามวัฒนธรรมของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ใน 3 ช่วงชั้น การศึกษาในประเทศไทยและต่างประเทศ. *สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)*.
- อภิรักษ์ จันตะนี, และชมพูนุช ช้างเจริญ. (2563). พระพุทธศาสนากับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. *วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์*, 22(2), 241-250. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/msaru/article/view/246873/167811>
- อุทัยวรรณ เพ็งธรรม. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรในเขตอำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา]. <https://tdc.thailis.or.th>
- Cooper, H., Hedges, L.V., & Valentine, J. C. (2019). *The handbook of research synthesis and meta-analysis* (3rd ed.). Russell Sage Foundation. <http://mason.gmu.edu/~dwilsonb/downloads/esformulas.pdf>
- Hamilton, W. K. (2020). *MAJOR-Meta-Analysis for JAMOVI*. GitHub.
- Matthay, E. C., Hagan, E., Gottlieb, L. M., Tan, M. L., Vlahov, D., Adler, N., & Glymour, M. M. (2021). Powering population health research: Considerations for plausible and actionable effect sizes. *SSM - Population Health*, 14, 1-9. <https://doi.org/10.1016/j.ssmph.2021.100789>
- Paul, J., & Barari, M. (2022). Meta-analysis and traditional systematic literature reviews-What, why, when, where, and how? *Psychology & Marketing*, 39, 1099–1115. <https://doi.org/10.1002/mar.21657>
- R Core Team. (2021). *R: A language and environment for statistical computing* (Version 4.0) [Computer software]. <https://cran.r-project.org>
- The jamovi project. (2022). *Jamovi* (Version 2.2) [Computer Software]. <https://www.jamovi.org>
- Wilson, D. B. (2001). *Effect size determination program* (Version 2.0) [Excel Macro Application]. University of Maryland.

Wilson, D. B. (2017, April 27). *Formulas used by the “practical meta-analysis effect size calculator”*. George Mason University. Retrieved May 18, 2022, from <https://mason.gmu.edu/~dwilsonb/downloads/esformulas.pdf>

Wilson, D. B. (n.d.). *Practical meta-analysis effect size calculator* [Computer software]. Campbell Collaboration. <https://campbellcollaboration.org/research-resources/effect-size-calculator.html>

ภาคผนวก ก
การรับรองจริยธรรมการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ที่

วันที่ 23 พฤษภาคม 2565

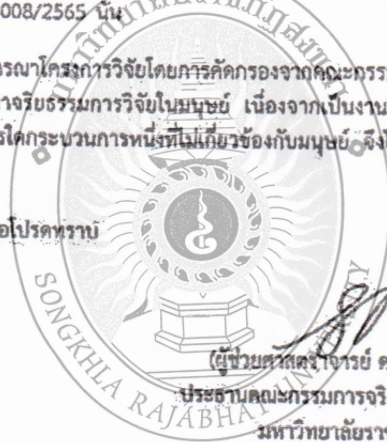
เรื่อง ขออนแจ้งโครงการที่ไม่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสระ ทองสามสี

ตามที่มิโครงการวิจัยเพื่อขอยื่นพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสระ ทองสามสี สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เสนอโครงการวิจัย เรื่อง "การวิเคราะห์ห่อภิมานปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน" รหัสโครงการ HREC 008/2565 นั้น

ทั้งนี้ ได้พิจารณาโครงการวิจัยโดยการคัดกรองจากคณะกรรมการฯ สรุปว่า โครงการวิจัยของ ท่านไม่เข้าข่ายการขอพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เนื่องจากเป็นงานวิจัยที่ใช้ข้อมูลทุติยภูมิที่ไม่บ่งชี้ถึง ตัวบุคคล หรือไม่มีกระบวนการใดกระบวนการหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ จึงไม่ต้องขอรับรองจริยธรรมการวิจัย ในมนุษย์ ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ร กังสนันท์)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ภาคผนวก ข

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณรรช หลักชัยกุล

อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพัฒนาสังคม
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ถวิล อินทรโม

อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

3. อาจารย์ ดร.สร้อยณี อุเสินยาง

อาจารย์ประจำหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการภาครัฐและเอกชน
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

ที่ อว ๐๖๙๘.๐๘/๔๖๒

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา
๙๐๐๐๐

๒ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณรรช หลีกชัยกุล

ด้วยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้จัดสรรงบประมาณจากมหาวิทยาลัยและมีนโยบายสนับสนุนและส่งเสริมให้อาจารย์และบุคลากร ได้มีโอกาสในการพัฒนาศักยภาพในการทำงานวิจัย และพัฒนาไปสู่การเป็นนักวิจัยที่มีคุณภาพ ในการนี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสระ ทองสามสี ได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์ห่อภิมาณปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน"

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับหัวข้อวิจัยเป็นอย่างดี รวมทั้งเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลประกอบกรดำเนินงานวิจัยดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงขอความอนุเคราะห์ให้เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ เพื่อนักวิจัยจะได้นำข้อมูลที่ได้ไปปรับใช้ในการดำเนินงานวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. จักรพงษ์ ชัชวาลย์)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

สำนักงานคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทร. ๐ ๙๔๒๖ ๐๒๖๒

โทรสาร ๐ ๙๔๒๖ ๐๒๖๓

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โทร. ๑๓๙๙

ที่ คมส ๖๔/ ๒๕๓

วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุมัติเป็นผู้นิเทศตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณิล อินทรโม

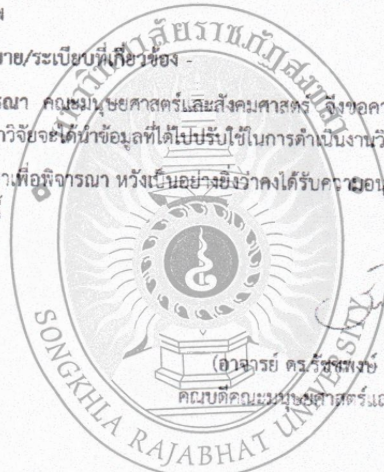
เรื่องเดิม ด้วยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับจัดสรรงบประมาณจากมหาวิทยาลัยและมีนโยบายสนับสนุนและส่งเสริมให้อาจารย์และบุคลากร ได้มีโอกาสในการพัฒนาศักยภาพในการทำงานวิจัย และพัฒนาไปสู่การเป็นนักวิจัยที่มีคุณภาพ ในการนี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสระ ทองสามสี ได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์ทอิกมานปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน”

ข้อเท็จจริง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับหัวข้อการวิจัยดังกล่าว รวมทั้งเพื่อให้การได้มาซึ่งข้อมูลประกอบการดำเนินงานวิจัยดังกล่าว เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อกฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง -

ข้อพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จึงขออนุมัติให้เป็นผู้นิเทศตรวจสอบเครื่องมือ เพื่อนักวิจัยจะได้มาซึ่งข้อมูลที่ได้เปรียบใช้ในการดำเนินงานวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(อาจารย์ ดร.วิเศษพงษ์ ชีชาวลย์)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ที่ ขว ๐๖๓๓.๐๘/ ๔๖๓

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา
๙๐๐๐๐

๒ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.สรวิญญ์ อุเสินยาง

ด้วยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับจัดสรรงบประมาณจากมหาวิทยาลัยและมโนบายสนับสนุนและส่งเสริมให้อาจารย์และบุคลากร ได้มีโอกาสในการพัฒนาศักยภาพในการทำงานวิจัย และพัฒนาไปสู่การเป็นนักวิจัยที่มีคุณภาพ ในการนี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสระ ทองสามสี ได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์พหุภมมปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน”

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับหัวข้อวิจัยเป็นอย่างดี รวมทั้งเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลประกอบการดำเนินงานวิจัยดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงขอความอนุเคราะห์ให้เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ เพื่อกำหนดว่าจะได้นำข้อมูลที่ได้ไปปรับใช้ในการดำเนินงานวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. พิชิตพงษ์ ชัชวาลย์)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

สำนักงานคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทร. ๐ ๙๔๒๖ ๐๒๖๒

โทรสาร ๐ ๙๔๒๖ ๐๒๖๓

ภาคผนวก ค
แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย

ชื่อผู้วิจัย.....ปีที่พิมพ์.....

ชื่องานวิจัย.....

ลักษณะที่ประเมิน	ผลการประเมิน				
	0	1	2	3	4
1. บทนำ <u>เกณฑ์การประเมิน</u> 0 หมายถึง บทนำไม่ชัดเจน 1 หมายถึง บทนำชัดเจน แต่ไม่ครบทุกประเด็น ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ความเป็นมาและความสำคัญ วัตถุประสงค์ ประโยชน์ นิยามศัพท์ 2 หมายถึง บทนำชัดเจน ครบทุกประเด็น แต่ขาดรายละเอียด 3 หมายถึง บทนำชัดเจน ครบทุกประเด็น มีรายละเอียด แต่ขาดความ สอดคล้องกัน 4 หมายถึง บทนำชัดเจน ครบทุกประเด็น มีรายละเอียด และมีความ สอดคล้องกัน					
2. การทบทวนวรรณกรรม <u>เกณฑ์การประเมิน</u> 0 หมายถึง การทบทวนวรรณกรรมไม่ชัดเจน 1 หมายถึง การทบทวนวรรณกรรมชัดเจน แต่ไม่ครบทุกประเด็น ขาด สิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น แนวคิดทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กรอบแนวคิด 2 หมายถึง การทบทวนวรรณกรรมชัดเจน ครบทุกประเด็น แต่ขาด รายละเอียด 3 หมายถึง การทบทวนวรรณกรรมชัดเจน ครบทุกประเด็น มี รายละเอียด แต่ขาดความสอดคล้องกัน 4 หมายถึง การทบทวนวรรณกรรมชัดเจน ครบทุกประเด็น มี รายละเอียด และมีความสอดคล้องกัน					

ลักษณะที่ประเมิน	ผลการประเมิน				
	0	1	2	3	4
3. วิธีการวิจัย <u>เกณฑ์การประเมิน</u> 0 หมายถึง วิธีการวิจัยไม่ชัดเจน 1 หมายถึง วิธีการวิจัยชัดเจน แต่ไม่ครบทุกประเด็น ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ การรวบรวม ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล 2 หมายถึง วิธีการวิจัยชัดเจน ครบทุกประเด็น แต่ขาดรายละเอียด 3 หมายถึง วิธีการวิจัยชัดเจน ครบทุกประเด็น มีรายละเอียด แต่ขาด ความสอดคล้องกัน 4 หมายถึง วิธีการวิจัยชัดเจน ครบทุกประเด็น มีรายละเอียด และ มีความสอดคล้องกัน					
4. ผลการวิจัย <u>เกณฑ์การประเมิน</u> 0 หมายถึง ผลการวิจัยไม่ชัดเจน 1 หมายถึง ผลการวิจัยชัดเจน แต่ไม่ครบทุกประเด็นตามวัตถุประสงค์ ของการวิจัย 2 หมายถึง ผลการวิจัยชัดเจน ครบทุกประเด็น แต่ขาดรายละเอียด 3 หมายถึง ผลการวิจัยชัดเจน ครบทุกประเด็น มีรายละเอียด แต่ขาด ความสอดคล้องกัน 4 หมายถึง ผลการวิจัยชัดเจน ครบทุกประเด็น มีรายละเอียด และ มีความสอดคล้องกัน					
5. สรุปผลการวิจัย <u>เกณฑ์การประเมิน</u> 0 หมายถึง สรุปผลการวิจัยไม่ชัดเจน 1 หมายถึง สรุปผลการวิจัยชัดเจน แต่ไม่ครบทุกประเด็น ขาดสิ่งใดสิ่ง หนึ่ง เช่น สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ 2 หมายถึง สรุปผลการวิจัยชัดเจน ครบทุกประเด็น แต่ขาด รายละเอียด 3 หมายถึง สรุปผลการวิจัยชัดเจน ครบทุกประเด็น มีรายละเอียด แต่ ขาดความสอดคล้องกัน					

ลักษณะที่ประเมิน	ผลการประเมิน				
	0	1	2	3	4
4 หมายถึง สรุปลผลการวิจัยชัดเจน ครบทุกประเด็น มีรายละเอียด และมีความสอดคล้องกัน					

เกณฑ์ในการแปลผลการประเมินคุณภาพงานวิจัย

- คะแนนประเมินอยู่ระหว่าง 3.21 – 4.00 หมายถึง คุณภาพดีมาก
- คะแนนประเมินอยู่ระหว่าง 2.41 – 3.20 หมายถึง คุณภาพดี
- คะแนนประเมินอยู่ระหว่าง 1.61 – 2.40 หมายถึง คุณภาพปานกลาง
- คะแนนประเมินอยู่ระหว่าง .80 – 1.60 หมายถึง คุณภาพค่อนข้างต่ำ
- คะแนนประเมินต่ำกว่า .80 หมายถึง คุณภาพต่ำ

สรุปลผลการประเมินคุณภาพงานวิจัยนี้ อยู่ในระดับ

- ☐ สมควรนำมาวิเคราะห์อภิปราย
- ☐ ไม่สมควรนำมาวิเคราะห์อภิปราย

ผู้ประเมินคุณภาพงานวิจัย
(.....)
วันที่ประเมินงานวิจัย

ภาคผนวก ง
แบบสรุปคุณลักษณะงานวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไปของงานวิจัย

1.1 ชื่อผู้วิจัย

1.2 ชื่อเรื่อง

1.3 ปีที่พิมพ์เผยแพร่

☐ พ.ศ. 2555-2559

☐ พ.ศ. 2560-ปัจจุบัน

1.4 หน่วยงานที่ผลิตผลงานวิจัย

☐ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

☐ สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน

☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาสาระของงานวิจัย

2.1 อาชีพของกลุ่มตัวอย่าง

☐ นักเรียน และนักศึกษา

☐ เจ้าหน้าที่รัฐ

☐ เกษตรกร

☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

2.2 แหล่งที่มาของกลุ่มตัวอย่าง

☐ กรุงเทพมหานคร

☐ ต่างจังหวัด

☐ พื้นที่อื่น ๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีวิทยาการวิจัย

3.1 ขนาดกลุ่มตัวอย่าง.....คน

3.2 สถิติทดสอบสมมติฐาน

☐ การหาค่าความสัมพันธ์

☐ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย

☐ การหาค่าความสัมพันธ์และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย

ตัวแปรอิสระ	ค่าสถิติทดสอบ				
	t	F	χ^2	r	d
4.1	t=.....	F=.....			
.....	$M_1=....., n_1=.....$	$M_1=....., n_1=.....$			
.....	$M_2=....., n_2=.....$	$M_2=....., n_2=.....$			
	.	.			
	.	.			
	.	.			
	$M_k=....., n_k=.....$				
4.2	t=.....	F=.....			
.....	$M_1=....., n_1=.....$	$M_1=....., n_1=.....$			
.....(ถ้ามี)	$M_2=....., n_2=.....$	$M_2=....., n_2=.....$			
	.	.			
	.	.			
	.	.			
	$M_k=....., n_k=.....$				
4.3	t=.....	F=.....			
.....	$M_1=....., n_1=.....$	$M_1=....., n_1=.....$			
.....(ถ้ามี)	$M_2=....., n_2=.....$	$M_2=....., n_2=.....$			
	.	.			
	.	.			
	.	.			
	$M_k=....., n_k=.....$				
4.4	t=.....	F=.....			
.....	$M_1=....., n_1=.....$	$M_1=....., n_1=.....$			
.....(ถ้ามี)	$M_2=....., n_2=.....$	$M_2=....., n_2=.....$			
	.	.			
	.	.			
	.	.			
	$M_k=....., n_k=.....$				

ภาคผนวก จ

รายชื่องานวิจัยที่นำมาวิเคราะห์ห่อภิมาณ

- กมลรัตน์ ทองสว่าง, และอ้อยทิพย์ บัวจันทร์. (2560). การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน ในเขตอำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. <https://tdc.thailis.or.th>
- กมลวรรณ ศรีเจริญจิตร. (2557). รูปแบบการส่งเสริมเพื่อการดำรงชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่ชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต, มหาวิทยาลัยแม่โจ้]. <https://tdc.thailis.or.th>
- กฤษฎา หล้าเมือง. (2559). วิถีชีวิตตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของชาวนาในจังหวัดสงขลา [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์]. <https://tdc.thailis.or.th>
- กันยสินี ปัญญาอภิวาศ. (2557). ทักษะชีวิตเพื่อการจัดการตนเองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. <https://tdc.thailis.or.th>
- กานดา เตชะขันหมาก. (2556). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. <https://tdc.thailis.or.th>
- กิตติ ประจักษ์รัตนกิจ. (2560). คุณภาพชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนบ้านทุ่งสบาย ตำบลเขาขวางทอง อำเภอหนองฉาง จังหวัดอุทัยธานี [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์]. <https://tdc.thailis.or.th>
- กิตติมา ชื่นชาติ. (2558). พฤติกรรมการมีภูมิคุ้มกันตนในการบริโภคสินค้าแฟชั่นตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในจังหวัดนครสวรรค์ [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์]. <https://tdc.thailis.or.th>
- โกศล สอดส่อง. (2564). การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน ตำบลสำเภาล่ม อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วารสารพุทธมคค์ ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม, 6(2), 189-198. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/bdm/article/view/251588>
- ขวัญชัย หิรัญอุดมเกียรติ. (2559). การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์ [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช]. <https://tdc.thailis.or.th>

- จงใจ บรรดา. (2556). การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันของพนักงานบริษัท
ริโก้เซอร์วิสเซล (ประเทศไทย) จำกัด [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา].
<https://tdc.thailis.or.th>
- จตุรงค์ อินทรรุ่ง, และนภาเดช บุญเชิดชู. (2564). การปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียงของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. วารสารสังคมศาสตร์
วิจัย, 12(1), 110-128. <http://dept.npru.ac.th/jssr/data/files/12.1jssr7%281%29.pdf>
- จารุวรรณ ขอรอนันต์. (2562). การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน
ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวิทยา อำเภอสัตหีบ จังหวัดนครราชสีมา [วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม]. <https://tdc.thailis.or.th>
- ชุตินันท์ ทองคำ. (2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจ
พอเพียงของครัวเรือนในเขตอำเภอนนทบุรี จังหวัดนครราชสีมา [วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี]. <https://tdc.thailis.or.th>
- โชคชัย เอี่ยมภูมิ. (2556). พฤติกรรมการปฏิบัติในชีวิตประจำวันตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
ของประชาชนตำบลโพธิ์ อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม]. <https://tdc.thailis.or.th>
- ณชภัทร พิษณุหมุดม. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้
แก้ปัญหาเศรษฐกิจครัวเรือน ของบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
วิทยาเขตจันทบุรี (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก.
<https://tdc.thailis.or.th>
- ณปภัช มลิกบุตร. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
กับคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานส่วนงานสนับสนุน บริษัท เอเชีย ซีเคียวริตี้ เมเนจ
เม้นท์ จำกัด [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์]. <https://tdc.thailis.or.th>
- ณรงค์ ภูเยี่ยมจิตร. (2560). รูปแบบพัฒนาคุณภาพชีวิตตามวิถีปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของ
ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สังกัดกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3 [วิทยานิพนธ์ปริญญา
ดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม]. <https://tdc.thailis.or.th>
- ณัฐพจน์ ยืนยง. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับ
คุณภาพชีวิตของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง]. <https://tdc.thailis.or.th>

- ดาวเรือง พัฒนวิบูลย์. (2561). การพัฒนาการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกรในอำเภอสวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม]. <https://tdc.thailis.or.th>
- ถาวร ฉิมเลี้ยง, สุพร สังข์สุวรรณ, และคณิศร ล้อมเมตตา. (2561). การใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. <https://tdc.thailis.or.th>
- ทิพย์รัตน์ แสงพันธ์. (2563). การดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชน ตำบลเชียงคำ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม]. <https://tdc.thailis.or.th>
- ธนากร เรืองฤทธิ์. (2556). การใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงานของพนักงานธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดเชียงใหม่ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่]. <https://tdc.thailis.or.th>
- ธันยารักษ์ ทวีสัตย์. (2558). การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยตำรวจ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร]. <https://tdc.thailis.or.th>
- ธิดารัตน์ ศรีขาว. (2557). รูปแบบการพัฒนากการดำเนินชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชนบทในจังหวัดกาฬสินธุ์ [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม]. <https://tdc.thailis.or.th>
- นันทนิตย์ ม่านตา. (2556). ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันของเกษตรกรตำบลริมสีมวัง อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช]. <https://tdc.thailis.or.th>
- นิภาพร นันตา. (2555). ความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงกับปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ของชุมชนบ้านไร่กองขิงและบ้านคันแกว่น อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่]. <https://tdc.thailis.or.th>
- บุญมี พุทโหมกษ์. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิตของประชาชนในอำเภอโนนแดง จังหวัดนครราชสีมา [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล อีสาน]. <https://tdc.thailis.or.th>
- บุญวรรณ แสงสว่าง. (2559). ความรู้ความเข้าใจและการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกเพลาะ อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา]. <https://tdc.thailis.or.th>

- ปฐพล ด่านนอก. (2562). ความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของครูสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดขอนแก่น [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม]. <https://tdc.thailis.or.th>
- ปัทมิตา ใจดี. (2562). พฤติกรรมการดำเนินชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับเจ้าหน้าที่สังกัดกองมหาดเล็ก สำนักพระราชวัง [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี]. <https://tdc.thailis.or.th>
- ปฐมาภรณ์ ผาดี, และวิจิตรา ศรีสอน. (2563). การดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของกำลังพลกรมข่าวทหารบก. วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น, 6(1), 15-31. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/jsa-journal/article/view/237066/163648>
- ปัทมา โกเมนทร์จรัส. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงกับระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชน ตำบลสองคลอง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยศรีปทุม. <https://tdc.thailis.or.th>
- ผ่องศรี พัฒนมนี. (2558). การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. <https://tdc.thailis.or.th>
- ผ่องศรี พัฒนมนี. (2559). การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอลี้เกา จังหวัดตรัง (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. <https://tdc.thailis.or.th>
- ผ่องศรี พัฒนมนี. (2560). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนบ้านไสตันวา ตำบลบ่อหิน อำเภอลี้เกา จังหวัดตรัง (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. <https://tdc.thailis.or.th>
- พระณัฐพูนชัย อคคปญโญ (ฉัตรทอง). (2555). การปฏิบัติตามหลักธรรมที่ใช้ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง : ศึกษากรณีชุมชนตะเคียนทอง อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี]. <https://tdc.thailis.or.th>
- พริญา เขตพงษ์, พรประภา แสงสินเจริญชัย, บุญเยี่ยม ทะไกรราช, และณัฐชา อารังโชติ. (2563). การใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตของผู้มีงานทำในกรุงเทพมหานคร (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. <https://tdc.thailis.or.th>

- ภาวิช พุดพันธ์. (2563). การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในตำบล
คูลาด อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดยโสธร [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม]. <https://tdc.thailis.or.th>
- ภาวิดา เจริญจินดารัตน์. (2562). การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านการเกษตรและ
ชีวิตประจำวันของโรงเรียนเทพศิรินทร์ร่มเกล้า [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง]. <https://tdc.thailis.or.th>
- มนชยา แถมเงิน. (2557). การนำแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของ
ประชาชน กรณีศึกษาเทศบาลตำบลห้วยน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา [วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยพะเยา]. <https://tdc.thailis.or.th>
- มนทิรา มงคลสูตร. (2559). การสำรวจการดำเนินชีวิตโดยใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของ
ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลไชยราช อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา]. <https://tdc.thailis.or.th>
- เมธิรา แซ่เฮ้ง. (2560). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการออมและการใช้จ่ายเงินของนิสิต
ปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
[วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา]. <https://tdc.thailis.or.th>
- รุ่งนภา นักร้อง. (2556). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อคุณลักษณะด้านความพอเพียงแห่งตนตามหลัก
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 จังหวัดพะเยา [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ,
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย]. <https://tdc.thailis.or.th>
- วรพรต คุณหมณี. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการชุมชนและการพัฒนาอย่างยั่งยืนกับ
การประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน : กรณีศึกษา
ตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัย
บูรพา]. <https://tdc.thailis.or.th>
- วรรณา แจ่มสว่าง. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 [วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี]. <https://tdc.thailis.or.th>
- วรรณา โชคบันดาลสุข. (2555). พฤติกรรมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษามหาวิทยาลัย
ราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. <https://tdc.thailis.or.th>

- วรารณ ปันสุรัตน์. (2557). การพัฒนาคุณภาพชีวิตในการทำงานตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของพนักงานเทศบาลตำบลอุโมงค์ อำเภอมะนัง จังหวัดลำพูน [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย]. <https://tdc.thailis.or.th>
- วลัยลักษณ์ บุชบงค์. (2560). การรับรู้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกร อำเภอดงหอยโข่ง จังหวัดสงขลา [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์]. <https://tdc.thailis.or.th>
- วารี คลังศิริ. (2558). การรับรู้เพื่อพัฒนาตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี]. <https://tdc.thailis.or.th>
- วารุณี ชูตินันทกุล. (2561). การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในการดำรงชีวิต : กรณีศึกษา กำลังพลวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรังสิต]. <https://tdc.thailis.or.th>
- วีรณัฐ โรจนประภา. (2555). ความรู้ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของผู้มาใช้บริการในมูลนิธิบ้านอารีย์และโครงการบ้านปันรัก [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ]. <https://tdc.thailis.or.th>
- วีรวิชัย ต้นวรรณรักษ์. (2556). การดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับพฤติกรรมการออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมไฮเทค จังหวัดพระนครศรีอยุธยา [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา]. <https://tdc.thailis.or.th>
- ศิริพงษ์ วีระภัทรกุล. (2558). รูปแบบการพัฒนาการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกรในเขตอำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม]. <https://tdc.thailis.or.th>
- ศิริสุดา ธนาวาณิชกุล. (2559). การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตของนักศึกษาภาคปกติ ประจำปีการศึกษา 2560 ศูนย์การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จังหวัดขอนแก่น (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย. <https://tdc.thailis.or.th>
- สง่า นามวัตร. (2555). การดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม]. <https://tdc.thailis.or.th>

สาคร ขำนาญปิ่น, วิโรจน์ พันธวรรณ, และธนพร อาษาพร. (2556). การดำเนินชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเขาฉกรรจ์ อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดสระแก้ว [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์].

<https://tdc.thailis.or.th>

สาลิ สิริโศคา. (2561). การมีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่มีผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนในแขวงจำปาสักสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น, 15(1), 163-172.

<https://tdc.thailis.or.th>

สุกัญญา แก้วสุวรรณ. (2557). การรับรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พฤติกรรมการดำเนินชีวิตที่สอดคล้องตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ค่านิยมในการทำงาน กับความผูกพันต่อองค์การกรณีศึกษา: โครงการส่วนพระองค์สวนจิตรลดา [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง]. <https://tdc.thailis.or.th>

สุธาสนี คงกล่อม. (2557). การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของสมาชิกกลุ่มอาชีพองค์การบริหารส่วนตำบลดงละคร อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์]. <https://tdc.thailis.or.th>

สุธินี อรรถการ, และสุพรรณ เอี่ยมวิจารณ์. (2564). การพัฒนาพฤติกรรมในการดำรงชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของผู้นำชุมชนในระดับหมู่บ้าน ในจังหวัดมหาสารคาม. วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 8(1), 251-266. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/fdlimu/article/download/248105/172369>

สุภาวดี หันสันเทียะ. (2559). การศึกษาการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนบ้านม่วงเจริญ ตำบลสระทอง อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์]. <https://tdc.thailis.or.th>

สุรินทร์ ชุมแก้ว. (2556). วัฒนธรรมองค์การ ภาวะผู้นำแบบสร้างเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมการทำงานตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของผู้บริหารในองค์การเอกชน [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์]. <https://tdc.thailis.or.th>

สุรีย์ ศรีทองคำ. (2559). การศึกษาการปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของครูในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา]. <https://tdc.thailis.or.th>

- เสาวลักษณ์ บรรณาการ. (2558). การเปิดรับสื่อ ความรู้ และพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเจ้าหน้าที่กรมพัฒนาที่ดิน [การค้นคว้าอิสระปริญญาโท บัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์]. <https://tdc.thailis.or.th>
- อรธามา เมืองสุวรรณ. (2555). คุณภาพชีวิตของเกษตรกรตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง : กรณีศึกษา ตำบลดอยแก้ว อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิต, มหาวิทยาลัยแม่โจ้]. <https://tdc.thailis.or.th>
- อังการ สีลาเม. (2557). การยอมรับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกรในอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิต, มหาวิทยาลัยแม่โจ้]. <https://tdc.thailis.or.th>
- อัจฉราภรณ์ หงส์สุพรรณ, และภักรดา ฉายอรุณ. (2560). พฤติกรรมในการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน. วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย, 9(2), 403-429. <https://tdc.thailis.or.th>
- อันดา รักราษฎร์. (2558). การนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน ของผู้รับบริการศูนย์ฝึกวิชาชีพจังหวัดกาญจนบุรี [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี]. <https://tdc.thailis.or.th>
- อาภากร ประจันตะเสน. (2558). รูปแบบการพัฒนาการพึ่งตนเองของประชาชนในหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม]. <https://tdc.thailis.or.th>
- อำนาจ จรุงประโคน. (2555). แนวทางการปฏิบัติเพื่อความมั่นคงทางอาชีพและทางสังคมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกรชาวนาในอำเภอดำรง จังหวัดลพบุรี [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏลพบุรี]. <https://tdc.thailis.or.th>
- อุทัยวรรณ เพ็งธรรม. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรในเขตอำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา]. <https://tdc.thailis.or.th>
- อุทิศ แท่งทอง. (2556). การใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม]. <https://tdc.thailis.or.th>
- เอนก ชิตเกสร. (2555). การสำรวจความรู้ความเข้าใจและการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตของชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยพายัพ. <https://tdc.thailis.or.th>

รหัสผลงานวิจัยที่นำมาวิเคราะห์ห่อภิมาณจำแนกตามตัวแปร

ผู้สร้างผลงาน	ตัวแปร และรหัสผลงาน (Study)												
	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13
กมลรัตน์ ทองสว่าง, และอ้อยทิพย์ บัวจันทร์ (2560)	1	1		1	1	1	1						
กมลวรรณ ศรีเจริญจิตร (2557)	2	2		2	2	2			1		1		
กฤษฎา หลักเมือง (2559)	3	3				3		1	2	1	2	1	
กันยัสินี ปัญญาอภิวังค์ (2557)	4												
กานดา เต๊ะขันหมาก (2556)	5	4				4	2		3			2	
กิตติ ประจักษ์รัตนกิจ (2560)	6	5											
กิตติมา ชื่นชาติ (2558)							3						
โกศล สอดส่อง (2564)	7												
ขวัญชัย หิรัญอุดมเกียรติ (2559)	8	6	1	4		5	4						
จงใจ บรรดา (2556)	9	7	2	5		6							
จตุรงค์ อินทรรุ่ง, และนภาเดช บุญเชิดชู (2564)	10												
จารุวรรณ ขจรอนันต์ (2562)	11			6									
ชุตินันท์ ทองคำ (2555)						7	5					3	
โชคชัย เอี่ยมภูมิ (2556)	12			7	3				4		3		

ผู้สร้างผลงาน	ตัวแปร และรหัสผลงาน (Study)												
	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13
ณชภัทร พิษณุหมุตร์ (2555)	13	8		8	4	8	6		5			4	
ณปภัช มุสิกบุตร (2558)													1
ณรงค์ ภูเี่ยมจิตร (2560)							7		6	2		5	
ณัฐพจน์ ยืนยง (2555)													2
ดาวเรือง พัฒนวิบูลย์ (2561)							8		7	3		6	
ถาวร นิยมเลี้ยง, สุพร สังข์สุวรรณ, และคณิศร ล้อมเมตตา (2561)	14												
ทิพย์พรรัตน์ แสงพันธ์ (2563)	15												
ธนากร เรื่องฤทธิ์ (2556)	16	9											
ฉันทย์วรัชญ์ ทวีศักดิ์ (2558)	17												
ธิดารัตน์ ศรีขาว (2557)							9				4	7	
นันทนิตย์ ม่านตา (2556)	18	10		10		9	10						
นิภาพร นันตา (2555)							11						
บุญมี พุทโหมกข์ (2556)													3
บุญวรรณ แสงสว่าง (2559)						10	12						
ปฐพล ด่านนอก (2562)	19	11					13						

ผู้สร้างผลงาน	ตัวแปร และรหัสผลงาน (Study)												
	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13
ปัทิตตา ใจดี (2562)									8				
ปฐมาภรณ์ ผาดี, และวิจิตรา ศรีสอน (2563)	20												
ปัทมา โกเมนทร์จำรัส (2560)							14						
ผ่องศรี พัฒนมนี (2560)	21	12		11	5		16					8	
ผ่องศรี พัฒนมนี (2559)				12			15						
ผ่องศรี พัฒนมนี (2558)	22					11							
พระฉัตรพูนชัย อคคปญโญ (ฉัตรทอง) (2555)	23	13	3	13	6		17						
พีรญา เขตพงษ์, พรประภา แสงสินเจริญชัย, บุญเรียม ทะไกรราช, และณัฐชา อารังโชติ (2563)	24	14	4			12	18						
ภาวิช พุฒพันธ์ (2563)	25												
ภาวิดา เจริญจินดารัตน์ (2562)	26	15	5	14	7	13	19		9			9	
มนชยา แกมเงิน (2557)	27	16	6										
มนทิรา มงคลสูตร (2559)	28	17	7	15	8	14	20		10				4
เมธิรา แซ่เฮ้ง (2560)												10	
รุ่งนภา นกกล้า (2556)							21		11			11	
วรพรต คูหะมณี (2559)											5		

ผู้สร้างผลงาน	ตัวแปร และรหัสผลงาน (Study)												
	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13
วรรณา แจ้งสว่าง (2556)												12	
วรรณา โชคบันดาลสุข (2555)	29												
วราภรณ์ ปันสุรัตน์ (2557)	30	18	8	16		15							
วลัยลักษณ์ บุษบงค์ (2560)		19				16	22		12	4	6	13	
วารี คลังศิริ (2558)	31												
วารุณี ชูตินันทกุล (2561)	32	20	9	17		17	23		13	5			
วีรณัฐ โรจนประภา (2555)	33	21		18	9	18	24				7		
วีรวิชัย ตันวรรณรักษ์ (2556)	34												
ศิริพงษ์ วีระภัทรกุล (2558)							25		14		8	14	
ศิริสุดา ธนาภาณิชกุล (2559)	35												
สง่า นามวัตร (2555)	36						26						
สาคร ชำนาญปิ่น, วิโรจน์ พันธวรรณ, และธนพร อาษาพร (2556)	37	23	10	19	10	19							
สาลิ สิริโพคา (2561)											9		5
สุกันยา แก้วสุวรรณ (2557)									15				
สุธาสินี คงกล่อม (2557)	38												

ผู้สร้างผลงาน	ตัวแปร และรหัสผลงาน (Study)												
	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13
สุธินี อัตถากร, และสุบรรณ เอี่ยมวิจารณ์ (2564)										6			
สุภาวดี หันสันเทียะ (2559)					11								
สุรินทร์ ชุมแก้ว (2556)								2					
สุรีย์ ศรีทองคำ (2559)	39												
เสาวลักษณ์ บรรณาการ (2558)							27		16		10		
อรอาภา เมืองสุวรรณ (2555)	40	24				20							6
อังคาร สีลาเม (2557)	41	25		20		21		3	17	7			
อัจฉราภรณ์ หงส์สุพรรณ, และภัครดา ฉายอรุณ (2560)	42	26					28						
อันดา รักราษฎร์ (2558)	43	27											
อาภากร ประจันตะเสน (2558)		28						4		8			
อำนาจ จริงประโคน (2555)	44	30											
อุทัยวรรณ เฟื่องธรรม (2560)													7
อุทิศ แท่งทอง (2556)	45												
เอนก ชิตเกสร (2555)	46	29		22	13	22	29						

หมายเหตุ

- X1 หมายถึง เพศ
- X2 หมายถึง อายุ
- X3 หมายถึง สถานภาพสมรส
- X4 หมายถึง การศึกษา
- X5 หมายถึง อาชีพ
- X6 หมายถึง รายได้
- X7 หมายถึง ความรู้ความเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง
- X8 หมายถึง ภาวะความเป็นผู้นำ
- X9 หมายถึง การรับรู้ข่าวสารเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง
- X10 หมายถึง การฝึกอบรมหรือศึกษาดูงานเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง
- X11 หมายถึง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชน
- X12 หมายถึง เจตคติเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง
- X13 หมายถึง การรับรู้ระดับคุณภาพชีวิตของตน

